Nr. 6. Piątek, 9. Stycznia 1903. Rok 93.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 1· hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmana l. 9 — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 hal., drudzy **60** hal. **„Przewodnik"** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po **14** hal., kilkorazowe po **12** hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, **ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.**

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. i w biurze Ludwika Plohna ul. Karola Ludwika l. 9**; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na »Gazetę Lwowską« wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 24 K., **pocztą** 32 K.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., **pocztą** 16 K., ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., **pocztą** 8 K.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., **pocztą** 2 K. 70 h.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymają »Przewodnik naukowo literacki«, dodatek miesięczny do »Gazety Lwowskiej« bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. »Przewodnik« prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 3 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Od Redakcyi.

Staraniem naszem będzie rozszerzyć w roku 1903 dział felietonowy. Zamierzamy umieszczać równocześnie dwie powieści oryginalne polskie i jedną tłómaczoną lub streszczoną z utworów najcelniejszych literatury zagranicznej.

Na czele pisarzy polskich których zaszczytne współpracownictwo mamy zapewnione, z radością i dumą wymienić możemy nazwisko tego, którego sława obiega świat cały a którego czci i kocha nasz naród, — nazwisko:

HENRYKA SIENKIEWICZA.

Powieść jego najnowszą p. t.:

„NA POLU CHWAŁY"

drukować będziemy niewątpliwie w roku 1903.

Oprócz tego utworu autora „Krzyżaków" zamieścimy w felietonie współczesną powieść

HAJOTY

p. t.: **„BŁĘKITNA KOPERTA"**

powieść historyczną

TEODORA JESKE-CHOIŃSKIEGO

p. t.: **„O MITRĘ HOSPODARSKĄ"**

a nadto powieści i nowele Elizy Orzeszkowej, Gabryeli Zapolskiej-Janowskiej, Maryana Gawalewicza i w. i.

Nowo przybywający od 1. stycznia b. r. prenumeratorowie, mogą na żądanie otrzymać początek drukującej się obecnie w felietonie naszym powieści Konstancyi Okraszewskiej

p. t. **„KSIĄŻĘ SAVELLI"**.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Minister rolnictwa zamianował c. k. lustratora lasów i dóbr skarbowych przy Dyrekcyi lasów oddziału II. we Lwowie, Józefa Petryego, radcą leśnictwa w randze VII.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 1 stycznia b. r. do l. 23 o unormowaniu aż do odwołania przywozu zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 stycznia.

Położenie ekonomiczne Galicyi w roku 1902.

I.

(B) Dobiegł do kresu rok, który nie przyniósł wprawdzie istotnych korzystnych zmian w położeniu ekonomicznem Galicyi, na wielu polach jednak wykazuje poprawę mimo ciężkich przejść w innych kierunkach. Nie był on może lepszy od lat poprzednich; w ostatecznym rezultacie jednak nie przyniósł znacznego ogólnego pogorszenia i nie daje podstaw do zwątpienia o przyszłość — tem mniej, że głównego postępu można dopatrzeć się w wzroście wewnętrznej konsolidacyi gospodarczej społeczeństwa, w powolnem a jednak widocznem już budzeniu się realnego zmysłu ekonomicznego, w drobnych a jednak wyraźnych zapowiedziach lepszego ducha. Ten moment psychologiczny — to w naszych stosunkach gospodarczych szczególnie doniosły czynnik; za nim idzie żywsza akcya, przedsiębiorczość, twórczość, zmysł organizacyjny. Nie fantazye ekonomiczne, nie dyletanckie porywy — lecz rzutkość, pęd naprzód, złączony ściśle z trzeźwą kalkulacyą i fachowością! Może przecież zaczynamy się tego uczyć pod naciskiem biedy z jednej, pod wrażeniem fatalnych skutków dyletantyzmu z drugiej strony.

Rok 1901 miał dla całej Europy chwile przykrzejsze niż rok 1902. Przez dłuższy czas groziło widmo przesilenia. Niebezpieczeństwo urojone minęło jednak i pozostał długi okres wegetacyi, świadczącej o tej powolnej lecz ciągle rosnącej tendencyi ku poprawie. Galicya odbyła cały ten proces równolegle z innymi krajami Europy, z całą Monarchią. W r. 1902 wegetowaliśmy tylko, lecz uniknęliśmy silnych wstrząśnień w dziedzinie handlu i finansów, w której to dziedzinie sytuacya niezaprzeczenie i u nas objawia powolną, lecz wyraźną dążność do poprawy.

Mimo istotnej różnicy, zachodzącej między naszymi stosunkami kredytowymi a stosunkami krajów zachodnich austryackich — niezwykła niskość światowej i austryackiej stopy procentowej była z pewnością i dla Galicyi jednym z momentów, które nie dopuściły do silniejszych ujemnych wstrząśnień. W wyższym jednak stopniu, niż gdzieindziej — co jest rzeczą zupełnie zrozumiałą w obec niższego poziomu naszego gospodarstwa — na naszych instytucyach finansowych zaciężyła „pletora" gotówki, której nie mogła dotąd usunąć niskość stopy. Pieniędzy jest w bród — ale brak działalności przedsiębiorczej wywołuje formalne „bezrobocie" kapitałów. U nas objaw ten ma jeszcze inne znaczenie, niż zagranicą; przy każdej takiej sposobności bowiem występuje na jaw szczególnie dotkliwy brak organizacyi kredytowej dla przemysłu, nie opartej wyłącznie na mechanicznym, często lichwiarskim eskoncie weksli, lecz twórczej, inicyatorskiej, inwestycyjnej. Pocieszającem jest przynajmniej to, że przekonanie o potrzebie takiej organizacyi staje się coraz powszechniejsze, że liczne dyskusye i projekty w tym względzie doprowadziły wreszcie do znanego wniosku komisyi przemysłowej, który zmierza do utworzenia akcyjnego banku przemysłowego z kapitałem 5 milionów koron, z czego jeden milion przypadłby na kraj, 4 miliony na kapitał prywatny, głównie obcy. Jest to wprawdzie rzecz mozolnych zabiegów i dalszej przyszłości; dobrze jednak, że zaczęto się już samą myślą na seryo zajmować we właściwych sferach.

Niska stopa procentowa łącznie z zastojem przedsiębiorczym przyniosła wszędzie silny pokup na walory lokacyjne. To ogólne zjawisko wywarło bardzo korzystny wpływ na targ walorów krajowych. Obfite, za obfite

---

8)

Książę Savelli.

Powieść

przez

Konstancyę Okraszewską.

VIII.

(Ciąg dalszy).

Ten stan rzeczy oddalał od siebie, jeszcze bardziej te dwa serca, stworzone do wzajemnej miłości i wzajemnego szacunku, a małe wypadki, zachodzące co chwila i plotki światowe pogarszały jeszcze bardziej stosunki rodzinne. Towarzystwo rzymskie dzieli się na dwa obozy białych i czarnych*).

Do tych dwóch partyi czysto politycznych, przybyły teraz dwie partye wrogo względem siebie usposobione w życiu prywatnem, a mianowicie dwa przeciwne sobie obozy wojny domowej, w której zasadniczo były żyjące w niezgodzie z sobą rodziny.

Jakkolwiek powody niezgody były zwykle czysto osobiste i jako takie nie powinny były być znane nikomu po za rodziną, jednakże całe towarzystwo mocno się tem wszystkiem zajmowało. Księżna Castelnuovo obrażona odmową markiza Riano, wypowiedziała mu otwarcie wojnę.

Głośno osądzała niesprawiedliwość ojca względem syna, okrutność teścia dla synowej; markizę obwiniała o niechęć sprowadzenia zgody, obmawiała ją, nazywając zazdrosną i intrygantką. Piękność, dobroć, gracya Toniny podnoszone były pod niebiosa. Na to wszystko księżna Castelnuovo kładła szczególny nacisk, patrząc na słuchaczy, by dojrzeć jaki skutek wywierały jej słowa. I w ten sposób, towarzystwo już podzielone, rozdzieliło się jeszcze. Jedni, dawni przyjaciele Rianów, zostali wiernymi dawnym stosunkom, ganiąc podobny sposób postępowania syna, — inni znowu, czy to z chęci zaskarbienia sobie łaski księżnej Castelnuovo, czy też przez brak zastanowienia, lub prawdziwą przyjaźń dla Franceska, stanęli po stronie Rianów na Corso, cyli tego ostatniego, podczas gdy druga partya zwała się Rianami z Porta Pia.

Francesko i Tonina po powrocie z Porto d' Anzio zamieszkali na Corso, na pierwszem piętrze pałacu ustąpionego im przez markiza Riano.

Francesko cierpiał nad tą ostentacyą w postępowaniu ojca. Z chęcią byłby gdziekolwiek zamieszkał, byle być z nim razem.

Co do Toniny, to pocieszyła się ona prędko widząc się w dużych salonach o ścianach adamaszkowych, o złoconych konsolach i wysokich lustrach. Pragnęła jednak zmienić rozkład i urządzenie pokoi i zamiast poważnej sztywności dotychczasowej, nadać im wygląd bardziej nowoczesny.

Starała się przerwać symetryę ustawienia mebli przez parawaniki, konsolki, stoliki i t. d.; słowem marzeniem jej było posiadać jeden z tych buduarów o świetnie przyćmionem, o których naczytała się we francuskich romansach.

Francesko jednak zabronił zmieniać cokolwiek bądź, pragnął bowiem zachować nietkniętemi pamiątki rodziny, od której był odepchnięty i do której tęsknił. Gniewał się na Toninę, że nie umiała ocenić tak jak on, pamiątek jego dzieciństwa. Ze swej strony Tonina poddawała się temu, starając się jednak uzyskać jakie takie małe ustępstwa od męża. Raz przynosiła do domu jakiś modny gracik, to znowu udrapowywała ścianę w jakiś kawał materyi i t. d. Te małe zmiany, odbijały ogromnie od ogólnego wspaniałego charakteru apartamentów.

W prędkim czasie przekonał się Francesko o złem wychowaniu żony. Pewnego razu zgromił ją, bo źle jadła, to znowu niekontent był, że zrana wychodziła zanadto wystrojona, a na obiad zjawiała się często źle ubrana... Zrażony tem wszystkiem i rozdrażniony, nieraz odzywał się do niej ostro. Tonina dziwiła się, lecz milczała, poddając się zawsze, a sposób ten jej postępowania i zbytnie uniżenie, jeszcze bardziej drażniły męża. Przy wielkiej różnicy przyzwyczajeń, dodać trzeba było różnicę poglądów i przekonań, która ich coraz bardziej oddalała od siebie.

— Pierwsze piętro pałacu Savellich jest do wynajęcia — rzekł jednego razu Francesko przy śniadaniu. — Jest to już rzeczą pewną. Galerye zostaną otwarte dla publiczności, jak i przed tem. Księżna i Marek Antoniusz przenoszą się na drugie piętro. Stajnie są już wyprożnione... nawet... byłaby dobra okazya dla amatora.

— Jaka? — spytała Tonina.

— Okazya, kupienia dobrego konia za pół ceny. „Hope", koń do polowania Marka Antoniusza, prześliczny anglik, czystej krwi...

— Kup tego konia — ozwała się Tonina.

— Jabym miał kupić? nigdy!

— Dla czego?

— Per Bacco! Marek Antoniusz jest moim przyjacielem! Nie mogę korzystać z jego upadku. Gdybym kupował konia od niego, zapłaciłbym za niego tyle, ile jest wart.

Przykro mu było, iż musiał dobitnie tłómaczyć Toninie to, co jemu zdawało się tak naturalnem. Pożycie między nimi, stałoby się niebawem nie do zniesienia, gdyby Donna Olimpia wróciwszy z pośłubnej podróży, nie zmieniła była nieco trybu życia Toniny. Przyjaźń zawiązana w Porto d'Anzio zwiększała się z dnia na dzień, widywały się codziennie. Skończyło się na tem, że obecując ciągle z sobą, a będąc tego samego wieku i mając ten sam kolor włosów, stały się podobnemi do siebie. Będąc niskiego urodzenia, Tonina przykrywała się wielkością pochodzenia Donny Olimpii. Upokarzana od czasu do czasu, gromiona przez męża, zdawała się znajdować wzór godny naśladowania w przyjaciółce, to też starała się naśladować ją w zachowaniu, w ubraniu a nawet w przekonaniach; kopiowała jej ruchy, suknie i frazesy, nie pojmując, iż mniej bogata, mniej piękna i niższa wzrostem, ogromnie traciła obok Donny Olimpii.

(Ciąg dalszy nastąpi).

*) Biali byli to stronnicy króla — czarni stali po stronie papieskiej.

zapasy listów zastawnych, obligacyj krajowych i komunalnych i t. p., którymi były przez dłuższy czas zasypane skarbce naszych instytucyj finansowych, znalazły w roku ubiegłym z ogromną łatwością drogę na targ własny i obcy. Były chwile, w których banki wiedeńskie po prostu rwały się o papiery galicyjskie tej kategoryi. Pomyślny stan targowy w tym względzie utrzymywał się bez istotnej zmiany do tej pory.

Przechodzimy do rolnictwa Czeka ono dotąd jeszcze na ustawę o włościach rentowych, na której tle może się rozwinąć potrzebna a racyonalna akcya parcelacyjna. Zapewne wiele jeszcze czasu upłynie, zanim wejdzie u nas w życie pożyteczna instytucya zawodowych Stowarzyszeń rolniczych i pocznie przynosić owoce. Tymczasem jednak daje się dostrzedz pewien wzrost organizacyj dobrowolnych, szczególnie „Kółek rolniczych“ i pewien postęp co do sposobu ich działalności.

Z piekących reform agrarnych jedna zbliżyła się w tym roku do urzeczywistnienia. Wyszły już rozporządzenia wykonawcze do ustawy komasacyjnej i zapewne w nowym roku rozpocznie się tak doniosła dla racyonalnego gospodarstwa akcya komasacyjna na szerszą skalę.

Na polu melioracyi pewnym postępem jest założenie Banku melioracyjnego pod patronatem Banku krajowego. Instytucya ta w krótkim czasie swej egzystencyi dała dowody wielkiej żywotności, coraz bardziej rozszerza zakres swego działania, ma coraz więcej robót, organizuje kredyt melioracyjny. dąży do wdrożenia akcyi w systematyczne tory. Nie jest to wiele, jeśli się uwzględni, że na zmeliorowanie czekają u nas setki tysięcy hektarów; dziesiątki milionów dochodu społecznego drzemią w moczarach i w suchych ziemiach. Dla rozwinięcia szerszej akcyi melioracyjnej nie wystarcza także ani obecne krajowe biuro melioracyjne, wygotowujące projekta robót dla interesentów prywatnych, ani dotychczasowy państwowy kredyt melioracyjny, którego urządzenie dla naszych stosunków, jak się okazało w praktyce, nie jest odpowiednie. Dlatego jednym z głównych postulatów ekonomicznych Koła polskiego jest rozszerzenie i reforma państwowego kredytu melioracyjnego, oraz uwolnienie gruntów zmeliorowanych od podatku gruntowego na pewien szereg lat.

W roku 1904 muszą się rozpocząć wielkie roboty koło regulacyi rzek, których zapewnienie jest zdobyczą zeszłego roku. Rok 1903 wypełnią przygotowania finansowe techniczne i administracyjne. Są zatem wreszcie widoki, że za jakich kilka, czy kilkanaście lat miliony, które teraz co roku zabiera woda, będą zasilały dochód społeczny.

Rok 1901 był dla naszego rolnictwa niedobry zarówno co do urodzajów, jak i co do cen zboża. Wprawdzie pod zimę nastała silna zwyżka cen; tej jednak nasi producenci nie mogli już należycie wyzyskać. Natomiast rok 1902 przyniósł ładne urodzaje. Cóż z tego, skoro po zwyżce zimowej nastąpił na wiosnę silny spadek cen, które na niskim poziomie utrzymały się bardzo długo. Wprawdzie od jesieni znowu — mimo okrzyczanych urodzajów na Węgrzech i w innych krajach europejskich — ceny idą w górę; poziom ich jednak ciągle jeszcze nie odpowiada słusznym żądaniom producentów. — Obecnie zwyżka — acz niedostateczna — jest dla tego pocieszająca, że przyszło do niej mimo ogromnych wysiłków zwyżkowych handlu i giełdy wiedeńskiej. Świadczy to o znacznem osłabieniu tych czynników, o decentralizacyi handlu, o rosnącej odporności rolników. Stoi to w związku z bliską śmiercią handlu terminowego zbożem, która została ostatecznie zadekretowana przez parlament. Teraz potrzebaby jeszcze, by na wzór innych krajów rolnicy nasi zaczęli się łączyć w organizacye sprzedażno-kredytowe.

Rolnictwu wschodnio-galicyjskiemu zagroziło w roku ubiegłym nagle wielkie niebezpieczeństwo w postaci strejków, a raczej bojkotów rolnych. Szczęściem, straty poniesione w skutek opóźnienia zbiorów, nie są zbyt znaczne w sumie. Także i podwyższenie płac nastąpiło tylko lokalnie i z reguły nie w takich rozmiarach, któreby silnie obciążyły koszta produkcyi. Strejki przyniosły jednak także pewien trwały pożytek — mianowicie spowodowały sprowadzenie większej ilości żniwiarek, ułatwiły zatem częściowe przejście do tańszej pracy maszynowej; prócz tego dowiodły niezbędności należytego zorganizowania pośrednictwa pracy rolnej w obrębie kraju i utarły już do pewnego stopnia szlaki dla przypływu robotników z Galicyi zachodniej do wschodniej. Projekt publicznych biur pracy powiatowych, miejskich i biura krajowego stał się zatem bliższym urzeczywistnienia. W Radach powiatowych wzmógł się zainicyowany przed kilku laty ruch, którego przedmiotem jest dobrowolne tworzenie powiatowych biur pracy jeszcze pzred uchwaleniem i wejściem w życie ustawy krajowej.

Reformy agrarne.

Z Wiednia telegrafują nam: Ministerstwo rolnictwa zajmuje się od dłuższego czasu daleko sięgającemi pracami przedwstępnemi dla akcyi agrarno-politycznej, która ma na celu stopniowe uwalnianie od długów własności ziemskiej i uregulowanie agrarnych stosunków kredytowych w sposób specyalnie odpowiadający potrzebom właścicieli ziemskich. Osią reformy będzie usunięcie możności wypowiadania hypoteki kapitałów. Z drugiej strony ma być wzięte pod rozwagę odpowiadające celowi urządzenie kredytu osobistego, jako nieodzownego uzupełnienia kredytu gruntowego. Ministerstwo rolnictwa popiera Rada ekonomiczna, która już na kilku posiedzeniach zajmowała się konkretnemi kwestyami. Wyznaczony przez radę ekonomiczną referent p. Hattingsberg przedłożyć ma za 2 do 3 miesięcy wypracowany przez siebie projekt, poczem zbierze się na osobne posiedzenie rada ekonomiczna w celu omówienia i zaopiniowania tego projektu, a uchwały będą stanowiły dla Ministerstwa rolnictwa podstawę dalszej akcyi.

W ciągu miesięcy listopada i grudnia obradowało w Ministerstwie rolnictwa kilka subkomitetów rady ekonomicznej. Subkomitet dla sprawy reorganizacyi towarzystw gospodarczych zajmował się kwestyą wymiaru i formy państwowych dotacyj dla tych towarzystw.

Subkomitet dla ubezpieczeń od klęski gradowej uchwalił zaproponować pełnej Radzie ekonomicznej szereg postanowień, których zastosowanie miałoby być polecone towarzystwom ubezpieczeń, aby osiągnąć w ten sposób zupełne celowi odpowiadające i na ogół jednolite dobrowolne ubezpieczenie. Zaprowadzenie przymusowego ubezpieczenia uznano za niemożliwe narazie do przeprowadzenia.

Subkomitet dla wypracowania projektu ustawy celem uregulowania sprawy nawozów sztucznych zajmował się głównymi zarysami ustawy, mającej być przedłożoną Ministerstwu rolnictwa.

Subkomitet handlowo-polityczny zajmował się sprawą zestawienia materyałów i poczynienia przygotowań dla obrad nad sprawą traktatów handlowych i kwestyami w związku z tem zostającemi.

Po podróży hr. Lamsdorfa.

Piszą ze strony rossyjskiej do *Polit. Corresp.:* Hr. Lamsdorf wywiózł z Wiednia zadowalające pod każdym względem wrażenie. Znaczenie wizyty wiedeńskiej da się wytłómaczyć w bardzo prosty sposób. Polega ona na porozumieniu zawartem w r. 1897 pomiędzy Rossyą i Austro-Węgrami, a którego głównym celem jest pokojowe utrzymanie *status quo* na półwyspie Bałkańskim. Ponieważ ten *status quo* został w skutek silnego wzburzenia ujawniającego się tamże w pewnym stopniu zagrożonym, tedy było zupełnie naturalną rzeczą, iż kierownicy polityki zagranicznej obu mocarstw skorzystali z pierwszej sposobności, aby porozumieć się co do środków, z których pomocą możnaby zażegnać pomienione niebezpieczeństwo. Nastąpiło to na konferencyach obu Ministrów w Wiedniu. Wszystkie domysły i kombinacye wychodzące po za te ramy pozbawione są wszelkiej podstawy.

Rossyjska Agencya telegr. zapewnia, że doniesienie dzienników, jakoby podczas bytności hr. Lamsdorfa w Wiedniu, wzywano tam sekretarza rossyjskiej ambasady w Konstantynopolu, Szerbackiego, jest bezzasadne. Nie brał on bowiem żadnego udziału w konferencyach pomiędzy hr. Lamsdorfem a hr. Gołuchowskim.

Ze strony wiarogodnej zaprzeczają także pogłosce, jakoby podróż hr. Lamsdorfa do Belgradu nie tyczyła się wyłącznie sprawy macedońskiej, lecz także kwestyi następstwa tronu serbskiego i jakoby hr. Lamsdorf otrzymał misyę zażądania od króla Aleksandra jasnej decyzyi. Owszem podróż ministra rossyjskiego miała na celu jedynie i wyłącznie utrzymanie *status quo* na półwyspie Bałkańskim i przeprowadzenie reform w Macedonii.

Z Warszawy.

W Warszawie obiega pogłoska o bliskiem ustąpieniu zastępcy generał-gubernatora dla spraw cywilnych Podgorodnikowa, który już od dłuższego czasu jest źle widziany na zamku. Dalej mówią, że zarządzającym kancelaryą gubernatora ma być mianowany teraźniejszy cenzor tajny radca Gudowski. Z nominacyą tą łączą rozmaite domysły, a mianowicie, że Gudowski ma być kandydatem na prezesa cenzury warszawskiej, gdyż dotychczasowy jej prezes Emauski ma wkrótce przejść na pensyę.

Dzienniki warszawskie zwracają uwagę, iż nigdy jeszcze w Warszawie nie zauważono takiej masy biedaków, szukających pracy, jak w ciągu bieżącej zimy. Instytucye dobroczynne zasypane są prośbami o wsparcie do tego stopnia, że przy wytężeniu wszystkich sił swoich i środków, zaspokoić mogą dziesiątą zaledwie część petentów.

Biura stręczeń oblegane są literalnie przez szukających pracy, przez dzień cały; biedacy ci urządzają formalne licytacye *in minus* na pierwszą lepszą posadę, niewymagającą specyalnego uzdolnienia.

Obfitość rąk roboczych, a zwłaszcza udział w konkurencyi kobiet, zadowalających się skromnym zarobkiem, obniża ogmnie płacę zarobkową. Walka o byt przybiera formę tak ostrą, że do właścicieli przedsiębiorstw zgłaszają się szukający zarobku, z propozycyami pracowania za połowę tej ceny, jaką przedsiębiorca dziś płaci.

Ucisk ekonomiczny doszedł wogóle do takich rozmiarów, że, jak zaznacza *Warszawskij Dniewnik*, przedsięwziąćby należało środki przeciwko napływowi do Warszawy z prowincyi osób, szukających pracy. o którą znacznie łatwiej na miejscu.

Wiadomo, że po sprawie wrzesińskiej poruszono w Królestwie Polskiem myśl bojkotowania w handlu tamtejszym fabryk i kupców pruskich. Bilans akcyi, podjętej w Królestwie określa warszawska *Gazeta Handlowa* w ten sposób:

„Z wielu stron zapytują nas, czy istotnie był jaki wpływ realny t. zw. „bojkotu“ towarów niemieckich w naszym kraju? Oczywiście nie. łatwo jest na pytanie to w całej rozciągłości odpowiedzieć, lecz pewnych wskazówek udzielić możemy.

„Wypowiedzieliśmy w swoim czasie przekonanie, że o zupełnem wyparciu z rynku produktów przemysłu niemieckiego myśleć nie można. Wchodzą tu w grę i potrzeby konsumcyi miejscowej, które inaczej nie mogą być zaspakajane, i warunki rynku, jako tranzytowego, przewożącego towary z Niemiec do cesarstwa. Cały szereg innych względów stoi również na przeszkodzie bojkotowi w dosłownem znaczeniu.

„Ale nie zmienia to faktu, że pod pewnymi względami hasło ograniczenia stosunków niemieckich wydało dobre owoce. Mamy dowody, że w sklepach i składach jest daleko więcej wytworów krajowych, sprzedawanych bez osłon (dawniej używano różnych masek) pod firmą krajową. Wiemy też o licznych wypadkach zamawiania w fabrykach masowo różnych takich konstrukcyj i urządzeń, które dawniej z Niemiec sprowadzano. Szczególniej ustał zwyczaj prowidowania się w rozmaite potrzeby podczas przejazdów przez Niemcy. Nakoniec słyszeliśmy o kilku działach nowych przemysłów, głównie średniej (nie wielkoprzemysłowej) produkcyi, które zrodziły się wśród atmosfery ograniczania handlu z Niemcami, — i przemysły te dobrze już prosperują.

---

8)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

„Neptunevale“

Pawła Bourget.

II.

(Ciąg dalszy).

Tak samo, jak każdy mniejwięcej włóczęga, którego nieuleczalny niepokój goni z miejsca na miejsce, spoglądałem nieraz na niektóre miejscowości na tym szerokim świecie z tęsknotą i żalem, że nie mogę osiąść w nich na stałe. Ale takiego wrażenia oazy, przytułku, gdzieby można zanieść tę, którą się kocha i żyć obok niej, dla niej jedynie i na zawsze, nie przypominam sobie, żebym doznał kiedy silniej i raptowniej, jak na tym zakręcie drogi, wobec dalekiego zarysu tych szarych dachów, które Paddy Corrigan ukazywał nam końcem swego biczyska.

Pusty i kamienisty step, przez który jechaliśmy przeszło od godziny, skończył się nagle i ukazał się przed nami półwysep połączony ze stałym lądem rodzajem wąskiej grobli, którą zapewne wysokie fale w czasie przypływu nieraz zalewały, bo zaopatrzono ją olbrzymiemi bryłami granitu. Ten półwysep, wydłużony, jak przyczepiony do wybrzeża, był oddzielony od lądu jakby laguną, którą przypływ i odpływ kolejno pokrywał i odkrywał. Przekonałem się później jakiego uroku dodawały te przypływy i odpływy krajobrazowi, który kolejno rozjaśniał się i zaciemniał, w miarę, jak ta mała odnoga ukazywała z pomiędzy gałęzi drzew ciemne swoje skały pokryte wodorostami, lub migocącą powierzchnię fal ruchomych, w których odzwierciedlało się niebo.

W chwili naszego przyjazdu morze było prawie w pełni przypływu, a po za niem występował jak za wpływem laski czarodziejskiej, na końcu tego szarego stepu, najzieleńszy, cienisty park. Wyniosłość gruntu od strony zachodu objaśniała w jaki sposób ta bujna roślinność mogła się oprzeć strasznym wichrom atlantyckim.

W miarę jak zbliżaliśmy się do grobli jadąc nad brzegiem odnogi, promienie słońca, które nareszcie przedarło się przez chmury, pieściły piękne, strzępiaste liście jesionów, purpurowe prawie gałęzie czarnych buków, ciemną zieloność dębów i tu i ówdzie jaśniejszą plamę topol i sykomorów. Zwierzęta przesuwały się po pod temi drzewami, całkiem swobodne: olbrzymie barany z czarną głową i nogami, krowy pocentkowane białemi i żółtemi plamami, a w zamkniętych zagrodach wełniste kozy, których zręczne i giętkie ciała wieszały się na gałęziach żywopłotu.

Była to rzeczywiście kraina jakby stworzona do idylli, idylli pomiędzy dwiema pustyniami — tak samo, jak było niem szczęście dwojga istot, które się tak kochały, pomiędzy wygnaniem a śmiercią, w domu ledwie widocznym wśród gęstwiny pięknych drzew.

Po za wąskim półwyspem widziało się znowu morze, a dalej góry Clare, nagie i nieurodzajne, przysypane powodzią szarych kamieni podobnych do tych, które spotykaliśmy od samej stacyi Oranmore. Widziane w ten sposób w łagodnem i przejrzystem świetle pięknego dnia lipcowego na północy, po tem wszystkiem co wiedzieliśmy o egzystencyi przez całych lat czterdzieści hrabiego Juliusza i jego żony, ten park i ten dom wydawał się nam prawie tak fantastycznem zjawiskiem, jak mogło niem być wołanie *Baushée* słyszane przez starą waryatkę, Harriet. Czuliśmy to wszystko troje i zachowywaliśmy milczenie, które się narzuca najobojętniejszym ludziom nawet, wobec niektórych prawdziwie niedocieczonych kwestyi w życiu. Dopiero, gdyśmy opuściwszy groblę wjechali w park cienisty, Germana de Corcieux wyraziła głośno to, cośmy w głębi duszy myśleli — na swój sposób, w którym było jeszcze trochę rodowitej paryżanki, sztucznej, nawet w dziecinnej szczerości, która patrząc na przyrodę myśli zawsze o operze:

— Czy nie przychodzi wam obu na myśl, moi panowie — rzekła — że to wszystko nie jest prawdziwe, że to tylko prosta dekoracya, która zniknie za chwilę?... Patrzcie, oto dom; widziany z tej strony, z temi grotami i posągami, wydaje się jakby jednym z zakątków Wersalu,,..

Car wjeżdżał rzeczywiście w aleję topolową *couvert*, jak dawniej mówiono, wyciętą na starą modę francuską, w czem się przejawiał gust emigranta, tak samo, jak w sztucznych grotach i skałach, umiejętnie ozdobionych muszlami. Bukszpany starannie pielęgnowane, zdobiły ścieżki ogrodu, trzymane w tym samym stylu, a w tym ogrodzie uwagę zwracały wielkie, piękne fuksye, wyższe od człowieka, jakich się nie widuje, chyba w Walencyi i przepyszne pęki róż i gwoździków. Po samym środku, w basenie, w którym woda deszczowa zastępowała jak mogła brak źródła, stał posąg Neptuna, z gruba ociosany, z prostego kamienia, usprawiedliwiając nazwę tej miejscowości, tak dziwnie różnorodnej i złożonej z rozmaitych stylów, bo pokrycie murów i wysterczających okien bluszczem, nadawało budowie pozór angielski, gdy tymczasem wydłużenie skrzydeł, balustrady ceglane na dwóch małych tarasach i rząd urn na szczycie pierwszego i jedynego piętra domu, przypominały styl francuski z ośmnastego stulecia.

Ten dom, w którym zamieszkiwało szczęście, miał pozór tak świeży i taki *rococo*, tak szacowny i zalotny, wyglądał taki stworzony na to, żeby przygarnąć zarówno rezygnacyę ludzi starych i czarowne szczęście młodej miłości, że nowy właściciel nie mógł się powstrzymać od westchnienia, w obec tych murów okrytych zielenią, które sprzedać zamierzał.

— Słowo daję, gdyby stryjaszek Juliusz miał był dobrą myśl pozostawić mi ten klejnocik o kilka mil od Paryża, w Seine et Marne naprzykład, albo chociażby w Maine.... z jakąż przyjemnością zachowałbym go na własny użytek!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

„Hasło walki z handlem niemieckim nie pozostało więc bez dodatniego wpływu, lecz tylko w takim zakresie, w jakim jego skutki realne przewidywać można było. — Oczywiście akcya ta nie jest w pełni ukończona. To i owo czynić jeszcze można i należy, aby dalej dążyć do uniezależnienia naszego handlu“.

Jak donosi *Warsz. Dniewnik* syoniści warszawscy założyli w Warszawie biuro statystyczne, mające za zadanie zbieranie danych o liczebnem rozwoju syonizmu w Warszawie i całem Królestwie Polskiem, jak również o rozwoju pewnych rzemiosł i profesyi, o materyalnem położeniu i wykształceniu wśród mas żydowskich. Dane powyższe warszawskie biuro statystyczne będzie komunikowało centralnemu komitetowi międzynarodowemu syonistów w Berlinie, gdzie zebrany cały materyał posłuży do wydania osobnych monografii. Podobne biura statystyczne utworzone będą w Odessie, oraz we Lwowie, Wiedniu i Bernie (Szwajcarya).

Ministerstwo spraw wewnętrznych, zabroniło misyi angielskiej w Warszawie, założonej przez angielskie Towarzystwo misyonarskie, udzielać chrztu według zasad wyznań chrześciańskich żydom neofitom, jeżeli są oni poddanymi rossyjskimi, bez specyalnego za każdym razem zezwolenia ministerstwa.

Smierć Sagasty.

Dnia 5 stycznia b. r. umarł w Madrycie na chorobę płuc skomplikowaną z cierpieniem sercowem były prezydent ministrów i przywódca konstytucyjnej, czyli t. zw. dynastyczno-liberalnej opozycyi, Don Praxedes Mateo Sagasta. Urodzony w r. 1827, z zawodu inżynier, był w trzydziestoletnim okresie między 1872 a 1902, ośm razy naczelnikiem rządu hiszpańskiego, prócz tego trzy razy w r. 1868, 1871 i 1874, ministrem spraw wewnętrznych w gabinetach Don Juana Prima, Malcampa i Serrana, a w ostatnim z nich przez krótki czas także ministrem spraw zagranicznych. Od października do grudnia 1871 był prezydentem kortezów.

Mając lat 39 obejmował po raz pierwszy ministerstwo spraw wewnętrznych z tym samym programem zasad, temi samemi ideami o powołaniu państwa i prawa, tem samem trochę romantycznem zacięciem w swojem liberalnem wyznaniu wiary politycznej, których niedostrojenie do prądów wieku XX., a raczej niemożność takiego dostrojenia, tkwiąca w samej naturze tego programu i tych idei, wytrąciła władzę z rąk siedmdziesięciopięcioletniego starca na kilka tygodni przed śmiercią. To odbyło się nie tylko bez katastrofy, ale nawet bez żadnych powodów zewnętrznych. Przyszło poprostu w naturalnym rozwoju rzeczy. Po dymisyi gabinetu Sagasty w listopadzie 1902 król Alfons XIII. powierzył mu znowu złożenie gabinetu. Sagasta podjął próbę, ale ta wykazała tylko zupełną utratę warunków życia politycznego ludzi i programu. — Zrzekł się więc misyi a rządy objął konserwatywny gabinet Franciszka Silveli. I w tej naturalności upadku Sagasty, w tej jego przymusowej dobrowolności tkwi także jego tragizm.

Nim począł brać udział w rządach swojego kraju, brał przedtem udział w planach, dążeniach i ruchach, które chciały zmienić formę rządów w Hiszpanii. W latach 1856 i 1866 musiał chronić się dwukrotnie na ziemię francuską, pierwszy raz po upadku powstania wywołanego przez radykalne stronnictwo ultra-progresistów, drugi raz po stłumieniu przez O'Donnella ruchu powstańczego wybuchłego 2 czerwca 1866. W r. 1868 wrócił do ojczyzny, aby wziąć udział w rewolucyi zmierzającej do usunięcia z tronu królowej Izabelli. Ta rewolucya się udała, a twórców swoich i przywódców wyniosła od razu na czoło narodu. Odtąd przez lat 30 z górą, Sagasta, jako najwybitniejszy polityk liberalny i szef partyi, albo dzierżył władzę w ręku, albo walczył o jej zdobycie. W ciągu najdłuższego okresu swoich rządów od r. 1885 do 1890 przeprowadził w Hiszpanii powszechne prawo głosowania, śluby cywilne, powszechny obowiązek służby wojskowej i sądownictwo sądów przysięgłych.

Stając się wielokrotnie z głowy rządu głową opozycyi, ustępował najczęściej miejsca Canovasowi del Castillo, a śmierć Sagasty — w trzy lata przeszło po tragicznej śmierci tamtego — kończy nie tylko rywalizacyę polityków, ale i współzawodnictwo pewnych programów politycznych, a przynajmniej pewnych ich odcieni. Walka stronnictw postępowych z zachowawczemi, prowadzona w imię pewnych zasad polityczno narodowych albo polityczno - wyznaniowych, których urzeczywistnienie było ostatecznym celem stronnictw — względnie ich ostatecznym tryumfem, skończyła się już i w Hiszpanii. I dla Hiszpanii nastał czas, w którym polityka i środki polityczne iść mają w służbę innych — nie politycznych już tylko zasad i celów — tych mianowicie, które wywołał lub na wierzch wydobył najpotężniejszy ruch drugiej połowy ubiegłego wieku. Epokę działań politycznych od zapowiadającej się dopiero w Hiszpanii epoki działań społecznych i ekonomicznych, rozdzieliło nie pierwszy raz w historyi — wielkie narodowe nieszczęście. Dla Sagasty połączyło się ono z tem osobistem, że przez czas wojny, o Kubę przygotowanej zresztą przez poprzedni gabinet, stał znowu — po raz przedostatni — na czele rządu hiszpańskiego. Oczywiście po klęsce przypisano i jemu część winy. Ale mógł mieć tę pociechę, że program, będąc strasznym ciosem dla ambicyi narodu, nie stał się przecież dla narodu katastrofą — i mógł także zobaczyć to dziwne pozornie zjawisko, że po klęsce zwiększyła się wewnętrzna siła narodu, a nie zmniejszyło się jego zewnętrzne polityczne znaczenie.

Według wiadomości z Madrytu ostatnim chwilom Sagasty towarzyszył szczery żal młodego króla i głębokie współczucie opinii publicznej. Objaw naturalny i w obec śmierci jednego z pierwszych w narodzie do pojęcia łatwy. Ale nabiera ten objaw osobnej wagi przez to, że schodzi się z innym — to jest z objawem bankrutowania w opinii publicznej tego liberalizmu, którego zmarły mąż stanu był do końca gorliwym rzecznikiem i widomą w swojej ojczyźnie głową, a który, zdystansowany przez skrajniejsze kierunki polityczne — społeczne, stał się siłą rzeczy — z gorącego — letnim i z tą chwilą stracił na zawsze warunki powodzenia u mas narodu, a więc i racyę bytu.

Jeżeli pomimo tego król i naród hiszpański odczuli śmierć Sagasty, jako rzeczywistą stratę, to ten żal opiera się zapewne na wdzięczności za to, że w czasach, kiedy zawodowa i osobista uczciwość polityków staje się w ogóle rzadkością, a już po drugiej stronie gór Pirenejskich jej przeciwieństwo stawać się zdaje regułą, znalazł się w narodzie hiszpańskim człowiek, który przez pół wieku uczciwie — w miarę swoich przekonań i wierzeń — sprawie narodowej służył, dobra własnego w tej służbie nie szukał, a podejmował się zadań i pełnił je także wtedy, kiedy mógł wiedzieć albo przewidywać, że z wiatru zasianego przez innych, on będzie zbierał burze.

KRONIKA

Lwów, 8 stycznia.

— **Posłuchanie.** Dziś w południe zjawiła się na posłuchaniu u JE. P. Namiestnika deputacya komitetu ratunkowego ze Schodnicy z prośbą o pomoc dla robotników naftowych, którzy w skutek ostatniego przesilenia stracili pracę w kopalniach.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Bohorodczanach z grupy gmin wiejskich rozpisało Prezydyum c. k. Namiestnictwa na dzień 18 lutego b. r., — tudzież jednego członka z grupy większych posiadłości ziemskich na dzień 20 lutego b, r.

Wybory te odbędą się w mieście powiatowem o godzinie i w lokalnościach wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. Starostwo.

— **Akademię weterynaryi** we Lwowie ukończył p. Jerzy Raczow, rodem z Tutragan (Bułgarya).

— **Egzamina fizykackie** złożyli: p. Leon Popper (z odznaczeniem), lekarz weterynaryjny miejski w Dobczycach i p. August Kryger, lekarz weterynaryjny przy gal. Tow. gospodarskiem.

— **Ankieta** w sprawie reformy ustawy prasowej odbędzie się w dalszym ciągu w poniedziałek 12 b. m., o godzinie 5 po południu w sali Koła literacko - artystycznego.

— **Z Towarzystwa dziennikarzy polskich.** Wydział Towarzystwa na wczorajszem posiedzeniu przyjął do grona członków rzeczywistych p. Zygmunta Wasilewskiego, redaktora *Słowa Polskiego*, a do grona członków wspierających p. Helenę Modrzejewską, p. Karola Kłobasę - Zręckiego i Bank Związkowy.

— **Konkurs.** Celem udzielenia posagu w kwocie 300 koron z fundacyi dr. Jana Frieda im. Arcyks. Gizeli dla ubogich, osieroconych dziewcząt włościańskich, powiatu lwowskiego, ogłasza c. k. Namiestnictwo konkurs do końca marca 1903 roku. Kompetentka o ten posag winna wykazać: 1. że jest sierotą po gospodarzu włościańskim z miejscowości należących do powiatu lwowskiego; 2. że liczy 18 do 25 lat wieku; 3. że jest ubogą: 4. że ukończyła z dobrym postępem 3 niższe klasy szkoły ludowej: 5. że ma zaślubić włościanina, który również ukończył z dobrym postępem 3 niższe klasy szkoły ludowej. Ślub kandydatki ma nastąpić 20 kwietnia 1903, a w razie przeszkody kościelnej w najbliższym dniu po ustaniu przeszkody. Wypłata posagu nastąpi zaraz po ślubie kościelnym.

Podania o posag mają być wniesione w terminie konkursowym do protokołu podawczego c. k. Namiestnictwa.

— **Kasyno urzędnicze** we Lwowie urządza w sobotę, 10 b. m., w sali własnej przy ul. Hetmańskiej l. 12 wieczorek z tańcami. Początek o godzinie 8 wieczorem.

— **Zebranie koleżeńskie** lekarzy weterynaryjnych odbędzie się dnia 10 stycznia w sali bocznej restauracyi Orłowskiego w pasażu Mikolascha o godz. 7 wieczorem.

— **Z Towarzystwa dla popierania nauki polskiej we Lwowie.** Jako członkowie założyciele z wkładką 200 koron przystąpili do Towarzystwa: pp. dr. Piotr Kucharski i prof. dr. Wiktor Wehr. Jako członkowie wspierający dożywotni z wkładką 50 koron przystąpili do Towarzystwa: Zjednoczenie młodzieży polskiej w Zurychu, tudzież pp.: Franciszek Dobrzyński, naczelnik urzędu miar i wag, prof. dr. Stanisław Szachowski we Lwowie i p. Jarzębowski w Łodzi. Liczba członków czynnych zwyczajnych (wkładka roczna 8 koron) wynosi z końcem roku 1902 — 420, członków wspierających zwyczajnych (wkładka roczna 1 korona) — 401.

Listy paryskie.

(Sezonowe i dziejowe przemiany bulwarów paryskich. — Prelekcye o bulwarze w teatrze des Capucines — Niemoralne sztuki z moralną tendencyą. — „Le Joug“ (Guignon i Marni). — Inauguracya pomnika Balzaca. — Balzac jako satyryk. — Przekształcenie Pola Marsowego. — Reprodukcye obrazów Eugeniusza Carrière. — Wystawa szyldów artystycznych).

Niezwykle to zajmujący widok patrzeć na przekształcenia, jakie wielkie bulwary paryskie przebywają w ciągu roku. Mają one swą fizyonomię letnią i zimową, codzienną i niedzielną. A prócz tego rozmaite święta religijne i narodowe nadają im jeszcze charakterystykę specyalną. Z początkiem roku wesoły książę Karnawał potrząsa swem papierowem berłem i zasypuje bulwary pochodami masek, lampionami, balikami ulicznymi a nadewszystko obfitym deszczem różnobarwnych confetti. Podczas uroczystości przygodnych, jak ukoronowanie Muzy, święto praczek i t. p., olbrzymie drewniane trybuny, szeregi krzeseł i ławek zapełniają ulice, a komunikacyę tamują tłumy ludzi przyglądające się symbolicznym i fantastycznym defiladom. Czternasty lipca, święto Bastylli nadaje Paryżowi cechę skrajnego demokratyzmu, przez tydzień prawie lud zdaje się być panem Paryża, lud, który za hasło swe przyjął: *panem et circenses!* Nigdy natomiast burżoazyjne rozkiełznanie żądz, arystokratyczny dekadentyzm, wielkopański zbytek i wielkomiejska korupcya, nie występują na jaw tak jaskrawie, jak podczas dwóch nocy Rewelionu (na Wilię i w noc Sylwestra); aby dogodzić tej dyszącej żądzy rozkoszy, bulwary zamieniają się już na 10 dni pierwej, w olbrzymie jarmarki. — Może widok tych regularnie odbywających się zmian natchnął uczonego i eleganckiego profesora Maurycego Albert i pełną sprytu i przedsiębiorczości artystkę Maryę Samary do przedstawienia dziejów Bulwaru w ostatniem stuleciu, zwłaszcza co do rozrywek dramatycznych i humorystycznych. W małym lecz dystyngowanym teatrze des Capucines możemy obecnie — uczęszczając na wykłady, które odbywają się tam tygodniowo pod pretensyonalnym cokolwiek tytułem „Audiences de Thalia“ dowiedzieć się, przez jakie zmiany przechodził bulwar, od końca XVIII. wieku, kiedy rządzili nim trzej pierwsi przedsiębiorcy Restier, Gaudon i Nicolet, aż po nasze czasy.

Historya — nie zawsze sprawiedliwa — zatarła pamięć o pierwszych dwóch wymienionych mężach, którzy jednak ponieśli wielkie zasługi około rozbudzenia życia i ruchu bulwarowego. Trzeci natomiast, Nicolet, cieszy się dość wielką sławą pośmiertną. Hasłem jego było: *Toujours de plus en plus fort*. . a pieśń ludowa uwieczniła je, dodając jeszcze słowa *comme chez Nicolet*. U Nicoleta w istocie zgromadzone były wszystkie rodzaje rozrywek: komedya, wodewil, pantominy, akrobaci. operetki, melodramaty, balety i czarodziejskie sztuki, a wszystko w interpretacyi pierwszorzędnych sił. Był to niby bazar rozrywek paryskich, a afisz zawierał niezmiennie zapewnienie: *On joue sans intervalles* (gra się bez przerw). Pierwszą świetną epoką dla teatrów bulwarowych były dwa lata, podczas których nie schodziła z afisza opera komiczna „Madame Angot“. Autor jej Maillot zrobił złoty interes. Główny teatr bulwarowy zwał się wówczas Théâtre d'Emulation a dyrektor Ribier wybrał tę nazwę, by się przypodobać rządowi. Sprawozdawca budżetu sztuk pięknych w Konwencie wyraził się bowiem: „Niechaj chwalebna e m u l a c y a powstanie między artystami; niechaj każdy teatr ubiega się o pierwszą rangę. Ambicya przewyższenia rywala talentem użytecznym jest jedyną, na którą zezwolić może republika!“ Każdy też z teatrów na bulwarach miał w tej epoce swoją „Madame Angot“, przekształcaną do nieskończoności.

Napoleon był bardzo surowym dla Bulwaru. Pod dekretami jego zamykało się jedno przedsiębiorstwo po drugiem, tak, iż nareszcie cesarz zredukował ich liczbę do ośmiu teatrów autoryzowanych. Dyrektor teatru Porte Saint - Martin, wystosowawszy do ministerstwa błagalną odezwę *„Laissez moi vivre!“* otrzymał z biedą pozwolenie odbywania przedstawień, lecz z ogromnie uwarunkowanym programem. Podczas Restauracyi, teatr ten zaznał lepszych czasów a fortunę zapewnił sobie sztuką „Marino Falieri“ Casimira Delavigne. Jakiego hałasu narobiła ta sztuka, tego dowodzi następujący ustęp z ówczesnej krytyki: „Ta sztuka wstrząśnie całym światem dramatycznym, wyrzuci z koryta ocean teatralny, zwali Komedyę francuską i Odeon na korzyść jednego bulwarowego teatru!...“ Za Ludwika Filipa cenzura dawała się we znaki teatrom. Najniewinniejsze wedle dzisiejszych pojęć sztuki, uważano za nieprzyzwoite, a jeden z krytyków potępił w czambuł wszystkie teatry: „Nie ma już granic deprawacyi na scenie i zaniedbaniu wszelkiej moralności; wiarolomstwo i kazirodztwo, oto główne żywioły zasilające poezyę w naszej nędznej epoce...“

Wszystko jest relatywne: cóż powiedzieliby ci pradziadkowie krytyków teatralnych, gdyby dziś znaleźli się w amfiteatrze jednego z teatrów bulwarowych? Jeżeli danem im będzie przysłuchać się dalszym wykładom profesora Alberta i recytacyom pani Samary w teatrze des Capucines, to już będą mieli dość powodu do zgorszenia...

Cóż dopiero, gdyby przypadek zawiódł ich w tych dniach do teatru Vaudeville, na nową sztukę „Le Joug!“ Przekonaliby się, że publiczność i krytyka zadowolone są zupełnie, jeżeli sztuka zawiera jakąś ogólną naukę moralną lub stawia problemat o pozorach naukowych. Pod tym płaszczykiem może sobie każdy autor pozwolić roztoczyć obraz chociażby najgorszego zepsucia moralnego. Z wolności tej korzystali też autorowie nowej sztuki Albert Guignon i znana jako moralistka Joanna Marni. Chcąc udowodnić starą zresztą jak świat rzecz, jak dalece kobieta ujarzmić potrafi mężczyznę, sięgnęli, zapewne dla zapieprzenia całości, w sferę gryzetek i bonwiwantów paryskich. Bohaterem jest Henryk Courtial, kawaler już na schyłku młodości, bohaterką Julia Gambier, z wykształcenia konserwatorzystka, z zawodu szwaczka, a z aspiracyi półświatówka. Matka Gambier, była kelnerka, która obecnie odpokutowuje swe grzechy wynajmując w niedzielę krzesła w kościele, korzysta z dawnej znajomości z Henrykiem, prosząc go, aby w kole bogatych ludzi, wśród których się obraca, znalazł dla Julii odpowiedniego „przyjaciela“. Prośbę tę wygłasza tak naturalnie, jak gdyby szło o wyrobienie jej koncesyi na trafikę. Henryk jednak wcale nie jest zgorszony, a gdy matka Gambier wprowadza Julię — trzeba widzieć Réjane, gdy wchodzi w swym kostyumie nawpół panienki a nawpół gryzetki, niby nieśmiała a jednak bezczelna — Henryk zatrzymuje ją u siebie, „aby uzupełnić jej wykształcenie“. Po miesiącu pobytu Julia jest skończoną Paryżanką, jest doskonałą gospodynią domu, lecz nie jest kochanką Henryka i nie będzie nią, zrozumiała bowiem, że ma nieograniczoną władzę nad nim i postanowiła doprowadzić go do małżeństwa. W trzecim akcie w istocie, po burzliwych i energicznych protestach, Henryk ożeniony jest z Julią. Ale w tej chwili nagle z wodewilu przeskakujemy do dramatu. O ile Julia była miłą jako panna, o tyle staje się nieznośną jako mężatka; dręczy męża kaprysami, złym humorem i złośliwością a na domiar jest mu niewierną. Henryk w napadzie wściekłości wypędza ją z domu, ale wnet czuje, że już z pod jarzma raz przyjętego wydostać się nie może, przeprasza więc żonę i przystaje nawet na żądanie jej sprowadzenia napowrót w dom wygnanego gacha. I jest odtąd o jeden więcej trójkąt małżeński. Jeżeli treść nie jest budująca, a studyum psychologiczne, oparte na osobnikach tego rodzaju, nie wiele przedstawia wartości, to jednak świetne uscenizowanie, żywa akcya, a przedewszystkiem wspaniała interpretacya wiecznie młodej Réjane zapewniają sztuce tej powodzenie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Puk.

Zgłoszenia i wkładki uprasza się przesyłać pod adresem Towarzystwa: Lwów, Archiwum Bernardyńskie.

— **Egzamina kwalifikacyjne** rozpoczną się przed komisyą egzaminacyjną dla nauczycieli pospolitych szkół ludowych w Stanisławowie dnia 16 lutego r. b. o 8 godzinie rano. Podania zaopatrzone w przepisane dokumenta, przy dołączeniu wykazu przerobionych podręczników naukowych, przebiegu życia i wymienieniu dokładnego adresu i ostatniej poczty, mają wnieść petenci przez właściwą Radę szkolną okręgową do komisyi egzaminacyjnej na ręce dyrekcyi c. k. seminaryum nauczycielskiego w Stanisławowie najdalej do 3 lutego r. b.

— **Ślub.** W kościele SS. Felicyanek na Smoleńsku odbył się wczoraj ślub Benedykta hr. Tyszkiewicza, syna Edwarda, z panną Adelą Dembowską, córką Zygmunta i Antoniny z ks. Radziwiłłów. Młodej parze pobłogosławił ks. Podwin; obecnym był ks. biskup Nowak. — W ślubie uczestniczyły rodziny obojga państwa młodych; między niemi Pani Marszałkowa hr. Andrzejowa Potocka. Z powodu zjazdu rodzinnego bawił też wczoraj w Krakowie JE. P. Marszałek krajowy Andrzej hr. Potocki. Przybył rano pośpiesznym pociągiem, a wieczorem o g. 9 odjechał z powrotem do Lwowa.

Ślub panny Anny Zapłatyńskiej, córki p. Franciszka Zapłatyńskiego, emer. c. i k. kapitana i ś. p. Anny z Humnickich z p. Frydeykiem Blumem, radcą budownictwa w Ministerstwie spraw wewnętrznych, odbędzie się w sobotę, 17 b. m., o godzinie 11 przed południem w kościele parafialnym w Stryju.

— **Na liczne zażalenia,** jakie w ostatnich dwóch dniach otrzymaliśmy od mieszkańców ulicy Czarnieckiego i sąsiednich, utyskujących na brak chodnika przy realności ul. Czarnieckiego l. 8, odpowiedzieć tylko możemy, że magistrat nasz, którego bacznej uwadze nie nie uchodzi, uwzględni z pewnością podniesione na tej drodze słuszne zażalenia mieszkańców, polecając właścicielowi tej realności ustawienie na czas restauracyi frontonu domu przynajmniej prymitywnego chodnika z desek.

Ze swej strony jednak zwrócić musimy uwagę miejskiego urzędu budowniczego na rusztowania przy tej realności, które są skonstruowane w ten sposób, że pracujący na nich robotnicy każdej chwili narażeni są, jeżeli już nie na utratę życia, to przynajmniej na ciężkie kalectwo. Co więcej, wobec onegdajszego wypadku runięcia w tej realności gzemsu na przestrzeni przeszło 4 metrowej, godziwą by było, naszem zdaniem, rzeczą, by organa miejskiego urzędu budowniczego ze względu na bezpieczeństwo życia mieszkańców tej realności, zechciały równocześnie zbadać także wewnętrzny jej stan, zwłaszcza, że przed dwoma laty — jak to już swego czasu donosiliśmy — w jednem z mieszkań tej realności z powodu spróchniałych belek runęła zupełnie podłoga I. piętra.

— † **Filomena z Nyczów Wysocka,** wdowa po ś. p. Marku Wysockim, starszym inżynierze kolei państwowych, zmarła d. 5 stycznia w Nowym Sączu.

Ś. p. Filomena Wysocka była pr[illegible] dłuższy szereg lat, mniej więcej w latach [illegible]3 do 1873 artystką sceny Skarbkowskiej, g[illegible] występowała, jako primadonna operetk[illegible] pod przybranem nazwiskiem Filomeny Kw[illegible]skiej. Starszym bywalcom teatralnym Lwowa pozostały zapewne w pamięci tryumfy Kwiecińskiej w partyi Halki, po raz pierwszy odtworzonej przez nią na scenie Skarbkowskiej, która zdobyła się wówczas na przedstawienie w całości arcydzieła Moniuszki. Były to za czasów dyrekcyi ś. p. Miłaszewskiego pierwsze próby zespolenia opery polskiej. Ś. p. Kwiecińska była wówczas u szczytu swej artystycznej sławy — wkrótce jednak potem wyszła za mąż i usunęła się zupełnie ze sceny lwowskiej, w której dziejach poważne zajęła stanowisko. Wyszedłszy za mąż, już tylko jako amatorka brała chętny udział w produkcyach muzycznych w miastach, w których mąż jej, jako inżynier kolejowy, urzędowe zajmował stanowisko. Zmarła liczyła 56 lat wieku.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Samborze, Apolonia z Warchałowskich Misiągiewiczowa w 73 roku życia; Adolf Milewski, emer. oficyał krajowej dyrekcyi Skarbu w 72 r. życia.

W Roz[illegible]ennicy Władysław Górski, właściciel dóbr, [illegible]42 r. życia.

W Ossow[illegible]ch, Wanda z Cywińskich Cywińska w 69 r. życia.

W Lublinie, Karol Miciński, artysta sceny tamtejszej w 27 r. życia.

△ **Kronika policyjna.** W sklepie handlarki starzyzną Sprince Buchsbaumowej przy placu św. Teodora przytrzymano wczoraj Julię Strzałkowską, żonę dozorcy więzień sądu krajowego karnego, w chwili, gdy usiłowała sprzedać zimowe palto, będące licem sądowem w sprawie karnej przeciw Wiktoryi Królikowskiej o zbrodnię kradzieży. Aresztowana tłómaczyła się, że palto otrzymała do sprzedania od niejakiego Ortyńca, funkcyonaryusza sądowego. Tłómaczenie to jednak okazało się kłamliwem, wobec czego Strzałkowską oddała policya do więzienia sądu krajowego karnego.

— **Z Nowego Sącza** donoszą do jednego z pism tutejszych, że burmistrz miasteczka Piwnicznej, w powiecie nowosądeckim, Jan Widomski, został zasuspendowany w urzędowaniu z powodu dopuszczenia się zbrodni oszustwa i sprzeniewierzenia na szkodę gminy.

— **Z Krakowa** donoszą: Wodociąg krakowski będzie naprawiony dopiero jutro rano, t. j. po 3 i pół dniowej przerwie.

Sekcya ekonomiczna krakowskiej Rady miejskiej obradowała dzisiaj nad sprawą wodociągową i powzięła uchwały, które będą przedłożone pełnej Radzie. Dotychczas Kraków nie ma jeszcze wody z wodociągów. Dopiero po ósmej rano wydobyto pękniętą rurę i przystąpiono do położenia nowej. Roboty ukończone będą w nocy; wówczas Kraków otrzyma wodę. Okazało się, że także druga realność obok owej podmulonej, doznała uszkodzeń.

— **Statystyka Czech.** Według najnowszego spisu ludności mieszka w Czechach 3,930.093 Czechów; Niemców 2,337.013. Liczba Polaków, zamieszkałych w Czechach, wynosi 1915, Rossyan 1313, Słoweńców 280, Chorwatów 120, Włochów 260, Rumunów 14.

— **Amerykanin w wojsku austryackiem.** Z Wiednia donoszą: Wczoraj zmarł tu jedyny Amerykanin, służący w wojsku austryackiem, major Horacy de Xandzie Glenworth. Był on w r. 1866 przydzielony do poselstwa amerykańskiego w Rzymie. Przybywszy wówczas z Rzymu do Wiednia i ujrzawszy armię austryacką, taką zapałał do niej miłością, iż wstąpił jako kadet do wojska. Wziął udział w wojnie w r. 1866 i jako oficer był dwa razy raniony pod Kralowym Hradcem. W r. 1885 przeszedł jako rotmistrz huzarów na pensyę, przyczem otrzymał tytuł i charakter majora.

— **Rozbójniczy napad na kasę rządową.** Z Poli donoszą: W niedzielę w południe sześciu uzbrojonych w rewolwery rozbójników wpadło do tutejszej kasy rządowej, dali salwę w sufit i skorzystawszy z popłochu, porwali 30.000 rubli i poczęli uciekać. W ślad za nimi pospieszyli stróże. Rozpoczęła się strzelanina. Jeden rozbójnik został zabity, drugi raniony.

— **Nowa defraudacya.** Z Budapesztu donoszą, że aresztowano tam buchaltera kasy oszczędności w Sosaksar, Juliusza Bickmanna, za sprzeniewierzenie 18.000 koron na szkodę tej kasy. Defraudant zużył zdefraudowane pieniądze na miłosne stosunki.

— **Żywcem spaleni.** W gminie Boka na Węgrzech wybuchł ubiegłej soboty pożar w domu kupca Ludwika Kleina. Klein oraz jego ojciec znaleźli śmierć w płomieniach.

— **Egzekucya.** W ubiegłą sobotę ściął kat w Chocieburzu robotnika Scholza, który w dniu 1 grudnia 1901 r. zamordował robotnika Förse'go.

— **Ukradzione dzieło sztuki.** W Paryżu skradziony został z przedsionka pałacu rzeźbiarza Legraina słynny posąg bronzowy „Koronczarka", dzieło Dalou. Kradzież ta jest, zdaniem dzienników paryskich, tajemnicza; nie popełnił jej zwykły złodziej, gdyż dzieło zabardzo jest znane, by je mógł sprzedać, a nadto nie było w mieszkaniu śladów włamania, albo usiłowania otwarcia szaf lub serwantek, pełnych kosztownych przedmiotów. Podobno śledztwo dostarczyło już poważnych wskazówek, że kradzieży dopuścił się fanatyczny wielbiciel sztuki, znany w towarzystwie paryskiem.

— **Pamiętnik Sary Bernhardt.** Słynna artystka francuska Sara Bernhardt, zajęta jest już od lat czterech pisaniem wspomnień z długiej swej i ożywionej karyery artystycznej. Praca ta ma obejmować trzy tomy, obficie ilustrowane, i ukaże się zapewne w tym roku na półkach księgarskich. Wydawcy zamierzają wydać ją w czterech językach, mianowicie we francuskim, włoskim, angielskim i niemieckim.

— **Oryginalna kontrabanda.** Urzędnicy celni w Nowym-Jorku odkryli pomysłowy wielce sposób kontrabandy. Od pewnego czasu zwrócił ich uwagę fakt przywożenia olbrzymich ilości lodu do miasta. Jakkolwiek lód cła nie płaci, niemniej ten, który go sprowadzał, nietylko nie miał żadnego zarobku, ale nawet ponosił straty, gdyż nie mógł go sprzedawać za tę cenę, jaką sam płacił. Celnicy przez dłuższy czas napróżno usiłowali dociec przyczyny tej niezwykłej spekulacyi, aż wreszcie, gdy przywóz lodu powiększał się coraz bardziej, wpadli na pomysł stopienia jednej bryły i przekonali się, że jest to zamarznięta woda mineralna, która płaci znaczne cło. Sprawa poszła na drogę sądową i zaaresztowano już dwóch wmieszanych w tę spekulacyę handlarzy. Straty, jakie ztąd poniósł skarb państwowy, obliczają na 50.000 dol.

Notatki literacko-artystyczne.

† **Aleksander Krajewski**, jeden z najstarszych publicystów polskich, wybitny ekonomista, a zarazem wzorowy tłómacz arcydzieł literatury obcej na nasz język, ś. p. Aleksander Krajewski, umarł w tych dniach w Warszawie. Urodzony w roku 1818 w Warszawie, pobierał nauki w liceum warszawskiem. Od r. 1858 do 1861 piastował stanowisko pierwszego referenta komitetu Towarzystwa rolniczego, następnie był współpracownikiem *Roczników gospodarstwa krajowego* do roku 1864, wreszcie innych czasopism polskich i zagranicznych, głównie angielskich. Między innemi pracami ogłosił w *Bibliotece Warszawskiej* wyborne przekłady; pierwszej części „Fausta" Goethego i wybranych poezyi Horacyusza, oraz znakomite studya krytyczne, jak: „O romansach i opowieściach Dzierzkowskiego", „O Liście Żelaznym Małeckiego", o dramatach Odyńca „Lubomirski" i „Barbara Radziwiłłówna" i wiele innych.

Z prac publicystycznych ś. p. Krajewskiego z zakresu nauk społecznych wyróżniły się: „Widoki przyszłości ekonomicznej dla izraelitów polskich", „O pismach edukacyjno-ludowych" „Przymus i dowolność w nauce elementarnej" wszystkie drukowane w wyżej wspomnianych *Rocznikach gospodarstwa krajowego*. Nadto znane są jego przekłady naukowe: „Obraz gospodarstwa wiejskiego w Anglii, Szkocyi i Irlandyi" z Lavergne'a, oraz tegoż autora: „Gospodarstwo wiejskie w Belgii", „Gospodarstwo wiejskie w Szwajcaryi" i „Gospodarstwo wiejskie w Niderlandach". W roku 1896 wydał ś. p. Krajewski przekład „Childe-Harolda" Byrona. Poza wymienionemi pozostało sporo prac ś. p. Krajewskiego, mniejszych i większych, w naszej publicystyce, którą niemi zasilał niemal do ostatnich chwil, zawsze wysoce ceniony dla głębokiej erudycyi i wytrawnego sądu. Zmarł w 84 roku życia.

Macierz Polska. Na posiedzeniu odbytem dnia 5 stycznia uchwaliła rada wykonawcza Macierzy Polskiej prócz książki dr. Mieczysława Kowalewskiego „O zwierzętach szkodliwych i pożytecznych w gospodarstwie", której druk już jest ukończony, wydać w roku 1903 następujące dziełka:

Z działu historyczno-literackiego dr. K. J. Nitmana „Opowieść o Janie Kilińskim", dr. K. Wróblewskiego „O Kornelu Ujejskim" i Janka z Grzegorzewic „O krajach południowo-słowiańskich";

Z działu przyrodniczego: dr. Walerego Łozińskiego „Geologię";

Z działu powieściowego: Waleryi Szaleyówny „Królewskie pacholę";

Z działu gospodarczego: J. Fronia „O hodowli drzew i krzewów owocowych.

Z funduszów fundacyi im. Tadeusza Kościuszki wyjdą dr. Antoniego Danysza „O wychowaniu" (w druku), Litwina „Uniwersytet wileński i znaczenie jego w dziejach naszych", Michała Rollego „Poeci żołnierze", nadto zaś pierwsze zeszyty dzieła „Polska, obrazy i opisy". Prócz tego nawiązano rokowania z p. Stanisławem Iglickim o napisanie popularnej „Ekonomii społecznej", a z prof. Emilem Zaremba o ułożenie książki p. t. „Rzeczy polskie". Uchwalono również w zasadzie przystąpić do drugiego wydania (ilustrowanego) „Encyklopedyi Macierzy Polskiej".

„Nieboska komedya". Z okazyi wystawienia utworu Krasińskiego w teatrze krakowskim, *Czas* urządził rodzaj ankiety wśród krakowskich literatów, w sprawie przenoszenia na scenę utworów dla niej nie pisanych. Prof. hr. Tarnowski napisał obronę tekstu, a wywody swoje zakończył następującemi zdaniami:

1. Dramata filozoficzne muszą zawsze na scenie wydać się gorzej niż w czytaniu i dlatego grane być nie powinny.

2. Wystawienie ich może mieć ten praktyczny pożytek, że publiczność zapozna lub oswoi się z znakomitemi dziełami, ale sztuce jako takiej pożytku nie przyniesie.

Prawdziwe cacko sztuki drukarskiej rozesłała z nowym rokiem znana zaszczytnie krakowska drukarnia W. L. Anczyca i spółki. Na karcie tytułowej kalendarza figuruje *motto:* „Trzeba naprzód iść i świecić!" oraz z ogromnym artystycznym rozmachem projektowana przez Piotra Stachiewicza winieta, przedstawiająca zakutego w żelazo rycerza z płonącą pochodnią w prawej i sztandarem w lewej dłoni.

Z muzyki. (Ryszard Strauss. — Operetka).

Przybył wreszcie i do nas we własnej osobie, on, jeden z najsławniejszych i najbardziej osławionych ludzi naszej epoki. Jak niegdyś Ryszard Wagner reformą swą podzielił świat muzyczny na dwa wrogie obozy, podobnie dzieli je dzisiaj Ryszard Strauss swemi hasłami i dziełami. Różnica między nimi przecież bardzo wielka. Czy Strauss ostatecznie zwycięży jak ów wielki imiennik, czy dzieła jego, dziś przez jednych pod niebiosa wywyższane przez drugich potępiene z niesłychaną namiętnością, przeżyją swego twórcę — to okazać może oczywiście dopiero przyszłość. — Ale, że obu tych Ryszardów przecież jednym tchem wymieniać się nie powinno, że tamten pierwszy jest bez porównania od młodszego genialniejszym, że gdyby nawet Strauss zwyciężył ostatecznie, to zwycięstwo jego nie będzie miało dla przyszłości muzyki nigdy tego znaczenia, jakie miała działalność Wagnera, to niewątpliwe już dzisiaj.

Oceniać dzieła Straussa z punktu widzenia czystej muzyki, jest niemożliwem. On sam nie chce być w ten sposób ocenianym, skoro wypisawszy na czele każdej swej rzeczy „program" żąda zrozumienia ich dopiero na podstawie objaśnień zawierających treść dzieła — nie muzyczną, lecz epicką lub psychologiczną. Jakżeż tu mówić o całości kompozycyi, skoro kompozycya ta całości muzycznej wcale nie tworzy, skoro dowiadujemy się z objaśnienia (chciałem już powiedzieć „libretta"), że nastąpią po sobie w „Don Juanie" motywy, charakteryzujące jedną jego kochankę, potem drugą, potem jedno, drugie i trzecie wydarzenie z jego życia i t. p.? Jeżeli w „Tod und Verklarung" znajdujemy zapisane między innemi: „Todes motiv I" „Todesmotiv II" „Fiebermotiv (!) I" „Fiebermotiv II", „Lebenstriebsmotiv" itd. itd.? Każdy po kilka, po kilkanaście taktów, każdy krótki a inny. Oczywiście, że wiązać się inaczej, anizeli wczysto zewnętrzną, czysto czasową całość nie mogą. Pojmuję pieśń bez słów (jedną a nie dwadzieścia sprzęgniętych gwałtem w jedną całość), ale wyznam szczerze, że nie pojmuję opery lub dramatu muzycznego bez słów., bez akcyi, bez aktorów i bez sceny.

Stojąc raz na tem stanowisku, nie posiadając wprost zrozumienia dla tego rodzaju muzyki, nie można o niej powiedzieć więcej nadto, czy poszczególne motywa są piękne i jaką jest faktura. Otóż ta ostatnia, włącznie z instrumentacyą jest bezsprzecznie znakomitą, mistrzowską. Nie wiem czy kto z żyjących umie pisać tak polifonicznie, a przytem nakładać na paletę tak niezawodnie kolory, które chce wywołać w orkiestrze, jak Straus. Zapewne i ze zmarłych nie wielu posiadało jedną i drugą sztukę w tym stopniu. Co do motywów, są między nimi arcypiękne, zwłaszcza motywy miłosne lub ponure. Natomiast nie mogą tego powiedzieć ani o wybuchach radości u Straussa, ani o jego tak wysławianym humorze, kroczącym z reguły w towarzystwie wszystkich kotłów, talerzy, bębnów i instrumentów blaszanych. A gdy przebrzmi to wszystko, gdy się rzecz cała skończyła, przyznać muszę ze skruchą, że mam tylko wrażenie wielkiego zamętu, wcale zaś — a o to przecież Straussowi chodzi wyłącznie — nie wprowadzony zostałem w pożądany przez niego nastrój. A sądzę, że z tych, którzy mówią szczerze, dziewięćdziesięciu na stu przyzna się do tego samego i to wszędzie na świecie. Dziesięciu może będzie zbawionych — czy to nie za mało trochę na tyle pracy i usiłowania tak ogromne?

Wyjątek do pewnego stopnia zrobiłbym dla poematu „Tod und Verklärung". Ten działa w każdym razie daleko jaśniej i bardziej jednolicie. Ale to da się wytłómaczyć dostatecznie tem, że tutaj treść nie rozpada się na tysiące drobnych epizodów, lecz mając właściwie tylko dwa stadya i to nie epickie, śmierć i zbawienie, pozwala muzyce być bez porównania bardziej zwartą i jednolitą. Motywy wychodzą tu jeden z drugiego a nie są sprzągnięte wspólnym tytułem — krotko mówiąc — program jest i tu, ale nie szkodzi on muzyce. Prócz tego są tutaj motywy same przez się bez porównania piękniejsze aniżeli w „Don Juanie" lub w „Feurnoth". A może sekret cały leży w tem, że jest to jedna z najdawniejszych kompozycyj Straussa, gdy nie posiadał jeszcze tak wielkiej pewności siebie i choćby po trochę pozwalał wpływać na siebie temu, co uchodziło za piękne aż po jego czasy?

Strass przedstawił się nam także jako dyrygent. Na tem polu wyższym jest po nad wszelkie pochwały. Zdumiewającem jest, co w ciągu jednej próby zrobił ten człowiek z orkiestry Filharmonii, pod względem brzmienia, precyzyi, wyrzeźbienia najdrobniejszych szczegółów. Chociaż nie godzę się na tempo ostatniej części V. symfonii, zdaniem mojem, za powolne, to przyznać muszę, że tak granej tej symfonii u nas we Lwowie jeszcze nie słyszeliśmy. Wątpię też, byśmy ją wnet znów usłyszeli podobnie wykonaną.

Ze Straussa na operetkę skok byłby zanadto wielkim, gdyby nie to, że chcę poświęcić słów parę jednej z najlepszych w tym kierunku rzeczy, „Weronice" Messagera. Dożyła ona w poniedziałek 18 przedstawienia, co dowodzi, że jest u nas przecież garść publiczności, przenosząca i w lekkiej nawet muzyce rodzaj reprezentowany przez Messagera, następcę (by wspomnieć o młodszych tylko) Planquette'a, Delibes'a i Audrana, nad Ziehrerów, Weinbergerów i Reinhardów, a sukcesom trwającym lat dziesiątki wierzy jeszcze więcej, aniżeli 150 przedstawieniom — chociażby nawet z rzędu. Że doraźnym krytykom, lub innym znawcom od katarynki i gramofonu muzyka ta jest za „głęboka" — to już musi przeboleć i zapewne przeboleć potrafi.

Seweryn Berson.

Chodowiecki, nowo zaangażowany reżyser opery lwowskiej, przybędzie w tych dniach do Lwowa, celem objęcia swych obowiązków.

W Paryżu w teatrze Gymnase odegrano nową komedyę Piotra Wolfa p. n. „Secret de Polichinelle". Wesoła i sympatyczna sztuka trzymana zdaleka od wszelkich modernistycznych kiernnków bardzo się podobała.

M. Gorkij napisał nowy dramat p. n.: „W głębinie", który w Moskwie został odegrany z olbrzymiem powodzeniem. Pierwsza jego

sztuka „Mieszczanie“ nie cieszyła się nigdzie sukcesem po za granicami Rossyi.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we czwartek po raz pierwszy w tym sezonie „Cyganerya“, opera w 4 aktach G. Pucciniego. Pierwszy gościnny występ Augusta Dianni, tenora opery w Madrycie. Trzeci występ gościnny Janiny Korolewicz-Waydowej, występ Józefa Szymańskiego i Juliana Jeromina.

W piątek po raz 19 „Słodka dziewczyna“ operetka w 3 aktach H. Reinhardta.

W sobotę po raz pierwszy w tym sezonie „Traviata“ opera w 4 aktach Verdiego. Gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej. Augusta Dianni i Józefa Szymańskiego.

W niedzielę, o godz. pół do 3 po poł. „Wieczór trzech króli“ komedya w 5 aktach W. Szekspira, ułożyła dla sceny Hel. Modrzejewska.

W niedzielę, o godz. pół do 7 wieczór po raz 12 „Słodka dziewczyna“ operetka w 3 aktach H. Reinhardta.

W poniedziałek, po raz 1-szy „Widziadła“ w 3 aktach przez Zygmuta Kaweckiego.

Repertuar „Filharmonii“ lwowskiej.

We czwartek, 8 stycznia „Wielki koncert filharmoniczny“ ze współudziałem Gemmy Bellincioni, artystki oper włoskich i Franciszka Ondrziczka, skrzypka.

W sobotę, 10 stycznia „Wielki koncert filharmoniczny“ ze współudziałem Gemmy Bellincioni i Franciszka Ondrziczka.

Program: I. 1. Łysenko „Noc Bożego Narodzenia“. 2. Saint-Saens „Koncert“, odegra z towarzyszeniem orkiestry Fr. Ondrziczek. 3. Verdi arya z opery „Otello“, odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry G. Bellincioni. — II. 1. H. Melcer „Z obrazów nastrojowych“ Intermezzo. 2. Puccini: a) Arya z opery „Boheme“, b) Arya z opery „Tosca“, odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry G. Bellincioni. — III. 1. a) K. Weis „Meditation“, b) Fr. Ondrziczek „Fantazya“ z opery „Sprzedana narzeczona“, odegra Fr. Ondriczek. 2. Verdi Arya z opery „Traviata“, odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry G. Bellincioni.

(Początek z powodu reduty wyjątkowo o godz. pół do 7 wieczorem).

W niedzielę, 11 stycznia „Koncert Popularny“, w którym wystąpi po raz pierwszy koncertmistrz czeskiej Filharmonii Bogumił Broż, skrzypek. (Ceny popularne).

We wtorek, 13 stycznia „Koncert symfoniczny“ (Ceny popularne).

We czwartek, 15 stycznia „Wielki koncert filharmoniczny“ ze współudziałem Teresitty Carreno, pianistki i Artura Argiewicza, skrzypka.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Z c. k. kolei państwowych. Ministerstwo kolei żelaznych przyznało panu Karolowi Weinerowi. adjunktowi kolejowemu w Stanisławowie. na konkursie wniosków zmierzających do uproszczenia kolejowej służby komercyalnej, pierwszą nagrodę 700 koron za projekt uproszczenia w rachunkowości przy przesyłkach towarowych w obrocie miejscowym *(im Localverkehre)*.

Za podobną pracę tyczącą się obrotu związkowego wyraziło Ministerstwo swe uznanie rewidentowi p. Emilowi Plechawskiemu w Wiedniu.

Ogółem wpłynęło na ten konkurs 96 prac a 151 wniosków, którym przyznano 10 gród i wyrażono dwa uznania.

Filje kraj. lwowskiego Towarzystwa chowu drobiu otwarto w Złoczowie i w Sanoku. Tworzenie się dalszych filii jak w Tarnowie i t. d. jest w toku.

Wiedeń, 8 stycznia. *(Kursa giełdy wiedeńskiej)*. Losy: a) procentowe: Austryackie zakładu krajowego z oblig. pr. z roku 1880 3-proc. 267·—, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 266·50, Tow. żeglugi na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. 286·—, Uregul. Dunaju z 1879 r. 100 zł. 5-prc. —·—, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 256·—, Pożyczka serb. prem po 100 fr. 3-proc. 89·75. Tureckie oblig. prem. kolej. po 400 fr. 113·—. b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 18·75, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 zł. 433·—, Clary 40 zł. m. k. 187·—, Pożyczka m. Insbruku 20 zł. 84·—, Losy m. Krakowa 20 zł. 75·—, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 72·—, Ofen 40 zł. 180·—, Palffy 40 zł. m. k. 178·—, Czerw. krzyża austr. tow. 12 zł. 55·—, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 27·50, Losy fund. Arcyksięcia Rudolfa 10 zł. 73·—, Salma 40 zł. m. k. 240·—, Pożyczka Salzburga 20 zł. —·—, Pożyczka St Genois 40 zł. m. k. 250·—, Losy komunalne miasta Wiednia z 1874 r. 437·—.

Targ zbożowy.

Lwów, 8 stycznia. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 8·10 do 8·30, pszenica na termina 8·— do 8·25, żyto gotowe 6·60 do 6·80, żyto na termina 6·40 do 6·65, owies obroczny gotowy 6·50 do 6·70, owies obroczny na termina 6·25 do 6·50, jęczmień pastewny 5·25 do 5·75, jęczmień browarniczy 5·75 do 6·25, rzepak 9·50 do 9·75, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·50 do 6·75, groch do gotowania 7·75 do 10·50, wyka 5·75 do 6·75, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·75 do 5·90, hreczka —·— do —·—, kukurudza nowa 6·20 do 6·40, kukurudza stara —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 65.— do 76·—, koniczyna biała 75·— do 125·—, koniczyna szwedzka 65·— do 95·—, tymotka 26·— do 35·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 15·50 do 15·75 za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin 8·25 do 8·50, waranty —·— do —·—, ekskontyngentowy —·— do —·—,

OSTATNIA POCZTA

Pod przewodnictwem Najj. Pana odbyła się wczoraj przed południem narada wojskowa, w której wzięli udział Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand, szef sztabu generalnego baron Beck, P. Minister wojny Pitreich i szef biura prezydyalnego w Ministerstwie wojny gen. major Weigel. Obrady trwały półtora godziny.

Wiedeńskie dzienniki zapewniają, że Rada państwa zbierze się ponownie 15 bm.

W stanie zdrowia króla saskiego nastąpiło pewne polepszenie. Od 3 b. m. gorączka ustąpiła, apetyt się polepszył, jednakże jeszcze sprawiają królowi wiele przykrości: kaszel i brak snu.

Rząd rossyjski wydał rozporządzenie, aby wszelkie zamówienia rządowe wykonywano w fabrykach rossyjskich i z materyałów krajowych. Wkrótce ułożony ma być wykaz tych materyałów, które wolno będzie nabywać zagranicą.

Według *Odesk. Now.* w wyższych sferach rządowych powstał projekt utworzenia generał-gubernatorstwa w Ode sie.

W bułgarskiem zgromadzeniu narodowem w toku obrad nad budżetem deputowani z opozycyi czynili zarzuty przewidywanemu zwiększeniu budżetu wojennego. Minister skarbu oświadczył jednak, że nie jest wykluczoną możliwość znacznych w przyszłości wydatków na cele wojenne.

Dzienniki paryskie zajmują się rezultatem częściowych wyborów do senatu. Wypadły one w duchu republikańskim i wzmocnią większość rządową w senacie w kierunku anti-klerykalnym. *Temps* konstatuje porażkę zupełną nacyonalistów. Wrażenie wywołał upadek kandydatury b. ministra spraw zagranicznych Hanotaux, którego wybór zdawał się być pewny. W swojej mowie kandydackiej Hanotaux zaznaczył swoje stanowisko polityczne bardzo zbliżone do obozu radykalnego.

Izby francuskie zostały zwołane na dzień 13 stycznia. W tym dniu odbędzie się rada ministrów. Izba sama rozstrzygnie konflikt, który powstał między ministrem skarbu Rouvierem, a ministrem marynarki Pelletanem. Chodzi o samowolne zarządzenia ministra marynarki, których koszta nie zostały uchwalone przez komisye budżetowe. Większość Izby przychyli się niezawodnie na stronę Rouviera, a i prezydent republiki go popiera. Być zatem może, że konflikt skończy się dymisyą Pelletana.

Ogłoszono niedawno pierwszy budżet Transvaalu, jako kolonii angielskiej. Rok budżetowy kończy się 30 czerwca. Dochody preliminowano na 100 milionów franków: z tego dają cła 35 i pół miliona, kopalnie przeszło 15 milionów, poczty i należytości przenośne 12 i pół miliona, koleje 10 milionów. Wydatki obliczono na 92 milionów z górą; z tego umorzenie długu publicznego pochłania przeszło trzecią część, a wydatki na żandarmeryę południowo-afrykańską sumę 3,125.000 fr.

Z Wenezueli donoszą, że odpowiedź rządu niemieckiego na propozycye prezydenta Castro nadeszła już i została prezydentowi doręczona. Odpowiedź ta jest pod wielu względami podobną do odpowiedzi Anglii i zawiera również warunki, pod którymi sprawa ma być przekazana sądowi rozjemczemu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza nadanie godności tajnych radców ks. Arcybiskupowi dr. Bilczewskiemu i ks. Metropolicie Szeptyckiemu.

Wiedeń, 8 stycznia. Na dzisiejszych ogólnych posłuchaniach przyjął Najj. Pan między innymi prezydenta Izby posłów hr. Vettera.

Wiedeń, 8 stycznia. W sali redutowej odbył się wczoraj wieczorem bal Dworski na który przybyli: Najj. Pan i Członkowie Najwyższego Domu, dygnitarze cywilni i wojskowi, między tymi PP. Ministrowie hr. Gołuchowski, gen. Pitreich, PP. Prezesowie gabinetów Szell i dr. Koerber, minister a latere Schechenyi, PP. Ministrowie austryaccy, dalej zastępcy ciała dyplomatycznego, korpus oficerski. Najj. Pan rozmawiał z wielu reprezentantami ciała dyplomatycznego i Ministrami. Najj. Panu i Najd. Arcyks. Maryi Józefie przedstawiono małżonki ambasadorów niemieckiego, hiszpańskiego i amerykańskiego. Następnie przeszedł Monarcha do małej sali redutowej, gdzie przedstawiono nieznanych dotąd Monarsze członków ciała dyplomatycznego, między tymi posła chińskiego. O 10 wieczorem powrócił Najj. Pan do swoich apartamentów.

Wiedeń, 8 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan sankcyonował uchwalony przez Sejm galicyjski projekt ustawy, nadającej szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Wiedeń. 8 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister skarbu zamianował kontrolorów głównych urzędów podatkowych: Stefana Hawryłowa, Karola Jaroszewskiego, Ignacego Dąbrowskiego, Jana Ergietowskiego głównymi poborcami podatkowymi, oraz poborców: Antoniego Dominikowskiego, Erazma Zajączkowskiego, Adama Pluteckiego, Jana Rudego, Marcelego Krajewskiego, Izaka Schreibera kontrolorami podatkowymi dla okręgu krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Wiedeń, 8 stycznia. Cesarz niemiecki nadesłał kapitanowi gwardyi Cesarskiej hr. Berchtoldsheimowi, który jako komtur kawalerów mieczowych brał udział zeszłego roku w czerwcu w poświęceniu odnowionego zamku krzyżackiego na Malborgu, wspaniałe album z widokami Malborga. Dar ten wręczył kapitanowi Berchtoldsheimowi attaché wojskowy niemieckiej ambasady w Wiedniu.

Wiedeń, 8 stycznia. We wczorajszych naradach ministeryalnych, które trwały od godz. poł do 10 do 12 przed południem i od 3 do 5 po południu brali udział ze strony węgierskiej: prezes gabinetu Szell, z austryackiej P. Prezes gabinetu dr. Koerber i P. Minister skarbu dr. Boehm-Bawerk. Konferencye tyczyły się ustalenia tekstu ustawy o ugodzie austro-węgierskiej, mającej być przedłożoną obu parlamentom.

Austryaccy Ministrowie udadzą się w sobotę do Budapesztu celem ostatecznej rewizyi dokumentów, jakie mają być opracowane oraz celem ich podpisania.

Drezno, 8 stycznia. Stan zdrowia króla Jerzego znacznie się polepszył, siły przybywają widocznie.

Strassburg, 8 stycznia. Biskup Ritzen w piśmie do jednego z tutejszych dzienników wyraził ubolewanie z powodu ataku innych dzienników przeciw nowemu katolickiemu wydziałowi na Uniwersytecie.

Belgrad, 8 stycznia. Urzędowo zaprzeczają wiadomości berlińskiej *Vossische Ztg.*, jakoby Lamsdorf podczas pobytu w Belgradzie poruszył sprawę następstwa tronu i małżeństwa króla z Dragą.

Genewa, 8 stycznia. Księżna Ludwika saska pozostanie aż do ukończenia procesu rozwodowego w Genewie, gdy Giron odjeżdża i zabawi przez ten czas w Lozannie.

Paryż, 8 stycznia. Próby zaprowadzenia w arsenale marynarki 8-godzinnego czasu pracy wydały zadowalający wynik, w obec czego od 15 b. m. ma być i w innych arsenałach zaprowadzony 8-godz. czas pracy.

Paryż, 8 stycznia. Podatki bezpośrednie, jakie wpłynęły do kas rządowych w ciągu miesiąca grudnia przeniosły o 1,000.373 franków kwotę, preliminowaną w budżecie, a o 10 milionów odpowiednią rubrykę dochodów w tym samym okresie czasu roku ubiegłego.

Madryt, 8 stycznia. Pogrzeb Sagasty odbył się wczoraj przy udziale tłumów publiczności. Za trumną postępowali wszyscy ministrowie. Wzdłuż ulic, któremi posuwał się kondukt żałobny tworzyło wojsko szpaler. Trumnę złożono prowizorycznie w krypcie kościoła. Pokropienia zwłok dokonał arcybiskup Toledo.

Madryt, 8 stycznia. Rząd odradził królowi Alfonsowi wzięcie osobistego udziału w pogrzebie ministra Sagasty a to z obawy przed politycznemi demonstracyami.

Madryt, 8 stycznia. *Agencya Fabra* zaprzecza wiadomości, jakoby między Hiszpanią a Anglią przyszło do umowy w sprawie Marokka.

Barcelona, 8 stycznia. Strejk robotników portowych przybiera poważny charakter. Strejkujący dopuszczają się rozmaitych gwałtów. Obawiają się rozszerzenia strejku na inne przedsiębiorstwa. Przyszło do kilkakrotnych starć z policyą, przyczem strzelano z rewolwerów. Strejkujący oblewali magazyny kolejowe naftą i usiłowali podpalić je. Zagrożone były magazyny towarowe na kilku stacyach kolei północnej. W polu, niedaleko miasta, znaleziono 2 bomby. Gubernator Barcelony powołał pod broń gwardyę obywatelską.

Pretorya, 8 stycznia. Wczoraj odbyła się tu na cześć Chamberlaina uczta, w której wzięli udział między innymi: gubernator kolonii przylądkowej lord Milner, wysocy urzędnicy, generałowie boerscy Botha i Delarey, a nadto wybitni mieszkańcy Pretoryi i okoliczni Boerowie.

Waszyngton, 8 stycznia. Prezydent Roosevelt odbył wczoraj konferencyę z wybitnymi członkami Izby reprezentantów i senatorów w sprawie ustawodawstwa przeciw kartelom. Jak słychać sprawą tą będą się zajmowały ciała ustawodawcze na przyszłej sesyi.

Zatarg w Wenezueli.

Paryż, 8 stycznia. *New York Herald* w tutejszem wydaniu ogłasza depeszę prywatną, otrzymaną od wodza wenezuelskich powstańców, generała Matosa. Ten wywodzi, że prezydent Castro jest prawdziwem nieszczęściem Wenezueli, człowiekiem pozbawionym wszelkiej moralności, bez zdolności administracyjnych, prawie dzikim. Castro wtrącił do niezdrowych więzień i kazał okuć w kajdany wszystkich, których uważał za swych przeciwników, kupców, żołnierzy, włościan. Przez dwa lata niszczył i plądrował miasta, które stały po stronie powstańców. Samowolne jego zarządzenia wywołały zatarg i akcyę mocarstw europejskich, podkopały kredyt Wenezueli. Matos sądzi, że „wszechmocne“ Stany Zjednoczone Ameryki północnej powinny obalić Castra i przywrócić w Wenezueli normalne stosunki.

Caracas, 8 stycznia. Prezydent Castro przyjmował dziś amerykańskiego posła, który mu wręczył odpowiedź mocarstw na propozycyę Wenezueli. Celem obrad nad tą odpowiedzią zbiera się rada gabinetowa. Tutejsze banki udzieliły rządowi zaliczek na wypłacenie żołdu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 stycznia 1903. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 691·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 732·—, Akcye Anglobanku 273·—, Akcye Unionbanku 543·—, Akcye Länderbanku 399·—, Akcye Bankvereinu 458·50, Akc. Bodencredit 936·—, Akcye galic. Banku hipotecznego 538·—, Akcye kolei państwowych 691·50, Akcye kolei Południowej 59·50, Akcye Tramway *A)* —·—, Akcye Tramway *B)* —·—, Akcye kolei Elbethal 449·—, Akcye kolei Północnej 5450·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 387·—, Akcye Rima Muranyi 485·50, Akcye praskiego Towarzystwa żel. 1525·—, Akcye Fabryki broni 313·—, Akcye Tureckie tytoniowe 335·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 98·50, Renta majowa 100·85, Austryacka Renta koronowa 100·55, Węgierska Renta koron. 98·50, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 96·45, 4 prc. Listy Banku krajowego 97·50, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 101·—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 95·75, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 100·15, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 110·55, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 99·45, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 98·90, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 94·87, Losy tureckie 113·50, Marki 117·07, Ruble 252·75.

Berlin, 8 stycznia. Giełda poranna, *(Vorbörse)*. Akcye kredytowe 217·75. Towarzystwo dyskontowe 192·25.

Usposobienie: spokojne.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. stycznia 1902.

HOTEL GEORGE.

PP. hr. S. Stadnicki z Podola ros., hr. A. Męciński z Dukli, hr. F. Czosnowski z Orszumla, K. Winnicki z Turat, H. Prek z Łuki, J. Grünstein z Wiednia. K Kaden z Rabki, L. Woltmann z Wiednia, W. Gurek z Czerniowiec, T. Krasa z Czerniowiec.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. S. Bal z Tuligłów, S. Agopsowicz z Błożwi, F. Skarzyński z Szwajkowa, W. Szczęsnowicz z Warszawy, W. Olszewski z Rossyi.

HOTEL FRANCUSKI.

P. J. Gika z Rossyi.

HOTEL IMPERIAL.

PP. Br. Marya Hagen z Wielkich óez, Wł. Jankowski z Rossyi.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1902 r. (Czas środkowo-europejski).

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	przyjeżdża do Lwowa [dworzec główny]
12 15	—	Z Ickan (Jas, Bukaresztu, Konstantynopola), Delatyna (od 1/10 do 30/4), Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu, Radowiec, Valeputny i Suczawy.
2·31	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Wieliczki, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Chabówki, Zakopanego.
—	3·35	Z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	6·10	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Zakopanego przez Przemyśl, Wieliczki, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
—	6·20	Z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Körözmezö (od 13 7 do 31/8 wł. co niedzieli i święta), Brodiny, Putny, Suczawy.
—	6·50	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie).
—	7·45	Z Janowa.
—	8·00	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	8·10	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	8·15	Z Rawy ruskiej i Sokala.
—	8·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Stróża, Orłowa (od 1/5 do 30/9 wł.), Mezö Laborez (Pesztu).
—	10·25	Z Rzeszowa, Lubaczowa.
—	11 55	Z Stanisławowa, Potutor, Köresmezö.
—	1·10	Z Ławocznego, Kałusza, Chyrowa, Borysławia.
—	1·23	Z Janowa.
1 35	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Jasła, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka.
1·45	—	Z Ickan (Jass, Bukaresztu) Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Serethu, Suczawy.
2·35	—	Z Podwołoczysk (Odessy), Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	3·14	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie w niedziele i święta).
—	4·40	Z Tuchli (od 15/6 do 30/9), Skolego (od 1/5 do 30/9, Stryja, Chyrowa, Borysławia.
—	5·35	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Grzymałowa, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec.
—	5·40	Z Ickan, Żydaczowa, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Brodiny.
—	5 50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Wieliczki, Orłowa, Mielca via Dembica, Sambora, Chyrowa.
—	6 00	Z Bełzca, Sokala, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
—	8·04	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie).
8·40	—	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Zakopanego przez Kraków (od 25/6 do 15/9, Nowego Sącza, Orłowa (od 1/7 do 15/9), Jasła, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza
—	9·12	Z Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie w niedzielę i święta).
—	9 20	Z Ickan (Bukaresztu) Husiatyna, Koresmezö, Potutor, Nowosielicy, Valeputny, Suczawy.
—	9 25	Z Janowa (od 1/5 do 30/9).
—	9·32	Z Szczerca (od 1/6 do 15/9 włącznie w niedzielę i święta).
—	9·50	Z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Jasła, Lubaczowa, Tarnobrzegu, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka.
—	10·03	Z Janowa (od 1/5 do 15/9 włącznie w niedziele i święta).
—	10·20	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
—	10 50	Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Kałusza, Borysławia.
		Na dworzec Podzamcze.
—	3·14	Z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	7·40	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
2·20	—	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	5·11	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa) Kopyczyniec, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Brodów.
—	10.02	Z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Kopyczyniec, Brodów, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna.

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	odjeżdża ze Lwowa [z dworca głównego]
12·45	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego p. Rzeszów, Orłowa.
2·51	—	Do Ickan, (Jass, Bukaresztu, Constanoy), Potutor, Czortkowa, Körösmezö, Słob. rung., Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Borodiny, Putny, Valeputny, Suczawy.
—	4·15	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sambora, Jasła, Stróż, Mielca, Orłowa, Wieliczki, Oświęcima
—	5·50	Do Brzuchowic. (od 15/5 do 14/9 włącznie codziennie).
—	6·25	Do Ickan, (Jass, Bukaresztu). Żydaczowa, Potutor, Körösmezö, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Valeputny, Suczawy.
—	6 30	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy). Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna.
—	6·35	Do Ławocznego, (Pesztu), Drohobycza, Borysławia.
8 30	—	Do Krakowa. (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Lubaczowa, Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Orłowa.
—	8·40	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Stróż, Orłowa (od 1/7 do 15/9), Jasła.
—	9·00	Do Ławocznego, Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	9 15	Do Janowa.
—	9 50	Do Bełzca, Sokala, Lubaczowa.
—	10 30	Do Czerniowiec, Potutor, Nowosielicy.
—	10·40	Do Tarnopola, Potutor.
—	1·25	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 włącznie w niedziele i święta).
1 55	—	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec Zaleszczyk, Husiatyna, Skały Iwania pustego, Grzymałowa
—	2.00	Do Szczerca (od 1/6 do 15/9 w niedzielę i święta).
—	2·15	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie w niedziele i święta).
2·40	—	Do Ickan, Potutor, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Körösmezö.
2 55	—	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Jasła, Chabówki, Zakopanego, Wieliczki, Nowego Sącza Lubaczowa.
—	3 05	Do Tuchli (od 15/6 do 30/9 włącznie), Skolego (od 1/5 do 30/9 włącznie). Stryja, Chyrowa, Borysławia,
—	3.15	Do Janowa (od 1/5 do 30/9).
—	3·26	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 włącznie).
—	3 30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Lubaczowa.
—	6 10	Do Stanisławowa, Żydaczowa.
—	6·20	Do Krakowa,)Wiednia, Wrocławia, Berlina Warszawy,) Chyrowa, Mezö Laborcz (Pesztu), N. Sącza, Orłowa od 1/5 do 30/9), Oświęcima.
—	6·30	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 wł. w dnie powszednie, od 16/9 do 30/4 wł. codziennie)
—	6·35	Do Ławocznego, (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza
—	7 10	Do Rawy ruskiej, Sokala.
—	8·16	Do Brzuchowic (od 15/5 do 14/9 wł. w niedziele i święta).
—	8·25	Do Przemyśla (od 1/5 do 30/9 wł.)
—	9 00	Do Podwołoczysk. (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	10 05	Do Janowa (od 1/5 do 15/9 wł. w niedziele i święta).
—	10·30	Do Ickan, Czortkowa, Nowosielicy, Berhomethu, Serethu, Brodiny, Suczawy.
—	11 00	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Orłowa, Wieliczki, Chabówki, Zakopanego.
—	11·10	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.
		z dworca „Podzamcze“
—	6·43	Do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec Husiatyna.
—	10·57	Do Tarnopola. Potutor
2·09		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
—	9·26	Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	11·32	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Iwania pustego, Skały Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 8. stycznia 1903.

(bez kuponu bieżącego)

	płacą K.	płacą h.	żądają K.	żądają h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	538	—	550	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	300	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	565	—	575	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a. (400 kor.)	—	—	—	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor,				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	110	—	—	—
„ „ „ $4^1/_2$% „ los w 50 l.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	95	50	96	20
„ kraj. $4^1/_2$% „ los w 51 l.	101	30	102	—
„ „ 4% „ los w 57 l.	97	—	97	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	96	50	97	20
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w $41^1/_2$ lat	96	70	—	—
4% los. w 56 lat	96	30	97	—
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	99	20	99	90
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102	—	—	—
„ „ „ $4^1/_2$% (3 em.)	100	50	101	20
„ „ „ 4% (4 em.)	96	30	97	—
Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	96	—	96	70
Pożyczki kr. 6% w. a. z. r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor. z roku 1893	98	60	99	30
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	94	50	95	20
„ „ „ $4^1/_2$% „ 200 „	100	50	101	20
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	70	—	76	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	26	11	40
20 frankówka	19	—	19	20
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	—	254	—
100 marek niemieckich	116	80	117	40

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. stycznia 1903.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.10	101.30
luty-sierpień	101.05	101.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.—	101.20
kwiecień-październik	101.—	101.20
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	185.—	190.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	154.50	155.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	185.—	188.50
„ „ 1864 po 100 zł.	251.—	256.—
„ „ 1864 po 50 zł.	251.—	256.—
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	303.—	304.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.80	121.—
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.50	100.70
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.85	100.85
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	119.—	—.—
Kol. za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostemp. akcye)	510.—	514.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^1/_4$ pr.	127.65	128.65
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.65	100.65
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	99.70	100.70
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	114.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 5 pr.	100.50	—.—
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100.25	101.25
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	98.75	99.75
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	99.70	100.70
Kol. lwowsko-czern-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.60	100.60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118.30	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	98.50	98.70
Węg. oblig. prop. za 100 zł. $4^1/_4$ pr.	86.65	87.65
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	159.25	161.25
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	202.—	204.—
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	202.—	204.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	98.50	99.50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	98.35	98.45
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	286.—	289.—
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.75	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	98.20	99.20
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	103.—	104.—
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	98.50	99.50
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	98.85	99.85
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	94.50	95.25
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	89.50	91 50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	98.30	98.70
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	266.—	268.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	266.—	268.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	104.10	105.10
„ „ „ „ los 4 pr.	97.50	98.—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110.55	—.—
„ „ „ „ los 50 l. $4^1/_2$ pr.	100.15	100.60
„ „ „ „ „ 60 l. za 200 kor. 4 pr.	95.75	96.75
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	96.—	96.70
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	97.—	—.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	96.55	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotne	101.—	102 —
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	102.25	103.25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. $4^1/_2$ pr.	100.50	101.20
Banku kr. losy $57^1/_2$ l. za 200 k. 4 pr.	96.50	97.50
Austro-węg. banku $40^1/_2$ lat los. 4 pr.	100.50	101.50
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	100.50	101.50
II. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	108.10	109.10
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	114.75	115.75
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.—	101.80
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.80	101.80
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.75	101.75
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.80	101.80
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	93.30	94.30
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99.—	100.—
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	108.35	109.35
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.35	109.35
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.60	99.60
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	18.75	19.75
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	433.—	437.—
Clary 40 zł. mk.	187.—	193.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	84.—	88.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	75.—	78.—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	72.—	77.—
Palffy 40 zł. mk.	178.—	182.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	55.—	56.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	27.50	28.50
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	72.—	76.—
Salma 40 zł. mk.	240·—	246.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—.—	—.—
St. Genois 40 zł. mk.	250.—	265.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	—.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	273.—	274.—
Peszt. banku handl. 500 zł.	2650.—	2670.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	731.—	732.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	506.—	510.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	538.—	540.—
„ „ dla handl. i przem. 200 zł.	—.—	280.—
Banku dla krajów. koronnych 200 zł.	398.25	399.25
„ Austro-węg. 1400 k.	1545.—	1555.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	547.—	548.—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	247.—	248.—
Zivnosteńska banka 100 zł.	256.—	257.—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	402.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	366.—	370.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5460.—	5470.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	567.—	569.—
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	435.—	437.50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	903.—	907.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	700.—	715.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	805.—	809.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	387.—	388.—
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1527.—	1537.—
Schodnicy 500 kor.	630.—	640.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	380.—	385.50
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	$117.07^1/_2$	$117.27^1/_2$
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.45	239.65
Paryż za 100 franków	$95.22^1/_2$	95.35
Petersburg za 100 rubli $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.10	117.35
Włoskie banki	95.20	95.35
Francuskie banki	95.10	95.30
Szwajcarskie banki	95.10	95.30
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.34	11.38
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.05	19.07
20-markówka	23.40	23.48
Rosyjskki półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	$117.07^1/_2$	117.25
Włoskie banknoty za 100 lir	95.25	95.45
Ruble	2.53	$2.53^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 1137/2 (5) [80 3—3]

Na żądanie Kasy Zaliczkowej „Nadzieja“ w Haliczu, zastąpionej przez dra A. Hahna adwokata w Haliczu, odbędzie się dnia 12. stycznia 1903 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya a) połowy realności wyk. hip. l. 191, b) 8/18 części realności wyk. hip. l. 415, i c) całej realności wyk. l. 268 ks. gr. gm. kat. Bludniki.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a to: ad a) na 238 kor., ad b) na 293 kor. 35 hal., ad c) na 100 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 158 kor. 67 hal., ad b) 195 kor. 55 hal., ad c) 66 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Halicz, dnia 19. listopada 1902.

L. cz. E. 361/2 (6) [64 3—3]

Dnia 20. stycznia 1903 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 1 tutejszego sądu, odbędzie się licytacya realności w Terpiłówce wyk. hip. ll. 142 i 383 z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 3250 kor. przynależności zaś na 250 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2332 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w biurze Nr. 1 sądu tutejszego.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić napóźniej przy terminie, inaczej pozostałyby bez skutku.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach istnieją lub przed licytacyą powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą pełnomocnika w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowesioło, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. E. 1153/2 (5) [97 2—3]

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego i Ochrony własności ziemskiej w Limanowy, odbędzie się dnia 19. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie w Limanowy w biurze Nr. 5, licytacya realności lwh. 44 gm. kat. Zamieście II. część i realności lwh. 65 gm. Rupniów objętych, Wojciecha i Antoniego Leśniaków własnych, wraz z przynależytościami.

Nieruchomość powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione 1) realność lwh. 44 gm. Zamieście z przynależytościami na 3253 kor. 76 hal., 2) zaś realność lwh. 65 gm. Rupniów na 1180 kor. 57 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) kwotę 2169 kor. 16 hal., ad 2) 787 kor. 4 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do powyższych realności przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, 27. listopada 1902.

L. cz. E. 518 2 (8) [117 2—3]

Na żądanie Józefa Schwanenfelda w Rudniku, odbędzie się dnia 16. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, poenwna licytacya realności whl. 576 ks. gr. Skałat objętej, składającej się z pb. lk. 237/2 oraz na tejże pobudowanego domu Cnr. 33.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2400 kor.

Najniższa cena wynosi 1600 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skałat, dnia 26. listopada 1902.

L. cz. E. 1267/2 (5) [39 2—3]

Na żądanie Perii Eichler w Janowie odbędzie się dnia 4. lutego 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Janowie licytacya całej realności objętej lwh. 588 gm. kat. Wiszenka oraz 1/3 części realności objętej lwh. 184 gm. Wiszenka.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to realność lwh. 588 gm. Wiszenka na 510 kor. zaś 1/3 część realności lwh. 184 gm. Wiszenka na 1063 kor. 66 hal.

Najniższa cena wynosi co do lwh. 588 gm. Wiszenka 340 kor. zaś co do lwh. 184 gm. Wiszenka 691 kor. 12 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Janów, dnia 1. grudnia 1902.

L. cz. E. 1133/2 (9) [43 2—3]

Na żądanie Filii c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego w Tarnopolu, zastąpionej przez adw. dra Horowitza z Tarnopola, odbędzie się dnia 30. stycznia 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Podwołoczyskach, licytacya realności whp. 582 gminy kat. Zadniszówka objętej wraz z przynależnościami, składającemi się z dwóch budynków z których jest jeden murowany a drugi budowany.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona wraz z przynależnościami na kwotę 3086 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 1543 kor. 45 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, dnia 9. grudnia 1902.

L. cz. E. 403/2 (7) [136 1—3]

Na żądanie pana Borucha Brechera w Stanisławowie, odbędzie się dnia 13. stycznia 1903 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya a) 1/5 części realności wyk. hip. l. 616, 619 i 1383, b) 1/10 części realności wyk. hip. l. 1044, 1045 i 617 ks. gr. gm. kat. Halicz i c) 1/5 części realności wyk. hip. l. 432 ks. gr. gm. kat. Załukiew.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a to: ad a) 1/5 część wyk. hip. l. 616 na 220 kor., wyk. hip. l. 619 na 300 kor., wyk. hip. l. 1383 na 760 kor., ad b) wyk. hip. l. 1044 na 50 kor., wyk. hip. l. 1045 na 630 kor., wyk. hip. l. 617 na 772 kor. 20 hal., ad c) 360 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) wyk. hip. l. 616 146 kor. 67 hal., wyk. hip. l. 619 200 kor., wyk. hip. l. 1383 506 kor. 67 hal., ad b) wyk. hip. l. 1044 50 kor., wyk. hip. l 1045 420 kor., wyk. hip. l. 617 514 kor. 67 hal., ad c) 240 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny. protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Halicz, dnia 30. listopada 1902.

L. cz. E. 116 2 (20) [123 1—3]

Na żądanie Berla Mandla, zastąpionego przez adw. dr. Rosenbacha w Przemyślu, odbędzie się dnia 27. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51, licytacya połowy majętności Dobkowice i Dobkowice część wyk. hip. l. l. 487 i 488 ks. gr. dla większych posiadłości obwodu przemyskiego objętej, dotychczas Władysława Witolda 2 im. Kotkowskiego własnej wraz z przynależnościami, składającemi się z żywego i martwego inwentarza.

Połowy powyższych nieruchomości wystawionych na licytacyę, są ocenione na 170.784 kor. 50 hal., przynależności zaś na 31.409 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 134.796 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. E. 1442/2 (4) [87 1—3]

Dnia 4. lutego 1903 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biurze Nr. 4 licytacya realności lwh. 232 ks. gr. gm. kat. Ustrzyki dolne wraz z przynależytościami, składającemi się z nowego murowanego domu parterowego bez numeru.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 992 kor. przynależność zaś na 2700 kor.

Najniższa oferta wynosi 1846 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki dolne, dnia 1. stycznia 1903.

L. cz. E. V. 2239/2 (3) [127]

Na żądanie Ludwika Horodyskiego, zastąpionego przez adw. dra Hullesa, odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godzinie 9½ przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 38, licytacya 3/72 części z połowy realności whl. 985 gm. Stanisławów niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Jurewicz własnych.

Wartość szacunkowa 3/72 części z połowy czyli 3/174 części realności whl. 985 gm. Stanisławów wraz z budynkiem na młyn urządzonym wynosi 106 kor., wadyum wynosi 11 kor.

Najniższa cena wynosi 53 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 35.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, dnia 2. grudnia 1902.

L. cz. E. 4789/2 (5) [114]

Na żądanie c. k. głównego urzędu podatkowego w Tarnopolu imieniem c. k. Skarbu Państwa działającego, odbędzie się dnia 28. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1 w Tarnopolu licytacya ciała tabularnego lwh. 810 gminy Tarnopol objętego z parc. bud. lkat. 646 na której znajduje się dwa domki pod Ncons. 490/a. i 490/b. się składającego.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2212 kor.

Najniższa cena wynosi 1106 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które zarazem jako z ustawą zgodne niniejszem równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 15. listopada 1902.

L. cz. E. 483 2 (14) [116]

Na żądanie Skarbu Państwa, zastąpionego przez c. k. Prokuratoryę Skarbu w Krakowie, odbędzie się dnia 3. lutego 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya a) 4/60 części realności lwh. 161 ks. gr. gm. kat. Podgórze objętej i b) 4/60 części realności lwh. 167 tejże ks. objętej, Konstantego Rogalskiego własnych wraz z przynależnościami. w protokole oceniania opisanemi.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na a) 396 kor., b) 1047 kor. z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi ad a) 198 kor., ad b) 524 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Podgórze, dnia 27. grudnia 1902.

L. cz. E. 466/2 (7) [131]

Na żądanie Chaji Willner urodz. Margules z Buczacza, odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV., licytacya realności wykazem hipotecznym 154 ks. gr. gm. Buczacz objętej, składającej się z parceli budowlanej lk. 577, 578 w Buczaczu pod targowicą własność Beili Pesi Denker stanowiącej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oenioną na 243 kor.

Najniższa cena wynosi 121 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejprzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa w obec, których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Buczacz, dnia 22. grudnia 1902.

L. cz. E. 885/2 (3) [133]

Dnia 3. lutego 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacya realności objętej whl. 87 ks. gr. gm. Zniatyn na warunkach przedłożonych niniejszem zatwierdzonych wraz z przynależytościami, opisanemi w protokole oszacowania.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę jest oenioną na 3260 kor., przynależności zaś na 655 kor.

Najniższa cena wynosi 3430 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 4.

Prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bełz, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. E. 1789/2 (5) [146]

Dnia 4. lutego 1903 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacya budynków i gruntu lwh. 420 Tyczyn.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oenioną na 1725 kor.

Najniższa cena wynosi 1057 kor. 72 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyczyn, dnia 27. listopada 1902.

L. cz. E. V. 1815/2 (3) [126]

Na żądanie Stanisławowskiej kasy oszczędności, zastąpionej przez adwokata dra Katzenellenbogena, odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 38, licytacya realności whl. 493 i 494 gm. Stanisławów Antoniego, Kazimiery, Wandy, Artura, Alfreda, Heleny i Stefanii Andlerów oraz przybyć mogącego potomstwa Antoniego Andlera ojca własnych.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione na 27.498 kor. 50 hal., wadyum wynosi 2749 kor. 85 hal.

Najniższa cena wynosi 13.749 kor. 25 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 35.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Stanisławów, dnia 27. listopada 1902.

L. cz. Nc. III. 44 (4), 44 (5), 46 (4), 49/2 (4) [145]

Na żądanie Mojżesza Wolfa jako zarządcy mas konkursowych Izaaka Altera, Józefa Judy Altera, Salomona Altera i Mojżesza Weinmana, odbędzie się dnia 16. stycznia 1903 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya realności ks. gr. gminy kat. Sokołów a mianowicie: I. a) 1/8 części lwh. 524, b) 1/8 części lwh. 525, c) 1/8 części lwh. 975, d) połowy lwh. 254, e) połowy lwh. 1362, f) połowy lwh. 1375, i g) połowy lwh. 1597, II. połowy lwh. 524, III. a) 1/8 części lwh. 524, b) 1/8 części lwh. 525 i c) 1/8 części lwh. 975, IV. a) połowy lwh. 104, b) 1/4 części lwh. 135 wraz z przynależnościami, ad IV. b) składającymi się z 32 kadzi, kotła i drabiny.

Nieruchomości powyższe ocenione są na: ad I. a) 278 kor. 75 hal., b) 50 kor., c) 223 kor. 13 hal., d) do g) które mają być sprzedane łącznie na 987 kor. 19 hal., ad II. 1115 kor., ad III. a) 278 kor. 75 hal., b) 50 kor., c) 223 kor. 13 hal., ad IV. a) 1147 kor. 50 hal.. b) 491 kor., a przynależności na 95 kor. 25 hal.

Najniższa cena wynosi ad I. a) 200 kor., b) 50 kor., c) 170 kor., d) do g) 1050 kor., ad II. 800 kor., ad III. a) 2 0 kor., b) 50 kor., c) 170 kor., ad IV. a) 1100 kor., b) 500 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sokołów, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. E. 837/2 (8) [139]

Na żądanie Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zastąpionego przez adw. Dra Sołowija odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2, licytacya realności objętych lwh. ks. gr. gminy Horodnica, a to: I. lwh. 868 składającej się z pb. 229 i ppgr 554, 691, 819, 1300 i 1330 wraz z przynależytościami składającemi się z dwóch klaczy, jednej 15 letniej, drugiej 10 letniej, krowy krasej 6 letniej, jednego wozu kutego starego, pary bron i pługu, II. lwh. 145 składającej się z ppgr. llk. 609, 788, 789, 852, 3067/2, 3179 i 3215, III. lwh. 146 składającej się z ppgr. lk. 1388/1, 1594, 3594 i 3595, IV. lwh. 1213 składającej się z ppgr. 3128/1 i 3129, V. lwh. 1251 składającej z pgr. lk. 1408/2, VI. lwh. 1285 składającej się z pgr. lk. 1579, VII. lwh. 1286 składającej się z pgr. llk. 1280/1 i 1280/2.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione wedle szacunku wierzyciela w chwili udzielenia egzekwowanej obecnie pożyczonej sumy, a to, ad I. na 2200 kor., ad II. na 2400 kor., ad III. na 2200 kor., ad IV. na 400 kor., ad V. na 400 kor., ad VI. na 220 kor., ad VII. na 180 kor., przynależności zaś li tylko przy realności ad I. się znajdujące wedle ocenienia sądowego na 368 kor.

Najniższa cena wynosi: ad I. 1712 kor., ad II. 1600 kor., ad III. 1466 kor. 67 hal., ad IV. 266 kor. 67 hal., ad V. 266 kor. 67 hal., ad VI. 146 kor. 67 hal., ad VII. 120 kor., poniżej tych cen sprzedaż do skutku nie przyjdzie.

Wadyum wynosi ad I. 256 kor. 80 hal., ad II. 240 kor., ad III. 220 kor., ad IV. 40 kor., ad V. 40 kor., ad VI. 22 kor., ad VII. 18 kor.

Warunki licytacyjne niniejszem zatwierdzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Husiatyn, 1. grudnia 1902.

G. Zl. E. 2919/2 (4) [138]

Auf Betreiben der Bukowinaer Boden Credit Anstallt in Czernowitz vertreten durch Dr. Moritz Paschkis findet am 30. Jänner 1903 Vormittags 10 Uhr bei dem unten bezeichneten Gerichte Zimmer Nr. 30 in diesem Gerichte die Versteigerung des Grundbuchskörpers der Einl. Zl. 215 des Grundbuches von Toporowce sammt Zubehör bestehend aus einer Holz Schweinenstall, 8 Pflaumenbäumen, 1 Birnbaum und Planken statt.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft ist auf 670 K., das Zubehör auf 126 K. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt 477 K. 32 h. unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs-Hypotekenauszug, Catasterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 29 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte oder Lasten begründet sind oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

Die Anberaumung des Versteigerungstermines ist im Lastenblatte der Einlage für die zu versteigernder Liegenschaft Liegenschaftsantheil anzumerken.

K. k. Bezirks Gericht, Abtheilung IV.
Horodenka, am 10. Dezember 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 1/3 (1) (76 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Leiby Schraubera niezaprotokołowanego kupca towarami bławatnemi w Tarnopolu.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu krajowego w Tarnopolu p. Teodora Eichla w Tarnopolu zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana Dra Joachima Rosena adwokata w Tarnopolu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 16. stycznia 1903 o godzinie 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 22, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 8. marca 1903 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 3. kwietnia 1903 o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Tarnopolu lub w pobliżu Tarnopola mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Tarnopol, dnia 2. stycznia 1903.

L. cz. S. 7/2 (6) [124]

Ogłoszenie.

W konkursie Samuela Müllera na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zawiadowcą masy pana dra Józefa Fechtdegena adw. w Rzeszowie zastępcą zaś jego — ustanowiono — pana dra Mojżesza Kahanego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 24. grudnia 1902.

Konkursa.

L. W. 70.019. [90 3—3]

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego stypendyum w rocznej kwocie tysiąca (1000) koron, dwóch stypendyów po dwieście (200) koron rocznie, a ewentualnie także jednego lub dwóch mniejszych stypendyów z fundacyi Karola i Reginy Lipińskich ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum na 1000 kor. jest przeznaczone dla uczniów konserwatoryum muzycznego we Wiedniu, wszystkie inne zaś dla uczniów konserwatoryum galicyjskiego Towarzystwa muzycznego we Lwowie. Mogą je zaś otrzymać tylko młodzieńcy przynależni do jednej z miejscowości Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, albo też w obrębie tego kraju urodzeni a kształcący się w odnośnem konserwatoryum w grze na skrzypcach z bardzo dobrym postępem,

Pobór stypendyum trwa aż do prawidtowego ukończenia nauki gry na skrzypcach w konserwatoryum dla którego stypendyum jest przeznaczone, jeżeli stypendysta bez przerwy wykazuje dobre obyczaje i należyty postęp.

Stypendyści winni zawsze przy produkcyach egzaminowych odegrać przynajmniej jeden utwór śp. Karola Lipińskiego. Niedopełnienie tego warunku pociąga za sobą utratę stypendyum. O stypendyum dla konserwatoryum wiedeńskiego mogą się ubiegać także tacy kandydaci, którzy na teraz pobierają naukę gry na skrzypcach gdzie indziej i zamierzają dopiero udać się do konserwatoryum wiedeńskiego. Dla takich rozpocznie się jednak pobór stypendyum dopiero od czasu rozpoczęcia studyów w konserwatoryum we Wiedniu.

Prawo nadawania stypendyów z niniejszej fundacyi służy Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem we Lwowie.

Podania wystosowane do tegoż Wydziału krajowego należy wnosić za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi Konserwatoryum najdalej do dnia 31. stycznia 1903 i załączyć do nich: 1) metrykę urodzenia, 2) świadectwo ubóstwa, 3) dowody dotychczasowego postępu w nauce gry na skrzypcach, a wreszcie jeżeli kandydat urodził się poza obrębem Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z W. Ks. Krakowskiem, 4) certyfikat przynależności kandydata do jednej z miejscowości tego kraju.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 19. grudnia 1902.

L. 138.235/II. [54 3—3]

KONKURS.

Na posady ekspedyentów z poborami 3 klasy 3 stopnia przy c. k. Urzędach pocztowych:

1. w Wasylkowcach z ryczałtem 532 koron i

2. w Harklowej z ryczałtem 140 koron na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 14. stycznia 1903 do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 29. grudnia 1902.

L. 139.001/II. [69 3—3]

KONKURS.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych 1. w Martynowie nowym (3 kl. 4 st.) z ryczałtem 252 koron, 2. w Laszkach zawiązanych (3 kl. 5 st.) z ryczałtem 882 kor., 3. w Adamówce (3 kl. 5 st.) z ryczałtem 252 kor. i 4) w Monastercu (3 kl. 6 st.) z ryczałtem 252 koron na służącego.

Podania o 1, 3 i 4 posadę należy wnieść najpóźniej do 15, zaś o drugą posadę do 14. stycznia 1903 do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 31. grudnia 1902.

Wyroki prasowe.

Bl. 297. [10.901]

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 23 Dezember 1902, Pr. XXIII. 227/2, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des im dem XXIV. Hefte der periodischen Druckschrift: „Neue Bahnen" von Ottokar Stauf v. der March und Karl M. Klob vom 15. Dezember 1902 auf Seite 808 enthaltenen Artikels mit der Überschrift: „Wenn die Menschen reif zu Liebe werden" von Franz Schamann (Wien), und zwar: 1. in der Stelle von „Judentum und Christentum" bis „Aufschwung schöpfen kann"; 2. in der Stelle von „Die Herrschaft des" bis „wieder Sklaven werden" das Verbrechen nach §. 122 a. St. G. und das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 23. Dezember 1902.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 20. Dezember 1902, Pr. 101/2, die Weiterverbreitung der Nr. 52 (116) der Zeitschrift: „Der Scherer" ohne Datum wegen des auf Seite 9 befindlichen Bildes, darstellend aus der Kirche kommende Bauersleute, welche Geld in einen Opferstock werfen; wegen des Artikels: „Jul" in der Stelle von „Ihr seid nur eine Abart" bis „in den Sonnenwenden"; wegen der Stelle aus dem Briefkasten" mit der Bezeichnung „Kirche und Ketzer" von „Sehr begreiflich ist es ja" bis „indem sie ihn ins Gefängnis setzt"; wegen des im Briefkasten enthaltenen Aufsatzes: „Lotteriegebet" in der Stelle von „Lotteriegebet. Ich N. N. berufe dich" bis „und gleich auffschreiben" nach §. 122 b. und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 22. Dezember 1902, Pr. VII 17/2, die Weiterverbreitung der ausländischen nichtperiodischen Druckschrift: „Leben und Lieben der Kapuziner. Interessante Enthüllungen aus dem Klosterleben" von Burghard Aßmus. Verlag Friedrich Zocher, Leipzig-R., nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23. Dezember 1902, Pr. IX. 232/2, die Weiterverbreitung der Nr. 637 der Zeitschrift: „Il Lavoratore" vom 18. Dezember 1902 wegen der Stelle von „Incastra con felice parentesi" bis „chiesa e del clero" und von „Mette in contrasto" bis „infamia del Governo" des Artikels: „Il Comizio" d'Albona" nach §§. 300, 302 und 303 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23. Dezember 1902, Pr. IX. 231/2, die Weiterverbreitung der Nr. 1397 der Zeitschrift: „Il Sole" vom 17. Dezember 1902 wegen der Stelle von „Un magistrato di questo Tribunale" bis „come calimita inevitabili" und von „Eccellenza, noi siamo stati" bis „errori degli nomini?" des Artikels: „Magistratura e Giustizia a Trieste. Lettera aperta a S. E. il Ministro Koerber" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 23. Dezember 1902, Pr. 57/2, die Weiterverbreitung der Nr. 51 der Zeitschrift: „Deutsches Nordmährerblatt" vom 20. Dezember 1902 wegen der Stelle von „hat aber schon einmal" bis „so apodiktisch behaupten" des Artikels: „Österreichische Justiz und die Tschechen" nach §. 300 und 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Kuratele.

L. cz. P. I. 153/2 (1) [10.946 1—3]

C. k. Sąd powiatowy Sekcya II. we Lwowie ogłasza, że Jurka Perepełycię z Remenowa oddano z powodu marnotrawstwa pod kuratelę, kuratorem ustanowiony Jacko Mielnik z Remenowa.

C. k. Sąd powiatowy Sekcya II., Oddział I.

Lwów, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. L. 16/2 (3) [10.934 1—3]

Tekla Olejnik w Zabeczu została uznaną głupkowatą, a kuratorem jej ustanowiono Stefana Olejnika w Zabeczu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 17. września 1902.

L. cz. P. 737/2 (5) [10.936 1—3]

Marya Mazuch z Tustanowiec została uznaną za umysłowo chorą, a kuratorem dla niej mąż jej Jan Mazuch, górnik z Tustanowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Drohobycz, dnia 24. listopada 1902.

L. cz. P. 271/2 [10.944 1—3]

Oleksa Hnyda z Wierzbiłowiec został uznany umysłowo chorym a kuratorem dlań ustanowiono Kościa Czeladyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Rohatyn, 22. listopada 1902.

L. cz. P. VI. 158/2 (8) [130 1—3]

Marya z Wessnerów 1o Pulnarowiczowa 2o Grabarska z Stanisławowa umysłowo chorą.

Kurator Leopold Seidler w Stanisławowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Stanisławów, 19. grudnia 1902.

L. cz. P. 65/2 (6) [48 1—3]

Iwan Hożan z Zawadki uznany został umysłowo upośledzonym, a kuratorem jego ustanowiono Stefana Maroczkanycza tamże.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Borynia, dnia 26. września 1902.

L. cz. L. 6/00 (10) [40 1—3]

Zawieszoną nad Fedorem Załotarczukiem z Zywaczowa tus. uchwałą z 17. sierpnia 1902 l. cz. L. 6/00 (2) kuratelę znosi się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Obertyn, dnia 18. listopada 1902.

L. cz. P. 292/2 (1) [41 1—3]

Ignacy Ausyon z Zywaczowa uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Leona Jaskułowskiego z Zywaczowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Obertyn, dnia 15. października 1902.

L. cz. P. 191/2 (5) [83 1—3]

Katarzyna Hölm uznana głupkowatą, kuratorem dla niej ustanowiono Filipa Hölm syna Jana, obaje z Ugartsbergu.

C. k. Sąd powiatowy.

Medenice, 28. grudnia 1902.

L. cz. L. 12/2 (4) [142 1—3]

Jan Sikoń z Białego Dunajca oddany został pod kuratelę z powodu marnotrawstwa.

Kuratorem jego ustanowiony Jędrzej Granat z Białego Dunajca.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowy Targ, dnia 25. października 1902.

L. cz. P. IV. 375/2 (11) [150 1—3]

Zofia z Giżyckich Bilińska została uznaną umysłowo chorą, kuratorem jej mianowany p. Jan Wewiórski aptekarz we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział IV.

Lwów, dnia 10. grudnia 1902.

L. cz. L. 15/2 (10) [84 1—3]

Wojciech Olech z Lipnik marnotrawcą uznany, kurator Michał Horodeczny z Lipnik.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Mościska, dnia 24. października 1902.

L. cz. P. 348/2 (6) [44 1—3]

Nykołę Semkowa z Rosulnej uznaje się marnotrawnym, a kuratorem jego Antoni Grisztor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sołotwina, 6. października 1902.

L. cz. P. 262/2 (7) [16 1—3]

Walenty Wacławek z Chełmku uznany został za marnotrawcę.

Kuratorem Andrzeja Bożka ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, 22. września 1902.

L. cz. P. 257/2 (1) [23 1—3]

Szymon Mirek gospodarz z Gorliczyny uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Franciszka Mirka gospodarza z Gorliczyny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Przeworsk, 16. grudnia 1902.

L. cz. P. 235/2 (2) [27 1—3]

Karol Jakubiszyn z Uhryńkowic uznany marnotrawcą, kuratorem jego Józef Szuszkiewicz z Uhryńkowic.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zaleszczyki, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. P. 331/2 (1) [28 1—3]

Jędrzej Romanów z Hodowa uznany jest za obłąkanego a kuratorem jego jest Filip Werbicki z Józefówki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zborów, dnia 6. listopada 1902.

L. cz. L. IX. 16/2 (10) P. IX. 291/2 [37 1—3]

Adama Pelechajło uznaje się marnotrawcą i ustanawia się dlań kuratorem Andrzeja Kościów z Bucniowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Tarnopol, dnia 19. października 1902.

L. cz. L. 20/2 (11) [85 1—3]

Hryńko Dobrzański z Lipnik marnotrawcą uznany, kurator Antoni Dobrzański z Lipnik.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Mościska, 1. listopada 1902.

L. cz. P. XI. 222/2 [129 1—3]

Dmytro Hreczaniuk Hnata z Zabereża za marnotrawcę uznany, kuratorem jego Stefan Fedorów Jakiema z Zabereża.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Stanisławów, 15. września 1902.

L. cz. P. 195/2 (9) [141]

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku uznaje Antoniego Skibę z Kuryłówki za marnotrawcę.

Kuratorem dla niego ustanawia się Mateusza Skibę z Kuryłówki.

Leżajsk, dnia 12. listopada 1902.

L. cz. L. 11/2 [15]

Tadeusz Antoni Pocharecki uznany marnotrawnym, kuratorem tegoż jest Krechowiecki we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Brzozów, dnia 21. grudnia 1902.

L. cz. P. 182/2 (8) [13]

Doretę z Wróblów Gurdkowę, gospodynię i właścicielkę realności pod Nr. 53 w Mucharzu uznano marnotrawcą, a kuratorem dla niej Józefa Gajdę z Mucharza ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Wadowice, dnia 2. grudnia 1902.

Rozmaite obwieszczenia.

L. pr. 15.207. [106 3—3]

Obwieszczenie.

Na mocy §. 15. ordynacyi wyborczej powiatowej rozpisuje się nowe wybory do Rady powiatowej w powiecie krakowskim i wyznacza się dzień wyboru dla grupy gmin wiejskich na 11. lutego dla grupy najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu na 13. lutego, dla grupy większych posiadłości na 14. lutego b. r.

Wybory te odbędą się w miejscach ustawą przepisanych (§. 12. 13. 14. ord. wyb. pow.).

Wyborcom wydane będą karty legitymacyjne zawierające bliższe oznaczenie miejsca i godziny, w których wybory odbyć się mają.

Do rady powiatowej w powiecie krakowskim wybierają: grupa większych posiadłości dwunastu (12) członków; grupa najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu dwóch (2) członków; grupa czwarta gmin wiejskich dwunastu (12) członków.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. Prez. 3806. (18. P/2) [59 3—3]

Obwieszczenie.

Pan prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie mianował na mocy §. 301. proc. kar. dla I. zwyczajnej kadencyi posiedzeń Sądów przysięgłych w roku 1903. przy c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu c. k. radcę dworu jako prezydenta tegoż sądu Dra Michała Stefkę przewodniczącym, a wiceprezydenta Mieczysława Lachawca i radców Karola Zollnera, Józefa Paliwodę, Jana Cybyka, Izydora Mydłowskiego, Feliksa Majewskiego, Emila Kobrzyńskiego i Antoniego Nehrebeckiego zastępcami przewodniczącego sądów przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się dnia 23. lutego 1903 o godzinie 9 przed południem.

Z prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 29. grudnia 1902.

L. cz. A. 5/01 (9) [34 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ogłasza, że dnia 16. kwietnia 1901 zmarł Tymko Pahulak w Radoszycach z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli jako kodycyl uznanego.

Gdy miejsce pobytu powołanego do spadku Mikołaja Pahulaka nie jest znanem, wzywa się go, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w tutejszym Sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla niego ustanowionym przeprowadzonem zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 30. listopada 1902.

L. cz. Prez. 3528. 18. P./2. [57 3—3]

Jego Ekscelencya Pan Prezydent ck. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej z dniem 23. lutego 1903 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej zwyczajnej kadencyi posiedzeń Sądów przysięgłych na rok 1903 przy ck. Sądzie obwodowym w Stanisławowie przewodniczącym Sądów przysięgłych Dra Adolfa Sahanka ck. Radcę dworu jako Prezydenta Sądu obwodowego, a zastępcami przewodniczącego Wice-Prezydenta Sądu obwodowego Artura Fangora i ck. Radców Sądu krajowego Włodzimierza Mandyczewskiego, Apolinarego Ebenbergera, Józefa Karanowicza, Filemana Latoszyńskiego i Karola Körbera.

Stanisławów, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. T. V. 14/2 (2) [10.930 2—3]

Na wniosek Herscha Wolfa Friedländera wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionej książeczki wkładowej kasy oszczędności miasta Tarnopola a to Nr. 11134 na imię Liby Finl wystawionej i na kwotę 51 kor. 16 hal. opiewającej i wzywa się wszystkich, którzyby tę książeczkę wkładową posiadali, ażeby w przeciągu 6 miesięcy licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu swe prawa zgłosili, gdyż inaczej książeczka ta pozbawioną będzie wszelkiej mocy prawnej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Tarnopol, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. A. 310/2 (7) [22 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości że Josel Silpe z Kozowa zmarł bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Do spadku powołany jest Motio Silpe a gdy miejsce jego pobytu nie jest znanem, wzywa się aby w przeciągu roku licząc od daty tego edyktu zgłosił się w tut. sądzie i wniósł oświadczenie do spadku gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem adw. Dr. Friedem z Kozowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kozowa, dnia 7. października 1902.

Zl. G. T. 54/2 (1) [1 3—3]

Vom k. k. Landesgerichte Abtheilung VI. im Krakau wird bekannt gemacht „es sei über Ansuchen der“ Bielitz Bialaer Handels und Gewerbe Bank Filiale der k. k. priv. Böhmischen Union-Bank in Bielitz die Einleitung der Amortisirung des derselben angeblich in Verlust geratenen Prima-Wechsels dtto Krakau den 15. Juli 1902 ausgestellt von der Firma H. Axelrad's Wtw an Eigene Ordre acceptirt von den Bezoge nen Max Weindling in Krakau girirt von der Firma H. Axelrad's Wtw an uns und von uns an die k. k. priv. Böhmische Union-Bank in Prag, zalbar am 31. Dezember 1902 über 300 Kr. bewilligt werdea.

Es wird daher derjenige in dessen Besitzt sich dieser Wechsel befindet aufgefordert, selben so gewiss diesem k. k. Landesgerichte binnen 45 Tagen vom 1. Jänner 1903 vorzulegen als sonsten dieser Prima Wechsel, über neuerliches Ansuchen für null und nichtig erklärt werden würde.

Krakau, am 9. Dezember 1902.

L. cz. T. 24/2 (24) [35 1—3]

Na wniosek Josla Mendla Habena vel Krattensteina wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem 2 książeczek wkładkowych Banku pod nazwą „Bank związku właścicieli realności i gruntów“ tak zwanych unikat i duplikat folio Nr. 483 i Nr. wkładki 1668 na imię Josla Mendla Habera vel Krattensteina i na kwotę 434 kor. 43 h. opiewających i wzywa się każdego posiadacza ażeby w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia w gazecie lwowskiej licząc swoje prawa zgłosił, inaczej bowiem książeczki te za amortyzowane uznane zostaną.

C. k Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, 20. października 1902.

L. cz. Prez. 1993. (18/2) [6 1—3]

Ogłoszenie.

Pan Prezydent lwowskiego sądu krajowego wyższego zamianował dla pierwszej 16. lutego 1903 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym Trybunale przewodniczącym prezydenta Alfreda Hinze a jego zastępcami radcę wyższego sądu krajowego Eugeniusza Abrahamowicza i radców sądu krajowego Józefa Towarnickiego, Jakóba Löbensteina, Karola Vincenza, Henryka Kwiatkowskiego i Aleksandra Poźniaka.

Stryj, 30. grudnia 1902.

L. 158.708. [107 1—3]

Obwieszczenie.

C. k. Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. i k. państwowem Ministerstwem wojny wyznaczyło na podstawie §. 51. ustawy z 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93). wynagrodzenie płacić się mające w Galicyi przez Skarb wojskowy, w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1903, za obiad, który podczas przemarszu należy się żołnierzom od ponoszącego kwaterunek poczęwszy od zastępcy oficera aż do najniższego stopnia, w następujących kwotach.

a) pięćdziesiąt dwa (52) h. dla miasta Lwowa,

b) czterdzieści osm (48) h. dla miasta Krakowa,

c) trzydzieści pięć (35) h. dla wszystkich innych stacyj przechodowych.

To podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 24. grudnia 1902 l. 47.687. VII. 1902.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. stycznia 1903.

L. cz. Praes. 2344/2. [112 1—3]

Jego Ekscelencya Prezydent Sądu krajowego wyższego, na mocy §. 301. p. k. zamianował dla pierwszej zwyczajnej, dnia 16. lutego 1903 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencyi Sądu przysięgłych, Radcę dworu jako Prezydenta tutejszego Trybunału Spławskiego, przewodniczącym, a Jego zastępcami wiceprezydenta Brożyńskiego, tudzież radców Mandybura, Graczyńskiego, Gładyszowskiego, Haszczyca i Moora.

Przemyśl, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. T. 14/2 (1) [4 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa edyktem posiadacza książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Rzeszowie stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną odpowiedzialnością na imią i nazwisko Jonasza Allweissa i na kwotę 25 złr. opiewającej, wystawionej 2 września 1883 fol. l. 46. aby tę książeczkę w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tutejszym Sądzie złożył, lub prawa swe do takowej wykazał, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu wyż wymieniona książeczka udziałowa na ponowne żądanie podającego za nieważną i mocy prawnej.

Rzeszów, dnia 13. Grudnia 1902,

L. cz. A. VI. 511/2 (8) [8 1—3]

Spadkobiercy zmarłej 30. września 1902 we Lwowie ob intestato Franciszki z Tarnawczyków Kautnej są nieznani, wobec czego wzywa się każdego, któryby rościł sobie z jakiegokolwiek bądź tytułu prawo do pozostałego po niej spadku, składającego się z gotówki, przeszło 2000 kor. wynoszącej, by wykazując swe prawo, tu w przeciągu roku, od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu licząc, wniósł swe oświadczenie do spadku, gdyż inaczej spadek ten, dla którego kuratorem adw. Dra Maksymiliana Frieda we Lwowie ustanowiono, tylko z tymi, którzy do spadku się oświadczą i prawa swe doń wykażą, pertraktowanym i tymże przyznanym będzie, nieobjęta zaś część, względnie gdyby nikt do spadku się nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa wydanym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VI.

Lwów, dnia 16. grudnia 1902.

L. cz. T. 8/2 (2) [58 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stryju Od. IV. ogłasza, że względem rzekomo zaginionej książeczki wkładkowej kasy oszczędności w Stryju Nr. 4457, opiewającej na imię „Sabina Schütz“ i wkładkę 300 kor. dalszemi wkładkami powiększoną tak, iż w dniu 1. lipca 1902 jej stan 600 kor. 56 h. wynosił, wdrożone zostało postępowanie amortyzacyjne.

Wzywa się zatem posiadacza wyż powołanej książeczki wkładkowej, by w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej, tem pewniej w sądzie tutejszym się zgłosił i swe prawa wywiódł, ileże w razie przeciwnym po upływie powyższego terminu w mowie będąca książeczka wkładkowa na żądanie proszącego za amortyzowaną uznaną zostanie.

Stryj, dnia 19. grudnia 1902.

L. cz. A. 383/2. P. 190/2 (4) [96 1—3]

Powołaną do spadku po śp. Ksence Harasymów w Kulparkowie dnia 17. kwietnia 1902 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej Markę Barładyn wzywa się by w przeciągu roku od daty tego edyktu deklaracyę do spadku pisemnie lub ustnie wniosła lub pełnomocnika dla siebie ustanowiła inaczej bowiem rozprawa spadkowa z ustanowionym dla niej kuratorem adw. Drem Horbaczewskim zostanie przeprowadzoną i ukończoną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Czortków, dnia 3. listopada 1902.

L. cz. Cg. I. 129/2 (1) [92 1—3]

Przeciw Karolowi, Antoniemu, Franciszkowi, Janowi Hebenstreitom oraz Julii Zuber, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Władysława i Julię Walterów pozew o uznanie za zgasłą pretensyę 1000 złr. m. k.

Celem strzeżenia praw Karola, Antoniego, Franciszka, Jana Hebenstreitów oraz Julii Zuber, ustanawia się Pana Dra Mieczysława Chlebowskiego, adw. w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Karola, Antoniego, Franciszka, Jana Hebenstreitów oraz Julię Zuber w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 30. grudnia 1902.

L. 1614/02. [71]

Odnośnie do ogłoszenia z 7. listopada 1902 L. 1403. podajemy do wiadomości, iż w miejsce Dr. Henryka Wąsikiewicza ustanowiony został Dr. Zygmunt Marek adwokat w Krakowie substytutem Dr. Emila Schwarza adwokata w Krakowie na czas do dnia 9. grudnia 1903 włącznie.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Kraków, 20. grudnia 1902.

L. 1630, 1643/02. [72]

Dr. Franciszek Bardel adwokat w Podgórzu przesiedlił się 17. grudnia 1902 do Krakowa a jego substytutem ustanowiony został Dr. Jan Gaweł, adwokat w Podgórzu, zaś Dr. Schloma Oberlaender adwokat w Krakowie przesiedlił się 15. grudnia 1902 do Podgórza a jego substytutem ustanowiony został Dr. Daniel Kaufmann adwokat w Krakowie.

Z Wydziału Izby adwokackiej.

Kraków, 20. grudnia 1902.

L 23.

OBWIESZCZENIE.

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 31. grudnia 1902 l. 54.333 normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroacyi-Sławonii, z których w myśl artykułu 1. ustęp 1. i 2. rozporządzenia ministeryalnego z d. 22. września 1899 (Dz. u p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu **zarazy pyskowo-racicowej przywóz zwierząt racicowych** (bydła rogatego, owiec, kóz i świń).

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Balázsfalva: z gmin Csicsóholdvilág, Sorostély; powiat sądowy Kis Enyed: z gmin Oláhbogát, Örményszékes, Pokafalva, Székáspreszáka; powiat sądowy Maros-Ujvár: z gmin Elekes, Felsö-Marosujvár, Marosujvár, Oláhtordos, powiat sądowy Nagy-Enyed: z gminy Kisakna;

komitat Arad, powiat sądowy Borosjenö: z gminy Borosjenö; powiat sądowy Radna: z gmin Tót-Várad;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Zenta: z gminy Bács-Martons; powiat sądowy Zsablya: z gminy Zsablya;

komitat Bars, powiat sądowy Léva: z gmin Barsendréd, Garam-Keleczény, Garam-Szöllös, jakoteż z miasta Léva; powiat sądowy Oszlány: z gminy Nagyugrócz; powiat sądowy Verebély; z gminy Verebély;

komitat Bihar, powiat sądowy Be'é nyes: z gmin Dsoszán-Gurbesd, Kreszulya; powiat sądowy Nagy-Szalonta: z gminy Arpád;

komitat Brassó, powiat sądowy Alvidék: z gmin Szász-Magyaros, Veresmart; powiat sądowy Felvidék: z gmin Barcza-Ujfalu, Volkány, jakoteż z miasta Brassó; powiat sądowy Hétfalus: z gminy Pürkerecz;

komitat Csanád, powiat sądowy Központ: z gminy Ambrosfalva;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszán-Innen: z gminy Dorozsma;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gmin Dág, Dorog, Leányvár, jakoteż z miasta Esztergom; powiat sądowy Párkány: z gmin Libád, Nána;

komitat Fejér, powiat sądowy Adony: z gminy Rácz-Almás; powiat sądowy Sárbogárd: z gminy Herczegfalva; powiat sądowy Székes-Fehérvár: z gmin Fülle, Gárdony; powiat sądowy Vál: z gmin Baracska, Kajászószentpéter, Many;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsó-Arpás: z gmin Alsóárpás, Alsóporumbák, Alsóvist, Besimbák, Drágus, Felsöárpás, Felsöporumbák, Felsöucsa, Felsövist, Földvár-Keleti-Felsö-Szombatfalva, Kercz, Nyugoti-Felsö-Szombatfalva, Oláhujfalu, Ruckor, Straza-Kerczisora, Szárata, Skorey; powiat sądowy Fogaras: z gmin Alsó-Szombatfalva, Betlen, Dézsán, Dridiff, Fogaras, Galacz, Huréz, Kis Berivoj, Kis-Vajdafalva, Kopacsel, Ludisor, Lisza, Margineu, Nagy-Vajdafalva, Poserta, Szeszcsor, Szevesztrény, Vajda Récse, Voila; powiat sądowy Sárkány: z gmin Bucsum, Grid, Mandra, O.-Sinka, Persány, Sarkaicza, Szunyogszek, Todoricza, Uj-Sinka; powiat sądowy Töresvár: z gmin Holbák, O-Tohán;

komitat Haromszek, powiat sądowy Kézd: z gminy Felsö-Csernáton; powiat sądowy Miklósvár: z gmin Arapatak, Hidvég;

komitat Heves, powiat sądowy Hatvan: z gmin Apcz;

komitat Hont, powiat sądowy Bát; z gmin Derzsenye, Kiskereskeny; powiat sądowy Korpona: z gminy Béld; powiat sądowy Szob: z gminy Kiskeszi;

komitat Hunyad, powiat sądowy Hátszeg: z gmin Baczalár, Demsus, Hacazsel, Kitid, Nalác Vád, Pojeny, Reketyefalva, Stei-Vaspatak; powiat sądowy Hunyad: z gmin Kö-Boldogfalva, Meregyó; powiat sądowy Puj: z gmin Fegyer, Petrosz;

komitat Kis Küküllö, powiat sądowy Dicsö-Szent-Márton: z gmin Alsó-Bajom, Felsö-Bajom, Küküllövár, Völcz; powiat sądowy Erzsébetváros: z gmin Csikmántor, Darlacz, Hétur, Kiskend, Kis-Szent-László, Korod, Kund, Nagykend, Oláh-Szent-László, Oláhzsakod, Szászernye, Szásznádas, Szenaverös, jakoteż z miasta Erzsébetváros; powiat sądowy Hosszuaszó: z gmin Bolkacs, Magyar Bénye, Nagy-Ekmezö, Pánád, Szászvölgy, Szépmezö; powiat sądowy Radnót: z gminy Maros-Ugra;

komitat Kolozs, powiat sądowy Almás: z gmin Adalin, Dal, Drág, Kis-Esküllö, Középlak, Nagy-Esküllö, Ordög-Keresztur, Puszta-Szent-Mihály, Tompaszentkiraly, Ugrócz; powiat sądowy Banffy-Hunyad: z gmin Banffy-Hunyad, Damos, Farnas, Felsöfüld, Jákótelka, Ketesd-Magyarvalkó, Meregyó, Nagy-Kalota, Olahnádas; powiat sądowy Gyalu: z gmin Gyalu, Gyerövásárhely, Magyarfenes, Magura, Marisel; powiat sądowy Kolozsvár: z gmin Ajton, Babucz, Bodonkút, Borsa, Dezmer, Diós, Fejérd, Kajántó, Kara, Kide, Magyar-Fodorháza, Magyarmacskás, Röd, Pata, Solyomkö, Szamosfalva, Szent-Marton-Mácskas, jakoteż z miasta Kolozs; powiat sądowy Mócs: z gmin Báré, Magyar-Kályán, Magyar-Palatka, Vajda-Kamarás; powiat sądowy Nádasment: z gmin Berend, Bocs, Bogártelke, Daróc, Egeres, Inaktelke, Kóród, Magyargorbo, Magyar-Nádas, Magyar-Sárd, Magyar-Szentpál, Mákó, Méra, Papfalva, Sólyomtelke, Szent-Mihálytelke, Szucsák, Türe, Vista;

komitat Komárom, powiat sądowy Tata: z gminy Tata; powiat sądowy Udvard: z gmin Csuz, Izsa;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bega: z gminy Tergovest; powiat sądowy Oravicza: z gminy Komoristye; powiat sądowy Temes: z gmin Kavaran, Krivina, Tapia, Zsena, Zsidóvár;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Alsó-Maros: z gmin Göcs, Vaja; powiat sądowy Maros-Felsö: z gmin Jedo, Székes; powiat sądowy Nyáradszereda: z gmin Atosfalva, Csókfalva, Erdö-Szent-György, Moson, Sóvárad, Szentiván, Szováta;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Kohalom: z gmin Alsó-Rákos, Datk, Garat, Halmágy, Héviz, Hidegkut, Homoród, Kacza, Királyhalma, Lemnek, Mátéfalva, Mirkvásár, Oláh-Tyukos, Olt-Bogát, Pálos, Rádos, Szász-Fehéregyháza, Szász-Buda, Szász-Tyukos, Ürmös, Zsiberk; powiat sądowy Medgyes: z gmin Baráthely, Bólya, Buzd, Eczel, Muzsna, Tablas, Szász-Sáros, jakoteż z miasta Medgyes; powiat sądowy Nagysink: z gmin Báránykut, Boholc, Boldogváros, Dombos, Kálbor, Moha, Morgonda, Puszta-Czelina, Rétén, Sona, Szaszhalom; powiat sądowy Segesvár: z gmin Almakerék, Apold, Bese, Danos, Fehéregyháza, Földszin, Héjjasfalva, Holdvilág, Keresd, Mese, Miklóstelke, Nagy-Kapus, Nagy-Szöllös, Prod, Rudály, Sárpatak, Segesd, Szász-Dálya, Szasz-Kézd, Szász-Ujfalu, Szász-Szent-Lászlo, Valdhid, Volkány, Zoltán, jakoteż z miasta Segesvár; powiat sądowy Szent-Agota: z gmin Agátfalva, Hegen, Kövesd, Szent Agota;

komitat Nógrád, powiat sądowy Nógrád: z gmin Rád, Tolmacs; powiat sądowy Szirák: z gminy Kövesd;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gminy Tardoskedd; powiat sądowy Galgócz: z gminy Vörösvár; powiat sądowy Nyitra: z gminy Czabaj; powiat sądowy Pöstyén: z gminy Drahócz;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Alsó-Dadas: z gminy Bugyi;

komitat Sopron, powiat sądowy Csepreg: z gminy Répcze-Szemere; powiat sądowy Kapuvár: z gmin Czirák, Denesfa, Gyoró, Himód, Kapuvár, Keczöl;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Felsö-Dada: z gminy Nagyfalu;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben: z gmin Alsósebes, Bojicza, Bongárd, Czód, Dolmány, Felek, Fenyöfalva, Hermány, Kakasfalu, Keresztény-Sziget, Kisdisznód, Kistalmács, Kis-Torony, Moh, Nagy-Csür, Nagy-Disznód, Nagy-Talmácz, Popláka, Porczesd, Resinár, Seliemberk, Szászujfalu, Szenterzsébet, Veresmart, Vesztény; powiat sądowy Szelistye: z gmin Ecsellö, Gallis, Guraro, Mág, Orlát, Szecsel, Szelistye, Szibiel, Tiliska, Vále; powiat sądowy Szerdahely: z gmin Kisapold, Nagyludas, Omlás, Toporcsa; powiat sądowy Ujegyház: z gmin Holczmány, Hortobágyfalva, Szakadát, Szentjánoshegy;

komitat Szepes, powiat sądowy Igló: z gmin Markus Csepanfalu, Tepliczka; powiat sądowy Löcse: z gminy Alsórépas;

komitat Szilágy, powiat sądowy Tasnád: z gminy Felsöszopor; powiat sądowy Zilah: z gmin Cziganyi, Felsökékesnyárló, Göresány, Kusaly, Ordögkut, Pusztarojtócz, Szilágyfökeresztur, jakoteż z miasta Zilah; powiat sądowy Zsibó: z gmin Rákos, Solymos;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Csáki-Gorbó: z gmin Alparét, Erdö-Oláh Vásárhely, Füzes, Füzesszentpéter, Panczélcse, Récze-Keresztur, Vajdaháza, Völcs; powiat sądowy Dées: z gminy Szinye; powiat sądowy Nagy-Illonda: z gmin Kis-Doboka, Nagy-Illonda; powiat sądowy Szamos-Ujvár: z gmin Alsó Tök, Doboka, Felsö-Tök, Lozárd, Magyar-Derzse, Magyar-Köblös, Ormány, Poklostelke;

komitat Temes, powiat sądowy Buziás: z gmin Hittyiás, Kádár, Szirbova; powiat sądowy Detta: z gmin Denta, Detta, Móriczföld, Sósd; powiat sądowy Központ: z gminy Temes-Gyarmata; powiat sądowy Kubin: z gmin Bavaniste, Deliblát, Gája, Mramorák, Plosicz, Temes-Kubin; powiat sądowy Lippa: z gminy Alios; powiat sądowy Rékas: z gmin Aranyág, Bázos, Buzád, Bukovecz, Gizellafalva, Hisszias, Jezvin, Józseffalva, Kis-Tapolovecz, Kiszetó, Lukarecz, Margitfalva, Mély-Nádas, Stancsófalva, Sziklás, Temes-Királyfalva, Temes-Péterfalva, Temes-Rékas, Tés; powiat sądowy Ujarad: z gmin Fibis, Német-Ság; powiat sądowy Vinga: z gmin Murány, Német-Bencsek, Román-Bencsek, Zsadány;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsó-Jára: z gmin Hesdát, Kisfenes, Magyaróság, Sütmeg, Tordaszentlászló; powiat sądowy Felvincz: z gminy Aranyosróna; powiat sądowy Marosludas: z gmin Hadrév, Mezöcsikud; powiat sadowy Torda: z gmin Magyargerend, Mezöbö Mezönagyesány, Mikes, Pusztaszentkirály, Szeliese;

komitat Torontál, powiat sądowy Antalfalva: z gmin Antalfalva, Csenta, Czrepája, Farkasd, Idvor, Lajosfalva, Ozora, Tomasovácz, Torontál-Sziget; powiat sądowy Csene: z gmin Billéd, Tamásfalva, Ujvár; powiat sądowy Módos: z gminy István-föld; powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gmin Kis-Torák, Nagy-Torák, Német-Ecska, Német-Elemér, Perlasz, Román Ecska, Szerb-Elemér; powiat sądowy Pancsova: z gmin Dolova, Franczeld, Homolicz, Réva-Ujfalu, Sándoregyház, Szefkerin; powiat sądowy Perjámos: z gmin Sándorháza, Sarafalva; powiat sądowy Törökbecse: z gmin Kumán, Melencze; powiat sądowy Török-Kanizsa: z gminy Uj-Szent-Iván;

komitat Trencsén, powiat sądowy Vágbeszterczе: z gminy Hrabova; powiat sądowy Zsolna: z gminy Bittsicza;

komitat Turócz, powiat sądowy Szentmártonblatnicza: z gmin Turán, Turóczszent márton;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Daróez, Muzsna, Vargyas, Zsombor; powiat sądowy Székelykeresztur: z gmin Alsó-Boldogasszonyfalva, Betfalva Etéd, Erked, Fiátfalva, Küsmöd, Magyar-Felek, Magyar-Zsákod, Martonos, Nagy-Galambfalva, Szederjes, Székely-Keresztur, Szent-Erzsébet, Szolokma, Tarczafalva, Tordátfalva, Ujszékely; powiat sądowy Székely-Udvárhely: z gmin Atya, Bogáffalva, Fancsal, Felsöófalva, Korond, Lengyelfalva, Matisfalva, Pálfalva, Parajd, Ülke;

komitat Vas, powiat sądowy Kiscell: z gmin Boba, Csönge, Karakó, Pálfa-Mactonfa; powiat sądowy Sárvár: z gmin Gércze-Tacskánd, Kis-Sitke, Niczk;

komitat Veszprém, powiat sądowy Devecser: z gmin Kiskamond, Nagykamond; powiat sądowy Enying: z gmin Balatonföka jár, Lepsény;

komitat Zála, powiat sądowy Sümeg: z gmin Hosztót, Megyer;

a nadto z municypalnych miast Kolozsvár, Pancsova, Pozsony;

b) z powodu **pomoru świń przywóz świń:**

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Cserehát: z gmin Csécs, Debröd, Felsömeczenzéf; powiat sądowy Füzer: z gmin Abaujvár, Regete-Ruszka, Zsujta; powiat sądowy Göncz: z gmin Alsócéce, Baskó, Vizsoly; powiat sądowy Szikszó: z gmin Fancsal, Nyésta; powiat sądowy Torna: z gmin Szádelö, Szent-Jakab;

komitat Arad, powiat sądowy Boros-Sebes: z gmin Buttyin, Vaszoja;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Titel: z gminy Tiszakálmánfalva; powiat sądowy Zsablya: z gminy Gyurgyevó;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvárad: z gminy Püspöklak,

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Hecse, Kis-Tapolcsany; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gminy Nagy-Lócsa;

komitat Bihar, powiat sądowy Belényes: z gminy Albest, Belényesörvényes; powiat sądowy Cséffa: z gmin Nyarszeg, Ugra, Zsadány; powiat sądowy Sarrét: z gminy Sáp;

komitat Borsod, powiat sądowy Mezö Csát: z gmin Gelej, Nemes-Bikk, Szakáld; powiat sądowy Ozd: z gminy Csernely; powiat sądowy Szendrö: z gminy Szuha-Kallo; powiat sądowy Szentpéter: z gmin Bánfalva, Nagybarcza, Szilvás;

komitat Brassó, powiat sądowy Hétfalus: z gminy Pürkerecz;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gminy Pilis-Marot;

komitat Fejér, powiat sądowy Vál: z gmin Baracska, Bot;

komitat Fogaras, powiat sądowy Fogaras: z gminy Szeszcsor; powiat sądowy Töresvár: z gminy O-Tohán;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Garamvölgy: z gminy Vernár; powiat sądowy Nagy-Röcze: z gminy Hisnyó, Licze, Murány, Szásza; powiat sądowy Rozsnyó: z gmin Alsó-Sajó, Fekete-Lehota, Gócs, Szalócz, Szilicze, jakoteż z miasta Rozsnyó;

komitat Hajdú, powiat sądowy Központ: z gminy Balmazujváros;

komitat Háromszék, powiat sądowy Seps: z gmin Arkos, Bodok, Egerpatak, Eresztevény, Kis-Borosnyó;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Alsó-Tisza: z gmin Szelevény, Tiszainoka, Tiszaföldvár; powiat sądowy Felsö-Tisza: z gminy Tiszaderzs;

komitat Kolozs, powiat sądowy Mezö örményes: z gminy Nagy-Nyulas; powiat sądowy Teke: z gminy Dedrád;

komitat Komárom, powiat sądowy Tata: z gmin Alsó-Galla, Tarján, Vértes-Somló;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogsán; z gminy Raffna; powiat sądowy Facset: z gminy Temest; powiat sądowy Jám: z gminy Mikovacz; powiat sądowy Moldova; z gminy Radimna;

komitat Liptó, powiat sądowy Liptó-Szt.-Miklós: z gminy Német-Lipcse;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Alsó-Régen: z gmin Görgény Libánfalva, Oláh-Telek;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gmin Agostonfalva, Szász-Buda;

komitat Nyitra, powiat sądowy Nyitra: z gmin Könyök, Molnos; powiat sądowy Pöstyén: z gmin Jókö, Nizsna, Pöstyén, Vittencz;

komitat Pozsony, powiat sądowy Felsö Csallóköz: z gmin Püspöki, Vereknye;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány; z gmin Sényö, Tét; powiat sądowy Felsö Dada: z gminy Vencsellö;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben: z gmin Bongárd, Dolmány, Felek, Fenyöfalva, Popláka, Resinar, Sellemberk;

komitat Temes, powiat sądowy Lippa: z gminy Dorgos;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsó-Jára: z gminy Kákova; powiat sądowy Felvincz; z gminy Iaakfalva: powiat sądowy Torda: z gminy Gyéres-Szent-Kiraly;

komitat Torontál, powiat sądowy Antalfalva: z gminy Idvór; powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gmin Perlasz, Rógendorf; powiat sądowy Nagy-Kikinda: z gminy Magyar-Pádé; powiat sądowy Törökbecse: z gmin Melencze, Török-Becse; powiat sądowy Zsombolya: z gminy Németczernya;

komitat Turócz, powiat sądowy Mosócznió: z gminy Valcsa; powiat sądowy Szentmárton-Blatnicza: z gminy Pribócz;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Székely-Udvarhely: z gminy Bóta, jakoteż z miasta Székely-Udvarhely;

komitat Ung, powiat sądowy Ungvár: z gminy Hlubóka;

komitat Zala, powiat sądowy Nova: z gmin Dömeföld, Gutorföld, Kissziget, Lenti-Szombathely, Máhomfa, Mikefa, Perdeföld;

komitat Zemplén, powiat sądowy Sátoralja-Ujhely: z gmin Biste, Borsi, Garcsely, Kiszte, Mihályi, Nagy-Bari, Sáros-Patak, Végardó, Velejte; powiat sądowy Tokaj: z gmin Bodrog-Keresztur, Tolcsva; powiat sądowy Varannó: z gmin Benkócz, Varannó-Hosszumezö, Vehécz;

komitat Zólyom, powiat sądowy Zólyom: z gmin Dobrócsya, Halászi, Nagy-Rét, Tornye;

a nadto z municypalnego miasta Maros-Vásarhely;

c) z powodu zarazy **róży wąglikowej przywóz świń:**

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Cserehát: z gminy Rudnok; powiat sądowy Szikszó: z gminy Léh; powiat sądowy Torna: z gmin Péder, Torna;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gminy Buttyin;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvárad; z gmin Himesháza, Varasd, Varkony, Vemend;

komitat Borsod, powiat sądowy Szent-Peter: z gmin Apatfalva, Bánfalva;

komitat Háromszek, powiat sądowy Seps: z gminy Besenyö;

komitat Hont, powiat sądowy Nagycsalomia: z gminy Hazas-Nénye;

komitat Kolozs, powiat sądowy Nagy-Sármas: z gminy Pusztakamarás;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Oravicza: z gminy Kakova;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gminy Köhalom;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Vácz: z gminy Csomad;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Felsö-Dada: z gminy Nagyfalu;

komitat Szepes, powiat sądowy Szepes-Ofalva: z gminy Lechnicz;

komitat Torontál, powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gminy Kis-Torák;

komitat Turócz, powiat sądowy Szent-Marton-Blatnicza: z gmin Bistricske, Kis-Selmecz, Podhrágy, Ruttka, Sklabinya-Váralja, Szucsány, Turócz-Szent-Márton;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Udvarhely: z gminy Lengyelfalva;

a nadto z municypalnego miasta Szeged;

d) z powodu **ospy u owiec, przywóz owiec:**

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Baja: z gminy Béreg;

komitat Baranya, powiat sądowy Mohács: z gminy Kisfalud;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogsán: z gmin Raffna, Vasziova, Zidovin; powiat sądowy Jám: z gminy Csorda; powiat sądowy Moldova: z gminy Gornya-Lyubkova; powiat sądowy Oravicza: z gmin Csudanovecz, Kakova;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Nagy-Sink: z gminy Sona;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Dunavecsa: z gminy Tass;

komitat Temes, powiat sądowy Csakova: z gminy Sipet;

komitat Torontál, powiat sądowy Pancsova: z gminy Brestócz;

komitat Zemplén, powiat sądowy Nagy-Mihály: z gmin Berettö, Dubroka;

2) Z Kroacyi-Slawonii:

a) z powodu **zarazy pyskowo-racicowej przywóz zwierząt racicowych** (bydła rogatego, owiec, kóz i świń).

komitat Syrmien, powiat Stara Pazova: z gminy Stara Pazova;

b) z powodu **pomoru świń przywóz świń:**

komitat Bjelovar-Krizevci, powiat Cazma: z gmin Klostar-Ivanic, Križ; powiat Grubisnopolje: z gminy Vel.-Grdjevac;

komitat Syrmien, powiat Vinkovci: z gminy Vinkovci; powiat Pazova stara: z miasta Karlovci; powiat Vukovar: z gmin Bogdanovci, Lovac, Petrovce, Tordinci; powiat Zenun: z gmin Prhovo, Ugrinovci; powiat Zupanja: z gminy Vrbanja;

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia zaraz zwierzęcych utrzymuje się nadal w mocy zakazy:

1. Z Węgier:

a) z powodu zawleczenia **zarazy pyskowo-racicowej zakaz przywozu zwierząt racicowych** (bydło rogate, owce, kozy, świnie):

z następujących powiatów sądowych: Kassa (komitat Abauj-Torna), Miskolcz, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Borsod), Puszta (komitat Györ), Csallóköz, Gesztes (komitat Komárom), Felsö-Pulya Sopron (komitat Sopron) Alsó-Tarcza, Siroka, łącznie z miastem Eperjes (komitat Sáros), Alsó-Dada, łącznie z miastem Nyiregyháza (komitat Szabolcs) Gölniczbánya łącznie z miastem tej samej nazwy, Szepes-Váralja łącznie z miastami Szepes-Olaszi i Szepes-Váralja (komitat Szepes), Bán, Illava, Puchó, Trencsén, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Trencsén) Szerencs (komitat Zemplén), jakoteż z municypalnych miast Komárom, Sopron;

b) z powodu zawleczenia **pomoru świń zakaz przywozu świń:**

z następujących powiatów sądowych: Alvincz łącznie z miastem Gyula-Féhervár, Balázsfalva, Magyar-Igen, Nagy-Enyed łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Alsó Fehér), Borosjenö, Elek, Kis-Jenö, Nagy-Halmágy, Pécska, Ternova, Világos (komitat Arad), Apatin, Bács-Almás, Baja, Hódság, Kula, Ó.Becse, Topolya, Ujvidek, Zenta łącznie z miastem tej samej nazwy, Zombor (komitat Bács Bodrog), Baranyavár, Hegyhát, Mohács, Pécs, Siklós, Szent-Lörincz, (komitat Baranya), Léva, łącznie z miastem tej samej nazwy, Verebély (komitat Bárs), Békés, Békés-Csaba, Gyoma, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy, Orosház, Szarvas, Szeghalom (komitat Békés), Felvidék, Latorcza, MezöKaszony, Munkács łącznie z miastem tej nazwy, Szolyva, Tiszahát łącznie z miastem Beregszász (komitat Bereg), Besenyö, Jad łącznie z miastem Beszterczе, (komitat Beszterczе-Naszód), Bel, Berettyó-Ujfalu, Elesd, Er-Michályfalva, Köspont, Magyar-Cséke, Margitta, Mezö-Keresztes, Nagy-Szalonta, Szalárd, Székelyhid, Tenke, Torda, (komitat Bihar), Eger, Miskolcz, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Borsod), Battonya, Kovácsház, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylak (komitat Csanád), Tiszán-Tul, łącznie z miastem Szentes (komitat Csongrád), Párkány (komitat Esztergom), Adony, Mór, Sárbogárd, Szekes-Fejérvár (komitat Fejér), Rimaszecs, Rimaszombat łącznie z miastem tej samej nazwy, Tornalia (komitat Gömör-Kis-Hont), Puszta, Sokoró-Alja, Tósziget-Csilizköz, (komitat Györ) Hajdù-Böszörmeny łącznie z miastami Hajdù-Böszörmeny i Hajdu-Nánás, Hajdú-Szoboszló łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Hajdu), Eger łącznie z miastem tej samej nazwy, Hatvan, Heves, Pétervásár, Tisza-Füred (komitat Heves), Bát, Ipolysag, Szob (komitat Hont), Algyógy, Brád, Déva, łącznie z miastem tej samej nazwy, Hátszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Hunyad łącznie z miastem Vajda-Hunyad, Körösbánya, Maros-Illye, Puj, (komitat Hunyad), Alsó-Jászság Felsö-Jászság łącznie z miastem Jász-Berény, Tisza-Közép, łącznie z miastem Mezö-Tür, (komitat Jasz-Nagy-Kun-Szolnok), Dicsö-Szent-Márton, Erzsébetváros łącznie z miastem tej samej nazwy, Hosszúaszó, Radnót (komitat Kis-Küküllö), Almás, Banffy-Hunyad, Koloszvár łącznie z miastem Kolozs, Nádasment, (komitat Kolosz), Csallókös, Gesztes, Udvard (komitat Komarom), Béga, Karánsebes łącznie z miastem tej samej nazwy, Lugos łącznie z miastem tej samej nazwy, Resicza, Temes, (komitat Krasso-Szörény), Dolha, Huszt, Sziget łącznie z miastem Máramaros-Sziget, Taraczviz, Tecsö, (komitat Máramaros), Alsó-Maros, Felsö-Maros, Nyárád Szereda, (komitat Maros-Torda), Magyar-Óvár, Nezsider, Rajka (komitat Moson), Medgyes łącznie z miastem tej samej nazwy, Segesvar łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Nagy-Küküllö), Balassa-Gyarmat, Fülek, Gács, Losoncz łącznie z miastem tej samej nazwy, Nógrád, Szécsény Szirak (komitat Nógrád), Ersekujvár łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagy-Tapolcsany, Nyitra-Zsambokrét (komitat Nyitra), Abony łącznie z miastami Czegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Duna-Vecse, Gödöllö, Kolocsa Kis-Körös, łącznie z miastem Kis-Kun-Halas, Kis-Kun-Felegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kun-Szent-Miklós, Monor, Nagy-Káta, Ráczkeve (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Alsó-Tarcza, Felsö-Tarcza łącznie z miastem Kis-Szeben, Siroka łącznie z miastem Eperjes, Szekcsö łącznie z miastem Bartfa, Tapoly (komitat Sáros), Barcs, Csurgó, Igal, Kaposvár łącznie z miastem tej samej nazwy Lenyeltót, Marczal, Nagy-Atád, Szigetvár, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Csorna, Felsö-Pulya, Kapuvár, Kismarton łącznie z miastami Kismarton i Ruszt, (komitat Sopron), Alsó-Dada łącznie z miastem Nyiregyháza, Kis-Várda, Nagy-Kálló, Nyir-Bátor, Tisza (komitat Szabolcs), Csenger, Erdöd, Fehér-Gyarmat, Máteszalka, Nagy-Bánya łącznie z miastami Felsö-Bánya i Nagy-Bánya, Nagy-Károly łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagy-Somkut, Szatmár Szinyér-Varalja (komitat Szátmar), Szasz Szebes, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szeben), Igló łącznie z miastem tej samej nazwy, Löcse łącznie z miastem tej samej nazwy, Szépes-Varalja łącznie z miastami Szépes-Olaszi i Szépes-Varalja (komitat Szépes), Kraszna, Szilágy-Cseh, Szilágy-Somlyó, łącznie z miastem tej samej nazwy, Tasnád, Zilah, łącznie z miastem tej samej nazwy, Zsibo (komitat Szilágyi), Betlen, Csáki-Gorbó, Deés, łącznie z miastem tej samej nazwy, Kekes, Magyar-Lápos, Nagy-Ilonda, Szamos-Ujvár łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Szolnok-Doboka), Buziás, Csákova, Detta, Fehértemplon łącznie z miastem tej samej nazwy, Központ, Kubin, Rékás, Uj-Arad Versecz Vinga (komitat Temes), Dombovár, Dunaföldvár, Központ, Simontornya, Tamas, Völgysek, (komitat Tolna), Maros Ludas (komitat Torda-Aranyos), Alibunár Bánlak, Csene, Módos, Nagy-Szent-Miklós, Pancsowa, Párdány, Perjámos (komitat Torontál), Szekely-Keresztúr (komitat Udvarhely), Tiszán-Innen, Tiszán-Tül (komitat Ugocsa), Kapos, Sobróncz (komitat Ung). Kis-Czell, Felsö-Gör, Körmend, Köszeg, łącznie z miastem tej samej nazwy, Mura-Szombat, Német-Ujvár, Sárvar, Szombathely, łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár, (komitat Vas), Devecser, Enying, Pápa, łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém, łącznie z miastem tej samej nazwy Zircz (komitat Veszprém), Alsó-Lendva, Csáktornya, Kanizsa, łącznie z miastem Nagy Kanizsa, Keszthely, Letenye, Pacsa, Perlak, Sümeg, Tapolcza, Zala-Egerszeg, łącznie z miastem tej samej nazwy, Zala-Szent-Grót, (komitat Zala), Bodrogköz, Gálszécs, Nagy-Mihaly, Szerencs (komitat Zemplén), Besztercze bánya, łącznie z miastem tej samej nazwy Nagy-Szalatna (komitat Zolyom), jakoteż z municypalnych miast Arad, Baja, Debreczen, Györ, Hódmezö-Vásárhely, Kecskemét, Kolozsvár, Komarom, Pancsova, Pécs, Szabadka, Szátmar-Nemeti, Székes-Fehérvár, Zombor.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

z powodu zawleczenia pomoru zakaz przywozu świń z następujących powiatów: Bjelovar, łącznie z miastem tej samej nazwy Garesnica, Gjurgjevac, Krizevci łącznie z miastem tej samej nazwy, Koprivnica łącznie z miastem tej samej nazwy, Kutina, (komitat Bjelovar-Križevci), Ogulin, Vojnic, Vrbovsko (komitat Modrus-Rieka) Daruvar, Gradiska nova Novska, Pakrac, Požega łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Požega), Klanjec, Krapina, Ludbrieg, Pregrada, (komitat Varaždin), Djakovo, Miholjac dolnji, Nasice, Slatina, Virovitica (komitat Virovitica), Glina, Gorica velika, Karlovac łącznie z miastem tej samej nazwy, Jaska, Pisarovina, Samobor, Sisak łącznie z miastem tej samej nazwy, Stubica, Vrginmost, Zagreb (komitat Zagreb).

III.

Z powodu zaraz w granicznych powiatach i tak:

a) z powodu **zarazy pyska i racic** w powiatach sądowych: Malaczka (komitat Pozsony) Felsö-Tarcza łącznie z miastem Kis-Szeben, Szekcsö łącznie z miastem Bártfva (komitat Sáros), Késmárk łącznie z miastami Késmárk, Leibicz i Szepesbéla O.-Lubló łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szepes), na Węgrzech zakazany jest przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń);

b) z powodu pomoru w powiatach sądowych Szepes Szombat, łącznie z miastem Poprsd (komitat Szepes), Szent-Gotthard (komitat Vas), Homonna (komitat Zemplén), na Węgrzech, zakazany jest przywóz świń z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa w Untergänserndorf, Feldbach, Grybów, Lisko, Nowy Targ, Nowy Sącz i Sanok.

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydlęce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, którąby się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek doniesienia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przywóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 11., 19, 24. grudnia 1902, L. 51.265, 52 571 i 53.455 ogłoszone tutejszemi obwieszczeniami z 13, 21. i 27. grudnia 1902, L. 151.921, 155 381 i 157.900 (Gazeta Lwowska z 17, 24. i 30. grudnia 1902 Nr. 288, 294 i 297).

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych z Węgier i z Kroacyi-Slawonii wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy § 46. ustawy z 20 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyższe zarządzenia wchodzą natych miast w wykonanie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. C. 344/2 (1) [134]
Przeciw Dmytrowi Wasylków rolnikowi z Rzepedzi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bukowsku przez Michała Wasylków rolnika w Rzepedzi pozew o zniesienie współwłasności realności whl. 231. ks. gr. gm. Rzepedź.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 20. stycznia 1903, godzinę 10 przed południem do tego Sądu biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw pozwanego Dmytra Wasylków ustanawia się Pana Jana Wackermana w Bukowsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bukowsko, dnia 28. grudnia 1902.

L. cz. Cw. IV. 3195. 3196/2 (1) [53]
Przeciw p. Edwardowi Oczosalskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesione zostały do niżej wymienionego c. k. sądu przez p. Naftalego Felkera w Chodorowie pozwy wekslowe o 2000 kor. i 1600 k.

Na podstawie tych pozwów nakazano pozwanemu do 3. dni zapłatę lub wniesienie zarzutów.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Pana Dra Adolfa Rresa adwokata we Lwowie kuratorem, który go zastępywać będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 29. grudnia 1902.

L. cz. Cw. IV. 10/3 (1) [109]
Przeciw p. Edwardowi Oczosalskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do niżej wymienionego c. k. sądu przez p. Arona Felkera w Chodorowie pozew wekslowy o 1980 kor.

Na podstawie pozwu nakazano pozwanemu do 3 dni zapłatę lub wniesienie zarzutów.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Pana Dra. Adolfa Rsresa adwokata we Lwowie kuratorem, który go zastępywać będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. Cw. IV. 2966/2 (3) [110]
Przeciw p. Stanisławowi Skalskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do niżej wymienionego c. k. sądu przez Bank zaliczkowy we Lwowie stow. zarej. z ogr. poręką pozew wekslowy o 2400 kor.

Na podstawie pozwu nakazano pozwanemu do 3 dni zapłatę lub wniesienie zarzutów.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Pana Dra Schorra adwokata we Lwowie kuratorem, który go zastępywać będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 2. stycznia 1903.

L. cz. Dzien. hip. 3078/2 [79]
Z gruntów posiadłości Bratkowice na linii kolejowej Kraków - Lwów nastąpić ma przyłączenie gruntów do gruntów księgi kolejowej Kraków-Lwów.

Wzywa się tedy wszystkich, którzy się uważają za pokrzywdzonych żądanem przez przedsiębiorstwo przeniesieniem, aby się z roszczeniami swymi zgłosili do tutejszego sądu w nieprzekraczalnym terminie 6 tygodniowym kończącym się z dniem 22. lutego 1903 z tem, że ich milczenie uważanem będzie za przyzwolenie na przeniesienie gruntów bez ciężarów.

Prośbę przedsiębiorstwa przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Gródek, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. Cw. IV. 3073/2 (3) [152]
Przeciw p. Judzie Lempartowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do niżej wymienionego c. k. sądu przez firmę J. L. Lipschütz & Sohn we Lwowie pozew wekslowy o 205 koron.

Na podstawie pozwu nakazano pozwanemu do 3 dni zapłatę lub wniesienie zarzutów.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się Pana Dr. Aleksandra Schiera adw. we Lwowie kuratorem, który go zastępywać będzie w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 30. grudnia 1902.

L. cz. Nc. IV. 374 2 [137]
Wskutek podania Wydziału Krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem jako koncessyonaryusza kolei lokalnej Delatyn Kołomyja Stefanówka a względnie Towarzystwa akcyjnego kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka zarządza się w myśl §. 18 ustawy z dnia 19. maja 1874 l. 70 Dz. p. p. dochodzenie w celu wypośrodkowania gruntów kolejowych w gminach Tyszkowce, Okno, Horodenka, Czerniatyn, Jasienów polny i Serafińce, wyłączenia tychże z posiadłości poprzednich właścicieli i posiadaczy, wydzielenia i odpisania takowych z dotyczących ciał hipotecznych do pierwszego oddziału karty stanu majątkowego księgi kolejowej, zaś o ile te grunta na prywatne (uboczne) cele zajęte zostały, do osobnego wykazu hipotecznego, wreszcie co do gruntów, które na przełożenie i korekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków nabyto uwidocznienie w spisie parcel, że dobro publiczne stanowią i wzywa się niniejszym edyktem w myśl § 23 powołanej ustawy wszystkich, którzyby żądanem przeniesieniem gruntów kolejowych do księgi kolejowej względnie do utworzyć się mającego na rzecz kolei osobnego wykazu hipotecznego, zaś co do gruntów na przełożenie i korekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków nabytych uwidocznieniem w spisie parcel, że dobro publiczne stanowią, czuli się pokrzywdzeni, aby się z roszczeniami swoimi pisemnie lub ustnie do sądu tutejszego w terminie dwumiesięcznym od dnia obwieszczenia niniejszego edyktu zatem najdalej do dnia 5. marca 1903 zgłosili, po upływie tego terminu bowiem roszczenia ich w myśl §. 23 powołanej ustawy uwzględnione nie będą.

Nadmienia się przytem, że prawa rzeczowe, któreby na gruntach przenieść się mających do wykazu kolejowego, względnie do nowo utworzyć się mających wykazów hipotecznych przeciw poprzednim posiadaczom a względnie właścicielom na dniu obwieszczenia edyktu lub później nabyte zostały nie będą uwzględnione przy wpisywaniu tychże gruntów do księgi kolejowej lub do osobnych wykazów hipotecznych.

W końcu podaje się do wiadomości, że edykt niniejszy na dniu 5. stycznia 1903 wywieszonym będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka dnia 5. stycznia 1903.

L. cz. Cw. 769/2 (1) [93]
Przeciw Hirschowi Rotterowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Chaskla Gleichera pozew o zapłatę 300 kor., 150 kor,, 240 kor. 56 h.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Hirscha Rottera ustanawia się Pana Dr. Karola Dawida adwokata w Nowym Sączu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hirscha Rottera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 20. grudnia 1902.

Firmy.

L. cz. Firm. 236/2 [10.931]
Ogłoszenie.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia, że na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków towarzystwa kasy zaliczkowej w Glinianach stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką (dbytem) w dniu 4. sierpnia 1902 na zasadzie §. 4 statutu tegoż stowarzyszenia wybrano na lat 10 począwszy od dnia 16. sierpnia 1902 członkami Dyrekcyi Judę Leibę Bannera, Akiwę Buberaj Salamona Zieglera i Herscha Ehrlicha kupców w Glinianach, zaś na zastępców dyrektorów Uszera Seliga Marfelda, Benjamina Freundlicha i Samuela Schrage, kupców w Glinianach.

Złoczów, dnia 27. listopada 1902.

L. cz. Firm. 439,2 Poj. d. II. 33 [10876]
Wykreślenie firmy.
Wykreślono w rejestrze dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Przemyśl.
Brzmienie firmy: Wiedeński magazyn towarów modnych „Au Louvre E. M. Bernfelda“ z Wiednia.
Zakład filialny: w Przemyślu. Zakładu głównego tego samego nazwiska istniejącego we Lwowie pod firmą tą samą.
Z powodu zwinięcia filialnego przedsiębiorstwa.
Data wpisu: 1. grudnia 1902.
C. k. sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Przemyśl, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. Firm. 331/2 Stow. I. 333 [10.874]
Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.
Wpisano do rejestru stowarzyszeń zar. i gosp.

Siedziba firmy: Dunajów.
Brzmienie firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek w Dunajowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ na podstawie statutu z dnia 1. grudnia 1902.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Udzielanie członkom pożyczek, przyjmowanie i oprocentowanie wkładek oszczędności, popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.
Zarząd składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i trzech członków.
Pierwszy zarząd stanowią:
Dr. Antoni Szarkowski, lekarz okręgowy w Dunajowie, jako przewodniczący;
ks. Antoni Wojnarowicz, rzym. kat. proboszcz w Dunajowie, jako zastępca przewodniczącego;
Grzegorz Kochowski, rolnik w Dunajowie;
Jędrzej Czak, rolnik w Dunajowie;
Jan Skawiński, rolnik w Dunajowie, jako członkowie.
Udział wynosi 10 koron.
Każdy członek ręczy solidarnie całym swym majątkiem za zobowiązania Spółki wobec osób trzecich.
Podpis firmy (F. Z.): Pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony Zarządu, względnie jego zastępca i jeden członek Zarządu.
Do umieszczenia ogłoszeń służy tablica przed lokalem Spółki w Dunajowie.
Ogłoszenie Walnego Zebrania winno być nadto podanem do wiadomości członków przez rozesłanie cyrkularza.
Data wpisu: 12. grudnia 1902.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Brzeżany, dnia 11. grudnia 1902.

L. cz. Firm. 775/2 poj. III. 50 [2]
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm pojedynczych i spółkowych.
Wpisano w rejestrze dla firm pojedynczych.
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: „Bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, filia w Krakowie“.
1) wstąpił p. Piotr Szymberski, inżynier w Krakowie powołany został do komitetu Nadzorczego filii Banku krajowego w Krakowie w charakterze zastępcy członka tego komitetu, a to na kadencyę kończącą się z dniem 31. grudnia 1906, który pod brzmieniem firmy podpisywać będzie słowem „Szymberski“.
2) Wystąpił: p. Wiktor Kolesvary, złożył urząd zastępcy członka Komitetu Nadzorczego, Filii Banku krajowego w Krakowie.
Data wpisu: Kraków 12. grudnia 1902.

Zl. Firm. 501 2. [33]
Kundmachung.
Gelöscht wurde im Register für Einzel-Firmen.
Sitz der Firma: Strzylcze.
Firmawortlaut: Mühlenunternehmung und Spirituserzeugung des Emanuel Baumann i Stryjcze, infolge Geschäftsauflösung.
Datum der Eintragung: 28. Dezember 1902.
K. k. Kreis-als Handelsgericht, Abtheilung II.
Kolomea, am 26. Dezember 1902.

L. cz. Firm. 248/2. Pojed. 222. [5]
Wpis Firmy pojedynczej.
Należy wpisać do rejestru dla firm pojedynczych.
Siedziba firmy: Sambor.
Brzmienie firmy: Aron Laden.
Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób cegieł, dachówek i kafli oraz koncesyonowany zakład zastawniczy w Samborze.
Posiadacz: Aron Laden.
Data wpisu: 16. grudnia 1902.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział V.
Sambor, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. Firm. 520. Stow. I. 169/8. [60]
Obwieszczenie.
Wykreślono w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych firmę: „Bank kredytowy w Mielnicy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną pięciokrotną poręką“ lub „Creditbank in Mielnica, registrirte Genossenschaft mit beschränkter fünffacher Haftung“ a to z powodu zaniechania interesu.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 15. listopada 1902.

Doniesienia prywatne.

Z Prus

sprowadzoną drogą Wodę Selterską zastępuje w zupełności woda polecona przez Towarzystwo lekarskie

alkaliczno-słona

zawierająca części składowe jak

WODA SELTERSKA

wyrobu fabryki pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI w Krakowie

ulica św. Gertrudy l. 4.

Główny skład we Lwowie w aptece J. Wewiórskiego ulica Halicka

Ogólne Zgromadzenie

członków Krasiczyńskiego browaru akcyjnego, odbędzie się w Krasiczynie 28. stycznia 1903 o godz. 3-ciej po południu w kancelaryi Zarządu browaru z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej, sprawozdanie zamknięcia rachunkowego i bilansu.
2. Wnioski o rozdział zysku za rok 1901/2.
3. Udzielenie absolutoryum Radzie zawiadowczej.
4. Wybór komitetu rewizyjnego §. 22.
5. Wnioski.

Krasiczyn, 7. stycznia 1903.

Adam Ks. Sapieha. **Władysław Ks. Sapieha.**

TYGODNIK MÓD i POWIEŚCI

PISMO ILLUSTROWANE DLA KOBIET

Rozpoczynając **45 rok wydawnictwa**, Redakcya „TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI" podaje do wiadomości zarys zmian i reform, jakie postanowiła przeprowadzić w piśmie z nadchodzącym rokiem 1903. — Reformy te polegają:

Na rozszerzeniu objętości pisma,
Na zwiększeniu współpracownictwa,
Na ważnych ulepszeniach w dziale mody,
Na wprowadzeniu stałej rubryki, która p. n.:

„Poradnik dla kobiet"

tworzyć ma informacyę jak najwielostronniejszą, jakiej życie kobiety w rodzinie i na zewnątrz tej rodziny wymaga.

Przekonani jesteśmy, że ta nowo wprowadzona część pisma pojęta obszernie i gruntownie, wyświadczy rzeczywiste usługi.

Poradnik dla kobiet obejmować będzie:

Informacye z dziedziny hygieny,
Dział pedagogiczny,
Informacye dotyczące pracy, dostępnej kobiecie,
Dział technologii gospodarskiej i przemysłu domowego,
Wreszcie część kulinarną.

Nadto zwiększamy treść pisma **o 4 strony**

i obniżamy cenę prenumeraty na 3 K. kwartalnie, z przesyłką 3 K. 60 h.

Dział literacki obejmuje Beletrystykę, Sprawozdania krytyczne z literatury własnej, Ruch umysłowy obcy, Kwestye społeczne, Najwybitniejsze zadania chwili bieżącej, Postęp wiedzy i sztuki, szereg stałych korespondencyj z Paryża, Londynu i Włoch, Stałą rubrykę kronik miesięcznych.

Dział oryginalnych powieści.

Niezależnie od podwojenia usiłowań naszych, aby te tylko wzory sukien, okryć i w ogóle strojów, kobiecych, (około 2.000 rysunków rocznie) okazywały się w piśmie naszem, które wytrzymać będą mogły jak najsurowszą krytykę dobrego smaku, zamierzamy tygodniową

planszę mód odtąd dawać kolorowaną

w mniemaniu, że linia i kształt połowicznie tylko wywiązują się z zadania, barwa zaś, jako dopełnienie jest dla oka warunkiem prawie niezbędnym.

Wreszcie nadmieniamy, że ilekroć moda przyniesie zasadniczą jaką zmianę w kroju sukien, która dla naszego świata kobiecego stanowić może nowość, tylekroć dołączymy jej

Formę z bibułki

wraz z niezbędnemi, wedle okoliczności, objaśnieniami w tekście dla mód przeznaczonym niezależnie od **dwunastu wielkich arkuszy z krojami i wzorami robót kobiecych.**

Warunki prenumeraty:

we Lwowie:		w Galicyi z przesyłką pocztową:	
Kwartalnie	3 kor. — hal.	Kwartalnie	3 kor. 60 hal.
Półrocznie	6 kor. — hal.	Półrocznie	7 kor. 20 hal.
Rocznie	12 kor. — hal.	Rocznie	14 kor. 40 hal.

Redaktor:
Jan Skiwski.

Prenumeratę na Galicyę przyjmują:

Główna ekspedycya Tygodnika Mód i Powieści we Lwowie, Pasaż Hausmana 9, oraz wszystkie księgarnie.

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis Główna ekspedycya we Lwowie

TYGODNIK ILLUSTROWANY

ROK 1903.

PISMO, które istnieje blizko pół wieku, wcieliło swój program i wyraziło swój charakter w kilkudziesięciu tomach roczników, znanych szerszemu ogółowi. Mówić więc o tem, czem jest i czem pragnie być **Tygodnik** byłoby tylko powtórzeniem rzeczy wiadomych powszechnie. Możemy tylko zapewnić, że nie zatrzymamy się na miejscu, lecz będziemy dążyć do tego, aby po pierwsze na szpaltach naszych znalazło miejsce wszystko. co w dziedzinie literatury i sztuki pojawi się najdoskonalszego; po drugie zaś będziemy się starać o wprowadzenie wszelkich możliwych ulepszeń technicznych.

Niezależnie od **„CHŁOPÓW“** Władysława Reymonta, których początek mogą otrzymać nasi prenumeratorzy, ukażą się w Tygodniku dalsze powieści historyczne Stefana Żeromskiego, z cyklu

„POPIOŁY“,

„MROK“

powieść z czasów Sobieskiego Adama Krechowieckiego.

Między innemi posiadamy w tece nowele: A. Dygasińskiego **„CHAM“**, Hajoty **„30. WRZEŚNIA“**, Gabryeli Zapolskiej z cyklu **„MODLITWA PANSKA“**, Kazimierza Tetmajera z cyklu nowel góralskich.

Wacław Sieroszewski w ciągu roku p. będzie nam nadsyłał szereg swych **wrażeń i obrazków z podróży:**

„z Warszawy przez Mandżuryę do Japonii“

zillustrowanych fotograficznie przez autora.

Z większych prac zaraz z N. R. 1903 rozpoczniemy studyum Stanisława Witkiewicza p. t. **„DZIWNY CZŁOWIEK“**, i szereg artykułów prof S. Askenazego z cyklu **„WCZASY HISTORYCZNE“**, a następnie studyum Ignacego Matuszewskiego p. t. **„CHOROBY UCZUCIA ESTETYCZNEGO“**.

Po za tem mamy w najbliższym czasie zapewnione w różnych działach współpracownictwo Ig. Balińskiego, A. Bieńkowskiego, Wł. Bogusławskiego, Al. Brücknera, T. Choińskiego, I. Chrzanowskiego, W. Czermaka, I. Dąbrowskiego, G. Daniłowskiego, E. Jankowskiego, K Glińskiego, J. Kallenbacha, Jana Kasprowicza, J. Kochanowskiego, M. Konopnickiej, B. Koskowskiego, A Kraushara, L. Krzywickiego, H Radziszewskiego, St. Krzemińskiego, E. Lubowskiego, B. Lutomskiego, M. Massoniusa, L Méyeta, Wł. Mickiewicza, Or-Ota, J. Ochorowicza, E. Orzeszkowej, W. Prokescha, Bol. Prusa, W. Rabskiego, A. Rembowskiego, H. Sienkiewicza, W. Sobieskiego, Ks. Sporzyńskiego, S. Szczutowskiego, C. Walewskiej, J. Weyssenhoffa, J. S. Wierzbickiego i wielu innych.

Jako premium bezpłatne, każdy prenumerator otrzyma

12 TOMÓW DZIEŁ

SIENKIEWICZA,

których zbiór stanowić będzie najzupełniejsze ze wszystkich dotychczasowych wydań pism znakomitego pisarza naszego.

Z nowym rokiem 1903 rozpoczniemy w dodatkach druk

KRZYŻAKÓW,

utworu, który dotychczas nie pojawił się w taniem wydaniu.

W dziale artystycznym współpracownictwo wszystkich wybitniejszych artystów polskich. Konkursy artystyczne. Obok rysunków oryginalnych i reprodukcyi dzieł najznakomitszych malarzy i rzeźbiarzy, dodamy w r. 1903 bezpłatnie

4 PREMIA ARTYSTYCZNE,

odbijane przeważnie kolorami i nadające się do oprawy.

W styczniu roku 1903, damy kolorową reprodukcyę interesującego treścią obrazu Wacława Pawliszaka p. t.

KSIĄŻĘ JÓZEF POD RASZYNEM,

a w II kwartale r. p., pełną uroczystego nastroju, nagrodzoną na krakowskim konkursie T. S. P.

MODLITWĘ

Piotra Stachiewicza, w drzeworycie J. Holewińskiego.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycya „Tygodnika Illustrowanego“ we Lwowie, Agencya Dzienników i Inseratów,

Pasaż Hausmana 9,

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Illustrowanego“

z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Sienkiewicza i 4-ma Premiami Artystycznemi

we Lwowie:		w Galicyi i Bukowinie z przesyłką pocztową:		w Krakowie:	
Kwartalnie	6 kor. 80 hal.	Kwartalnie	7 kor. 20 hal.	Kwartalnie	6 kor. — hal.
Półrocznie	13 kor. 60 hal.	Półrocznie	14 kor. 40 hal.	Półrocznie	12 kor. — hal.
Rocznie	27 kor. 20 hal.	Rocznie	28 kor. 80 hal.	Rocznie	24 kor. — hal.

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 40 hal., t. j. kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal., należytość tę prosimy nadsyłać razem z prenumeratą.

Pierwsze 48 tomów Sienkiewicza z lat ubiegłych, — mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 52 kor. bez oprawy, zaś 71 kor. 20 hal. za tomy w oprawie. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ można nabyć w cenie 3 kor. 20 hal.; na opakowanie okładki dołączyć należy 40 hal.

Komplet 48 pierwszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany seryami: po 12 tomów, za nadesłaniem w 4 ratach po 13 kor. za tomy bez oprawy, zaś w oprawie po 17 kor. 80 hal

Numery okazowe i prospekty wysyła gratis:

Główna Ekspedycya „Tygodnika“ we Lwowie: Agencya Dzienników i Inseratów, Pasaż Hausmana 9.

L. 105 [148]

Obwieszczenie.

We czwartek dnia 15. stycznia 1903 o godzinie 9-tej przed południem, odbędzie się w lokalnościach tutejszego ekspedytu towarowego c. k. kolei państwowych publiczna licytacya, znalezionych a dotąd przez strony nie odebranych przedmiotów. (Fundgegenstände) za III. kwartał 1902.

C. k. Urząd kolejowy ruchu.

Lwów, dnia 5. stycznia 1903.

Ogłoszenie.

Dnia 16 stycznia 1903 po południu odbędzie się w biurze stowarzyszenia w Kozłowie

Walne Zgromadzenie

członków podpisanego stowarzyszenia, które wszystkich członków tegoż, niniejszem zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1902.
2. Wniosek Rady nadzorczej co do rachunku strat i zysków.
3. Zmiany §. 20. ad 1, 2, §. 26., 27., 32., 53., 54., §. 81. ad 2, 5, 6 i 11, §. 98. dodatek do §. 102. zmiana §. 103., 112., 116. statutu.
4. Wnioski członków, a jeżeli nie przybędzie ilość członków do dnia 16. stycznia 1903 którzy muszą być obecni przy zmianie statutowej podług §. 99. statutu zwołujemy powtórne Walne Zgromadzenie na d. 24. stycznia 1903. o godz. 6-tej wieczór.

Kozłów, dnia 7. stycznia 1903.

Rada nadzorcza Towarzystwa zaliczkowego w Kozłowie
stowarzyszenia zarej. z ogr. poręką.

Prezes: **Józef Bürger.** Sekretarz: **Mendel Perlmutter.**

C. k. uprz.

Galic. akcyjny Bank hipoteczny.

(Wykaz w myśl §. 75 statutów)

Z dniem 31. grudnia 1902 wynosił stan:

4% listów hipotecznych . . .	Kr. 25,397.400
4½% listów hipotecznych . . .	„ 98,303.400
5% listów hipotecznych premiow. .	„ 6,220.800
łącznie . . .	„ 129,921.600
Asygnacyj kasowych	„ 2,777.000

Lwów, dnia 1. stycznia 1903.

Dyrekcya.

(Przedruk nie będzie płacony).

Kawiarnia Wiedeńska

poleca znakomitą kawę, bilardy amerykańskie. Lokal otwarty od 5-ej rano do 12-ej w nocy.
Z poważaniem Karol Czudżek.

Otwarto w Pasażu Mikolascha od ulicy Krętej

Najnowszy francuski

Chromo-Fotoskop

= Świat i życie w barwnych obrazach plastycznych. = Widoki natury = podróże = Stolice świata = Wyprawy naukowe = Wypadki historyczne = Obrazy z postępu cywilizacyi = Sztuka i nauka = itd. itd.

= Zmiana obrazów co tygodnia =

Od 28. grudnia

Norwegya i Szwecya.

Wstęp 10 ct.

Otwarte od 10-tej rano do 10-tej wieczór.

Drobne ogłoszenia od wyrazu po/halerzy 3 halerzy, tłustym drukiem 4 halerzy.

Przed balami udziela lekcye tańców w osobnych godzinach dla pań i panów Miączyńska Kraszewskiego 19.

Najtaniej karty wizytowe, zaproszenia ślubne wykonuje w graworze litografia stamp... ska l. 9, wizytówki już od 1 zł i wyżej.

Świeży miód deserowy kuracyjny, własna pasieka, 5 klgr. 6 kor. 60 hal. franko. Odbiorcy bardzo zadowoleni. Korzeniewicz, em. naucz. Iwanczany 4.

Miód patoka czysty, twardy, ładny, deserowy i kuracyjny 5 kilo wraz z puszką opłacony, z powodu świąt **tylko za 6 koron** za zaliczką wysyła **Teodor Gang, Denysów.**

Maść na odmrożenie! Jest to jedyny środek sporządzony ze starych przepisów domowych, który leczy stanowczo każde odmrożenie. Wysyła opłatnie za nadesłaniem 1 K 20 h. W. Kotulski Jezierzany koło Buczacza.

Losy na spłaty miesięczne z prawem do wygranych po złożeniu pierwszej raty poleca dom bankowy

Schütz i Chajes we Lwowie, pl. Maryacki 7.

Kupno i sprzedaż efektów, losów i monet. Wypłata kuponów. Bezpłatna rewizya losów i efektów.

Kalendarzyk wysyła się bezpłatnie.

Skład płócien Korczyńskich Lwów, Halicka 16, poleca w wielkim wyborze gotową bieliznę damską, męską i dziecinną oraz kołdry na wełnianej wacie i materace włosienne.

Kto chce mieć na zimę dobrą ciepłą kołdrę, niech się uda z zaufaniem do specyalnej pracowni kołder i materaców

JÓZEFA SCHUSTERA

Lwów, ul. Kopernika l. 5. (4)

Nowość! **Kołdry na puchu** podwójne z obu stron do użytku zalecane dla chorych lub osób nie znoszących ciężkich kołder po złr. 16, 18. 20, atłasowe jedwabne po 20, 25, 30 i 35 złr.

Meble gięte.

Bracia Tercyarze św. Franciszka posługujący ubogim, Lwów, ulica Kleparowska 15 — wózek zabiera meble do najnowszy i rozwozi naprawione i nowo zakupione.

Herbaty znakomite w smaku i aromatyczną wonią, herbata Congo zł. 1.60, Souchong zł. 2, Souchong zbiór majowy zł. 3, Kaysow zł. 4 za pół klgr. poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Przeszło ośmnaście tysięcy elementarzy polskich

oraz kilka tysięcy książek, broszur i pism ulotnych w ciągu roku rozesłało bezpłatnie i franko „Towarzystwo wiecowe", którego siedzibą jest miasto Toruń, w różne strony Prus królewskich i przyległych powiatów, szczególnie zaś w okolice najwięcej zagrożone germanizacyą.

Ponieważ popyt na elementarze jest bardzo wielki a kasa towarzystwa nie posiada funduszów, tylko długi, przeto polecamy „Towarzystwo wiecowe" ofiarności Rodaków, mianowicie przy okupywaniu powinszowań noworocznych, na których rozsełce niepotrzebnie tyle pieniędzy zabiera poczta.

Skarbnikiem „Towarzystwa wiecowego" jest **ks. prob. dr. Pobłocki w Niedźwiedziu (Bahrendorf p. Briesen W/Pr.)** Ofiary na elementarze przyjmuje także redakcya naszego pisma.

Wszystkie pisma polskie uprasza się o łaskawe powtórzenie powyższego artykułu.

Zmiany

cen biletów kolejowych do wszystkich bez wyjątku stacyj kolei w Galicyi, Bukowinie, całej Austryi i zagranicę podaje

Kuryer kolejowy.

Do nabycia: **Biuro dzienników, Pasaż Hausmana 9,** oraz w księgarniach i trafikach.

Aptekarza Thierrego (Adolfa) LIMITED prawdziwa centyfoliowa maść wyciągająca

(1)

jest najsilniejszą maścią wyciągającą, przez gruntowne oczyszczenie uśmierza ból, leczy szybko, chociażby niewiedzieć jak zastarzałe rany, a przez zmiękczenie uwalnia ranę od wszelkiego rodzaju obcych ciał, jakie się do niej dostały. Pocztą opłatnie 2 słoiki 3 kor. 50 hal. **Aptekarz Thierry (Adolf) LIMITED w Pregrada przy Rohitsch-Sauerbrunn.** — Unikać naśladowań i uważać na obok umieszczony, na każdym słoiku wypalony, znak ochronny i firmę.

Centralne biuro uniwers. reklamy, ogłoszeń i dzienników
Adolfa Chulawskiego

w Wiedniu, VI. Getreidemarkt Nr. 13, (Telefon 2432.)

przyjmuje przedpłatę i ogłoszenia po cenach redakcyjnych na wszystkie czasopisma świata; układa teksty ogłoszeń we wszystkich językach, dobierając najodpowiedniejsze dzienniki; przeprowadza najznakomitszą reklamę dla: wszelkich wynalazków, dzieł sztuki, przemysłu i handlu, zakładów gospodarczych i kąpielowych, lekarzy, teatrów i widowisk itp., tak za pomocą wyczerpującego opracowania literackiego w redakcyjnej części pism, jakoteż pięknych, artystycznie wykonanych afiszów, illustracyi itp.; udziela ze źródeł autentycznych adresów wszelkich zawodów po cenach przystępnych.

ILUSTRACYA POLSKA

Tygodnik ilustrowany

pod redakcyą Ludwika Szczepańskiego w Krakowie

rozpoczyna nowy rok wydawnictwa.

Najlepsze i najtańsze pismo dla rodzin polskich nieliczące się z szablonem cenzuralnym pism warszawskich.

30 aktualnych ilustracyj w każdym numerze

Powieści

oryginalne: „PRUSKI HUZAR" wstrząsająca dramatycznością powieść współczesna Artura Gruszeckiego, „W NASZEJ LETNIEJ STOLICY" wielce zabawna nowela osnuta na tle współczesnych stosunków zakopiańskich.

Artykuły literackie, popularno naukowe. Mody ilustrowane. Sport.

Abonament kwartalny **3** koron **90** halerzy.

Skład główny na Lwów:

W agencyi St. Sokołowskiego, w Pasażu Hausmana l. 9.

Premium bezpłatne „Ilustracyi Polskiej"

Każdy nowy abonent otrzyma początkowo arkusze powieści „Pruski Huzar" i „W naszej letniej stolicy"; **Każdy roczny i półroczny** abonent otrzyma bezpłatnie sensacyjną powieść H. J. Welsa „Gdy śpiący się zbudzi" z 12 ilustracyami.

Abonenci „Ilustracyi Polskiej" mają prawo nabywać wspaniałe Album „Wawel, Katedra i zamek po restauracyi" za cenę 5 koron (cena zwykła 8 koron). Dzieła takiego, obrazującego naszą świetność narodową, literatura nasza nie posiadała. „WAWEL", tekst przez dra J. Żuławskiego i Józefa Nekandę Trepkę, ilustracye kolorowe St. Tondosa i Henryka Uziębły — 50 czarnych ilustracyj — na najlepszym kredowym welinie — oprawa w płótno angielskie pomysłu H. Uziębły. Dla abonentów „Ilustracyi" 5 koron. (z przysyłką 5 koron 70 halerzy).

„ILUSTRACYA POLSKA" nie ogląda się ani na rosyjską ani na pruską cenzurę, jest zatem jedynem ilustrowanem pismem, które wiernie obrazuje bieżące życie literackie i społeczne polskie.

Pierwsza krajowa fabryka wyrobów z papieru

S. W. NIEMOJOWSKIEGO

Lwów, Gmach hr. Skarbka

(dawne sale sejmowe)

poleca

Koperty, papiery listowe, tatki i bibułki cygaretowe i t. p.

Do nabycia w sklepie przy **pl. Maryackim l. 8,** oraz w innych handlach papierowych we Lwowie i na prowincyi

Cenniki i wzory wysyła się odwrotnie.

Przy zmianie roku

poleca się

Najstarsze założone w r. 1887

Biuro dzienników i ogłoszeń
Ludwika Plohna

(dzierżawca Sokołowski)

we Lwowie ul. Karola Ludwika 9.

i przyjmuje abonament na wszystkie pisma krajowe, wiedeńskie dzienniki, i zagraniczne, ilustrowane, beletrystyczne, humorystyczne, żurnale mód i t. p. po cenach oryginalnych, ręczę za punktualną dostawę własnymi kolporterami. Czasopisma beletrystyczne, ilustrowane i żurnale mód wysyła się także na prowincyę, **również przyjmuje ogłoszenia do wszystkich pism po najtańszych cenach.**

Dzienniki wychodzące rano w Wiedniu dostarcza i sprzedaje numerami pojedynczymi tego samego dnia od wpół do jedenastej wieczorem.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich